

PIB OM 11 11 11

ผู้จัดทำ

101171955

ISBN 978-974-11-1111-1

ความเชื่อระดับชาวบ้าน
ที่เราไม่อาจมองข้าม

นิศยาคารกาศยถึกรายยคองม ประจันค็อนกัันยาดน

จุดมตามต

ปีที่
92

พิมพ์มยแพวคั้งมรก ค.ศ. 1920/พ.ศ. 2463

ความซื่อสัตย์ที่เป็นรูปธรรม

+ + + + +

ชื่อ : ว. ตรง ไม่คด เฉยอยู่ นิ่งอยู่

ชื่อสัตย์ : ก. ประพฤติตรงและจริงต่อ ไม่คดโกง และไม่หลอกลวง

ฤทธิ์กุศลความซื่อสัตย์ คือความประพฤติตรงและจริงใจต่อทุกคน อย่างสม่ำเสมอเป็นประจำ เป็นนิสัย คือความเคยชินในการปฏิบัติตนเป็นคนซื่อสัตย์

พยศขั้วที่ตรงขั้วกับฤทธิ์กุศลความซื่อสัตย์ คือ โโกหก หลอกลวง ฉ้อโกง ต้มตุ๋น หักหลัง ขี้โกง ขี้ขโมย ผิดสัญญา ฯลฯ

ทุกคนชอบและให้ความเคารพนับถือ คนซื่อสัตย์ แต่ไม่ชอบ โกรธ เกลียด คนไม่ซื่อสัตย์ คนโกหก ปลิ้นปล้อน หลอกลวง ฯลฯ

ทั้งในอดีตทั้งในปัจจุบัน และทั้งในอนาคตด้วย สังคมมนุษย์ทั่วไป ไม่ไว้วางใจกันและกัน โดยเฉพาะเรื่องการเงิน ยกเว้นในกลุ่มชนที่เขามีเครดิตดี เขาก็ไว้ใจกันได้บ้างพอสมควร

สาเหตุที่เราไม่ไว้วางใจกัน ส่วนใหญ่โดนโกงมาแล้ว หรือไม่ก็เคยเห็น คนโกงและคนถูกโกง มาแล้วมากมาย โรคภัยที่ยังไม่มีทางรักษาเยียวยาได้ คือความไม่วางใจกันและกัน จนเป็นเรื่องธรรมดาๆ ที่ไม่มีใครรู้สึกแปลกใจไปแล้วครับ

ตัวเราเองไม่ไว้ใจใคร ก็ไม่น่าแปลกใจเป็นเรื่องธรรมดาๆ แต่ที่คนอื่นเขาไม่ไว้ใจเราทั้งๆ ที่เราเองก็ไม่เคยโกงใคร อุดส่าห์หากินอย่างขยัน ซื่อสัตย์สุจริตตลอดมา มันก็ไม่น่าแปลกใจสำหรับคนอื่นที่เขาจะไม่ไว้วางใจเราแต่ไม่น่าแปลกใจ เจ็บใจ และน่าแค้นใจสำหรับตัวเราเอง จริงไหม? ทำไม? ทำไม?

พระเยซูเจ้าทรงตำหนิพวกฟาริสี และคัมภีร์อาจารย์อย่างหนัก ว่าพวกหน้าซื่อใจคด หน้าไหว้หลังหลอก อสรพิษ กุฎิฉาบปูนขาว ฯลฯ และคาดโทษไว้ด้วยว่า วิบากกรรมแก่พวกเจ้าเหล่านี้ เจริญอ่าน พระวรสารโดยนักบุญมัทธิว บทที่ 23 ทั้งบทเลย (มันจริงๆ)

แล้วจะอย่างไรให้คนอื่นเชื่อได้ว่า เราไม่โกงใคร เราเป็นคนซื่อสัตย์ไว้ใจได้ เราต้องเป็นคนดี เท่าที่ผ่านไปชีวิตของเราก็เป็นคนดีพอสมควรแล้วนี่นา ทำมาหากินอย่างซื่อสัตย์สุจริต ไปวัดทุกอาทิตย์ แก้วบาปรับศีลบ่อยๆ สวดส่ายประจำวันละหลายๆ ส่ายด้วยก็ยังไม่ไว้ใจกันไม่ได้ จริงไหม?

มีวิธีเดียวคือ ต้องแสดงความซื่อสัตย์ของเราให้คนอื่นเห็นเป็นรูปธรรม โดยใช้เครดิตยูเนียนเป็นเครื่องชี้วัดให้ทุกคนได้เห็นจริงจัง อย่างสม่ำเสมอยาวนานคือ ผ่ากเงินกับเครดิตยูเนียนตามสัญญา กู้เงินไปแล้วก็ส่งคืนตามสัญญาเสมอทุกครั้ง สมุดบัญชีประจำตัวของท่านจะบอกได้เลยว่า ท่านซื่อสัตย์หรือไม่

ใครจะทำอย่างนี้ได้ การดำเนินชีวิตของเขาต้องเปลี่ยนไปเป็นคนได้อย่างแน่นอน อย่างน้อยก็พอทำให้คนอื่นไว้วางใจเราได้พอสมควรทีเดียว คนนี้เขามีเครดิตดีไว้ใจได้ ภูมิใจครับ... ราววัลในสวรรค์ อีกด้วยครับ ๕

คนทึงจวด ทึงศาสนา

ระหว่างวันที่ 10 ถึง 17 มิถุนายน ปี 2555 นี้ มีการสมโภชพระวรกายและพระโลหิตพระคริสตเจ้า ระดับนานาชาติ ที่กรุงดับลิน ประเทศไอร์แลนด์ (The 50th International Eucharistic Congress) หนังสือพิมพ์ลงข่าวว่าในพิธีเปิดวันอาทิตย์ที่ 10 มิถุนายน มีคนมาร่วมเพียงไม่กี่หมื่นคนที่จัตุรัสกลางเมืองและส่วนใหญ่เป็นผู้แสวงบุญจากประเทศอื่นๆ ในอดีตจะมีชาวบ้านท้องถิ่นมาร่วมเป็นหลักหลายแสนคน เพราะถือเป็นวันสำคัญสำหรับชาวไอร์แลนด์ซึ่งเป็นประเทศที่ประชาชนส่วนใหญ่นับถือคาทอลิกและแถมยังเคร่งครัดมากด้วย

เราตั้งข้อสังเกตว่าอาจเป็นจาก 2 สาเหตุ คือ ประการแรกวันฉลองปีนี้บังเอิญตรงกับเทศกาลชิงแชมป์ฟุตบอลแห่งชาติยุโรป ทุกคนเลยใจจดจ่อกับการเชียร์ฟุตบอล เรื่องอื่นเป็นรอง เหตุผลนี้อาจไม่จริงนัก เพราะเวลาไม่ได้ตรงกันแบบต้องเลือกจะไปร่วมพิธีหรืออยู่ผู้เฝ้าหน้าจอทีวี

เหตุผลประการที่สองเราวิเคราะห์ว่าเกิดจากความผิดหวังที่ประชาชนมีต่อเหตุการณ์มั่วหมองในกรณีที่นักบวชในศาสนาที่ถวายตัวต่อพระและให้คำมั่นสัตย์ญา เป็นมันเป็นเหมาะว่าจะถือศีลพรหมจรรย์ แต่กลับทำผิดทางเพศต่อเด็กๆ ซ้ำแล้วซ้ำอีกการทำผิดทางเพศต่อเด็กนั้น ฟรังถือว่าเลวทรามและยอมรับไม่ได้ แม้พระสงฆ์เหล่านี้จะมีเพียงไม่กี่คนและเป็นส่วนน้อยนิดเมื่อเทียบกับพระสงฆ์อื่นๆ อีกมากมายมหาศาล แต่ปลาเน่าตายเพียงตัวเดียวก็ทำให้ปลาตัวอื่นเหม็นไปทั้งหมดได้

ซ้ำร้ายกว่านั้นคือ ชาวบ้านมีความรู้สึกว่ามีผู้หลักผู้ใหญ่ในพระศาสนจักรทั้งในระดับท้องถิ่นและที่นครรัฐวาติกันอาจสมรู้ร่วมคิดปิดบังเหตุการณ์เหล่านี้ไว้ ความที่กลัวจะเสียชื่อเสียงเลยไม่ได้จัดการให้เป็นเรื่องเป็นราวทำให้พระสงฆ์ที่ประพฤติผิดลอยนวลและไปก่อกรรมทำเข็ญกับเด็กคนอื่นๆ ต่อไปอีกหลายคน ถือเป็นความเหินแอกงค์กรโดยไม่มีสนใจบาดแผลความเสียหายต่อสังคมเหตุผลข้อหลังนี้มีน้ำหนักมาก

ไม่ต้องดูอื่นไกล ในบ้านเราก็มีปรากฏอยู่เสมอๆ เวลาไปฉลองวัดหรือเสกป่าช้า เราจะได้ยินสัตบุรุษนิทาคุณพ่อเจ้าวัดหรือการดำเนินงานของสังฆมณฑลเป็นประจำ คุณพ่อแอบไปมีภรรยา คุณพ่อแอบพาสาวๆ ไปเที่ยวดึกๆ คุณพ่อเอาแต่สร้างอาคารสร้างวัตถุ หากินกับเงินก่อสร้างวัดและสังฆมณฑลคิดแต่จะขายที่ดินให้นายทุนนิคมอุตสาหกรรม ฯลฯ ชาวบ้านเลยไม่อยากไปวัดเพราะทนไม่ได้ที่คุณพ่อเหล่านี้เทศน์สอนให้คนอื่นทำดีแต่ตัวเองทำตรงข้าม

บรรยากาศแบบนี้ก็เกิดในสมัยพระเยซูเจ้า พระองค์คงเหลืออดเหลือทนกับพวกคัมภีรจารย์ฟาริสี ในสมัยพระองค์อย่างรุนแรง พระองค์ทรงรังเกียจพวกมือถือสาปากถือศีล ทรงอภิปรายไม่ไว้วางใจคนเหล่านี้ในทุกเวที ในวัด ในชุมชน บนถนน ฯลฯ ถ้าพระองค์มาอยู่ในยุคปัจจุบัน ผมก็เชื่อว่าพระองค์จะรู้สึกเหมือนชาวบ้านและไม่อยู่หนึ่งสิ่งหนึ่งที่แตกต่างกันคือ พวกเราเห็นอะไรไม่ชอบมาพากลที่เกิดกับพระศาสนจักรในท้องถิ่น

มักไม่เปิดเผย ใช้วิธีซุบซิบนินทา และละทิ้งการไปวัด ไม่รวมกิจกรรมทางศาสนา นานๆ ไปก็ถึงความเชื่อความศรัทธาที่เรามีต่อพระ เราน่าจะเลียนแบบพระเยซู พระองค์ไม่สั่นคลอนในความเชื่อ แต่พระองค์ไปสั่นคลอนคนที่ทำให้คนอื่นเสียความเชื่อ พระองค์ยังไปวัดไปวิหารไปสวดภาวนาปฏิบัติตัวอย่างดี และไม่กลัวที่จะประณามความไม่ดีไม่งามที่พบเห็น นำเรื่องไม่ถูกต้องที่ปกปิดไว้ได้ไต่เต้าไต่พรมมาสู่สาธารณะ พวกธรรมชาติและฟาริสีสมัยพระองค์จึงโกรธและเกลียดพระองค์โดยหาว่าพระองค์ทำลายศาสนา และจ้องกำจัดพระองค์

ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งกับการเฝ้าระวังและตัดไฟแต่ต้นลม อธิการและประมุขของแต่ละสังกัดและสังฆมณฑลต้องกล้าเผชิญกับความน่าละอายเหล่านี้ ยอมรับความจริงและเอาจริงเอาจริงกับการแก้ไข การยอมรับว่ามีเหตุการณ์ที่ไม่ดีเกิดขึ้นจริง เป็นเสมือนการแก้บาป และการเอาจริงเอาจริงกับการแก้ไขต้นเหตุเป็นเหมือนการใช้โทษบาป นี่คือสาระสำคัญของศีลแก้บาปที่เป็นการ เยียวยาที่ดีที่สุด หากยอมรับและอยากแก้ปัญหาก็จะลงมาช่วยแก้ไขปัญหาคือ แต่การปกปิดและไม่ลงมือแก้ไข โดยคิดว่าพระเจ้าจะช่วย ก็เหมือนไม่แก้บาป ไม่ยอมใช้โทษบาป

ในอีกด้านหนึ่งเรามีนักบวชพระสงฆ์ที่เป็นคนดีอีกจำนวนมากมาฆมาฆศาล หลายคนเป็นตัวอย่างของการถือความยากจน หลายคนเป็นตัวอย่างของการถือความสุภาพ ส่วนใหญ่เป็นตัวอย่างการถือพรหมจรรย์ หลายคนทำงานรับใช้สัตบุรุษ เป็นผู้อภิบาลที่ดีที่ห่วงใยชาวบ้าน

หนังสือมุขมัทธยในท้องทุ่ง เล่าประวัตินักบวชชายหญิงที่อุทิศตัวเอง สละครอบครัวมา

ทำงานในที่ห่างไกล ได้พบเห็นพูดคุยกับท่านเหล่านั้นก็จะรู้สึกสงบเยือกเย็น เกิดสันติในจิตใจ ได้พบปะพระสงฆ์ นักบวชชายหญิงที่ดีก็เหมือนพบกับพระเยซู พวกเราชาวบ้านก็ควรให้กำลังใจนักบวชพระสงฆ์ที่ดีเหล่านี้ การทิ้งวัดทิ้งวา ทิ้งศาสนา ทิ้งความเชื่อเป็นการแก้ปัญหาก็ไม่ถูก เหมือนปีปลาประชดประหม่า

พระคาร์ดินัล Timothy Dalton ของสังฆมณฑลนิวยอร์กในสหรัฐอเมริกา ท่านเคยให้สัมภาษณ์ว่า...“วัดมีไว้ต้อนรับคนที่รู้สึกว่าคุณเป็นผู้เจ็บป่วยทางใจ ต้อนรับคนที่รู้สึกว่าคนอื่นที่ขาดที่พึ่ง คนที่กังวลใจ คนที่เศร้าใจ คนที่ต้องการการเยียวยาจากพระ หากคนใดที่รู้สึกว่าตัวเองเป็นคนสมบูรณ์และดีพร้อมทุกอย่างก็ไม่จำเป็นต้องมาหาพระที่วัด พระเยซูสอนว่า คนไม่ป่วยไม่ต้องการแพทย์ พระองค์ต้องการมาหาคนที่รู้สึกว่าตนเองยังบกพร่อง”

พวกเราชาวบ้านก็ต้องยอมรับความจริงด้วยเหมือนกันว่า เราเองทุกคนก็ทำบาปอยู่ทุกวันไม่เว้นสัปดาห์ เราเอาเปรียบคนอื่นบ้างเรา อิจฉาเราชอบปล่อยข่าวเราชอบว่าร้ายเราละเลยและไม่ยอมช่วยคนอื่น เราก็อยู่นอกกลุ่มนอกलयบ่อยๆ และยังไม่หลุดจากกิเลสตัณหาต่างๆ

ควรยอมรับว่าทุกคนยังเป็นคนที่บกพร่อง เราจึงไม่ควรเอาตามาคำร้ายต่อกัน แต่ควรร่วมกันต้อนรับพระเยซูให้มาช่วยเยียวยาพวกเราแต่ละคน ทั้งพระสงฆ์นักบวชและชาวบ้าน ร่วมมือกับพระองค์ในการแก้ไขปัญหาก็จริงจางอย่างจริงจัง อวัยวะส่วนไหนที่เสียหายรักษาได้ก็รักษา หากรักษาไม่ได้ก็ต้องตัดทิ้งอย่าให้ลุกลามเป็นมะเร็งกระจายไปทั่วร่างกาย สันติสุขก็จะเกิดขึ้นทั้งในใจและในชุมชน คนที่วัดทิ้งศาสนาก็จะน้อยลงด้วย

โจชณะ... แม่เกมส์จะแพ้

ควีนหลงโอลิมปิก 2012 เพิ่งผ่านไปไม่ถึงเดือน หลายคนคงได้ติดตามชม ติดตามลุ้น ติดตามเชียร์กองทัพนักกีฬาไทย

จะว่าไปแล้วกว่าจะมาเป็นนักกีฬามืออาชีพต้องผ่านการเตรียมตัวกันมาไม่ต่ำกว่า 5 ปี เป็นอย่างน้อย แม่กีฬาโอลิมปิก ปี 2012 ปิดฉากไป นักกีฬารุ่นใหม่ที่จะคิดว่าตนเองอยากเป็นตัวแทนของประเทศในการแข่งขัน กีฬาโอลิมปิกครั้งต่อไปนั้น...

ต้อง “เริ่มฝึกฝน” และเตรียมตัวกันแล้วตั้งแต่ “วันนี้” ฝึกเพื่อให้ทันอีก 4 ปีข้างหน้าให้ได้ รับคัดเลือกมาเป็นตัวแทนของประเทศ หรือได้ชื่อว่าติดทีมชาติ ไปค้าแข้ง ถูกซื้อตัวไปสังกัดกับต่างประเทศ นั่นคือ ย่อมต้องฝึกฝนและเตรียมความพร้อมกันมาเป็นปีๆ หรือหลายสิบปี

การเข้าแข่งขัน จึงเป็นเสมือนการประเมิน

ผลความพยายาม ความอดุสาหาว่า ช่วงเวลาทุ่มเทฝึกฝนนั้น นักกีฬาผู้นั้นทำได้ในระดับดีเพียงใด

เสียงเชียร์จากกองเชียร์ เป็นเสมือนแรงส่งช่วยให้นักกีฬามีแรงกาย มีพลังเพื่อจะคว้าชัยชนะให้ได้

ในการแข่งขันกีฬาแต่ละครั้งเราจะพบว่า มีม้ามืด ขึ้นมาทำคะแนนหรือล้มแชมป์ไปได้ อย่างไม่น่าเชื่ออยู่หลายหน นั่นคือ หากแชมป์ชะล่าใจ ไม่ฝึกฝนต่อ ก็อาจเสียแชมป์ในวันหนึ่งได้

นักกีฬาจึงต้องซ้อมอย่างหนัก ฝึกฝนกันอย่างมาก ทุ่มเทการฝึกอย่างสุดความสามารถ

ซึ่งแน่นอนว่า แม้จะซ้อมกันมาอย่างเต็มที่ สิ่งที่นักกีฬาจะต้องเผชิญคือ ชัยชนะ กับความพ่ายแพ้ในเกมส์

ทุกครั้งที่ลงสนาม นักกีฬาทุกคนจะลงสนามแข่งอย่างเต็มความสามารถ

สิ่งที่พบเห็นได้ในการแข่งขันกีฬาหลายครั้ง คือ อาจพลาดได้อย่างน่าเสียดายเมื่อลงสนามจริง อาจทำได้ไม่ดีเท่าที่ซ้อม เพราะพลาดท่าเสียหลัก ตื่นเต้นบ้าง หรือทำได้ดีมาก แต่...มีนักกีฬาคนอื่นชาติอื่นที่ทำได้ดีมากกว่า

เรียกว่าตั้งใจอย่างสุดแรงเกิด สิ่งที่เกิดขึ้นจากความพยายามนั้นก็ยิ่งส่งผลได้เป็น 2 แบบ คือ ชนะก็ได้ แพ้ก็ได้ แต่ความตั้งใจ ทำให้เกิดแรงสู้ที่จะก้าวไปสู่ชัยชนะมากกว่ายอมแพ้

ว่า หากไม่ฝึก ไม่ทำอะไร โอกาสเพียง

มีมากกว่า

ในชีวิตจริง อาจมีบางครั้งที่พบว่า...นักกีฬาที่ไม่ได้ตั้งใจฝึกอย่างเต็มที่ ไม่ได้เล่น...แต่ผลกลับพลิกสื่อค...อยู่ๆ ก็ชนะ...ที่เรียกว่า “ฟลุ๊ค” บ้าง “ส้อมหล่น” บ้าง

แต่นั้นไม่ได้หมายความว่า “ความฟลุ๊ค” จะวิ่งเข้ามาหาได้ทุกครั้ง โดยที่ไม่ต้องลงแรงฝึกซ้อมอะไร เพราะจะดูจะเสี่ยงเกินไป

การใช้ชีวิตของเราเช่นกัน ถ้าเราไม่ฝึกฝนตนเองในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอยู่เป็นประจำ มันก็จะเป็นการยากที่เราจะทำการสิ่งนั้นได้อย่างคล่องแคล่ว

หากอยากชนะใจตนเองในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เราตั้งความหวังไว้ความสำเร็จที่จะทำให้เรานั้นเอิบอิมอย่างเต็มๆ สุขสุดๆ นั้น ต้องใช้ระยะเวลาสำหรับความมุ่งมั่นมาพิสูจน์

ต้องฝึกฝน ต้องอดทน ใช้ความพยายาม เพื่อจะได้ก้าวไปถึงความสำเร็จดังที่ใจมุ่งหวัง ตั้งใจไว้

ฝึกแล้วก็ฝึกอีก ทำแล้วก็ทำอีก ซ้อมแล้วก็ซ้อมอีก ให้มันติดประทับให้ได้

ปราศจากการฝึกฝน หรือไม่คิดจะทำอะไรกับตน มัวแต่รอฟ้ารอฝน อ้อนวอนขอร้องพระเจ้า เพื่อให้เกิดชีวิตที่ดีขึ้นนั้น จึงไม่ใช่สิ่งที่พึงกระทำ

เพราะพระเจ้า คงไม่ได้ประสงค์ให้มนุษย์เรานั้น ต้องคอยพึ่งพระองค์ จะไม่สามารถทำอะไรได้

ความชะล่าใจในชีวิตที่คิดว่า เดียวก็ทัน เดียวก็พอทำได้ เดียวก็เสร็จ เมื่อเวลาผ่านไป แล้วสิ่งที่เรามุ่งหวังกลับไม่ได้ กลับกลายเป็นการต้องมานั่งเสียดาย

คนส่วนใหญ่มักมองความสำเร็จของผู้อื่นว่าเป็นสิ่งที่น่าชื่นชม เป็นที่น่าอิจฉา แต่ลืมมองไปว่ากระบวนการก่อนที่จะก้าวมาสู่ความสำเร็จนั้น

ต้องเสียน้ำตา ต้องพบอุปสรรค ต้องวัดใจว่าจะถอนตัวหรือก้าวต่อไป ล้วนแล้วแต่ต้องแลกมาจากความพยายาม อดทนและฟันฝ่าด้วยกันทั้งสิ้น

ความอ่อนแอ และความพ่ายแพ้แก่ใจตนเองต่างหาก ที่ไม่อาจให้เราผ่านบททดสอบแห่งชีวิตไปได้และที่สุด จึงส่งผลออกมาเป็นความล้มเหลว อันเนื่องจากเลิกล้มไปก่อนตั้งแต่นั้น หรือทำไปแบบเตรียมตัวให้ตนเป็นฝ่ายแพ้ แล้วตีโพยตีพาย โทษโน่น โทษนี่ อย่างไม่สมเหตุสมผล

นักกีฬามีอาชีพ ที่กำลังจะลงแข่งไม่มีใครเตรียมให้ตัวเองแพ้ตั้งแต่ยังไม่ทันเริ่มแข่งขัน แม้จะรู้ว่าคู่แข่งจะเก่งและแกร่งกว่าเพียงใด สิ่งที่เขาพึงกระทำ คือ การทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุดเมื่อใจไม่แพ้ แม้เกมส์แพ้ นั่นคือการข้ามผ่านความกลัวเพื่อสู้ให้ถึงที่สุด

คริสตชนเราเอง เมื่อเราเริ่มต้นการทำสิ่งต่างๆ หากความอ่อนแอเข้ามา อย่าลืมหอพลังของพระเจ้าเพื่อให้เราสู้ต่อไปได้ บททดสอบของชีวิตมิให้เราก้าวผ่าน และเชื่อในพระองค์มากขึ้น มิใช่ยังห่างจากพระและละทิ้งความเชื่อไป

พระเจ้านั้น พระองค์เปรียบเสมือนทั้งโค้ช ทั้งกองเชียร์ให้เราผ่านช่วงเวลาแห่งบททดสอบของชีวิต เพียงแต่พระองค์วางการเลือกให้เป็นหน้าที่ของเรา ว่าเราจะตัดสินใจลงสนามแข่งแห่งชีวิต และจะเล่นอย่างไรด้วยตัวเราเอง เราจึงต้องฟัง และขอพระพรจากพระเพื่อให้ช่วงเวลาในทุกขณะชีวิต เป็นช่วงเวลาที่ได้เรียนรู้ พร้อมรับพร้อมฟัง และเลือกทางสู่เส้นทางชีวิตให้ได้

ดังนั้น อย่าแพ้ในตนเอง ถ้าหากยังไม่ได้เริ่มต้น เพราะอย่างน้อย สิ่งที่เรารับรู้และเชื่อมาตลอด คือ พระไม่เคยทิ้งเรา มีแต่เราจะทอดทิ้งพระไปก่อนหรือไม่นั่นเอง **สั**

ความงามของโลกที่ชุกช่อไอ้โง่ในท้องถิ่น

“จุ่มตัวเอง” คำๆ นี้หวนมาในความคิดของผมอีกครั้ง ผมไม่มั่นใจกว่ามันมาครั้งแรกเมื่อปีพ.ศ.ใด แต่ความหมายของมันยังอยู่ในใจเสมอ การจุ่มตัวเองก็เหมือนการเอาตัวเองลงไปคลุกเอาไปใส่วางไว้ตรงนั้น ไม่ใช่แค่เพียงสัมผัสผิวผืน แต่ต้องไปใช้ชีวิต ไม่ใช่สัมผัสแค่ความรู้สึกของตัวเอง แต่สัมผัสกับชีวิตของคนอื่น วัฒนธรรม ประเพณี รูปแบบ การเจริญชีวิต ความเชื่อ รวมไปถึงเบื้องหลังความคิดกันเลยทีเดียว

การอยู่ต่างบ้านต่างเมือง บางคนเอาคำว่าลำบากมาเป็นเกณฑ์จึงทำให้พลาดสิ่งที่น่าสนใจไป ไม่มีที่ไหนมีแต่ความยากลำบาก หรือมีแต่ความสบายถ่ายเดียว อยู่ที่ไหนอยู่ที่ไหนก็ลำบาก อยู่ที่ใหนก็สบาย แต่ผมว่ามีเพียงคำว่าข้อจำกัด อยู่ที่ไหนบอกว่าเจริญ ก็เข้าใจว่าบ้านนั้นเมืองนี้จะไม่มีการเจริญกันเลย ข้อจำกัดเหล่านั้น คือธรรมชาติของการดำรงอยู่ในพื้นที่ที่ไม่ใช่บ้านของเรา แต่เมื่อเราพยายามเรียนรู้ ทำความเข้าใจ เห็นความหลากหลาย ผมเชื่อแน่ว่าเราไม่เจอใครอื่นนอกจากความยิ่งใหญ่ มหัศจรรย์ของการสร้างของพระ

มีคนบอกว่าอยากจะทำรัฐประหารให้ต้องพยายามดำรงชีวิตแบบคนท้องถิ่น กิน อยู่ ดำเนินชีวิตว่ากันตั้งแต่ชีวิตประจำวันกันไปเลย มากไปกว่านั้นก็เรื่องงานอดิเรก ชมภาพยนตร์ท้องถิ่น ฟังวิทยุ ดูทีวี อ่านหนังสือพิมพ์ จะให้ลึกซึ้งไปกว่านั้นก็ต้องมีเพื่อนร่วมงาน หรือคนท้องถิ่นให้พูดคุย หาข้อมูลแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ต่อจากนั้นก็พูดคุยภาษาท้องถิ่นกันไปเลย ผมเลือกบางอย่าง แต่ที่ผมเลือกเสมอคือการอ่านหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น

ร้านสะดวกซื้อ เซเว่น อีเลฟเว่น มีหนังสือพิมพ์ขายอยู่เหมือนกัน ก่อนกลับจากการไปธุระผมมักจะแวะซื้อมาที่บ้าน 3 หัวยักษ์ใหญ่ วันนั้นผมแทบไม่เชื่อสายตาตัวเอง หนังสือพิมพ์หนาประมาณ 2 นิ้ว อันนี้คือเล่มปกติหรือ ผมคิดในใจเมื่อเปิดหน้าปกดูจึงร้อง “อ้อ” ฉบับพิเศษครบ 26 ปี ราคาปกติ “ว้าว...” ผมอุทาน ใจอยากอุทานคำที่คนแถวบ้านนี้เมืองนี้ชอบใช้ “มามาเมีย...” แต่ไม่จำเป็นต้องเลียนแบบใคร ผมแนบหนังสือพิมพ์ The Philippine Star ฉบับวันอาทิตย์ ราคา 20 บาท เท่าวันอาทิตย์ปกติ แต่เห็นความหนาแล้วเรียกว่าอ่านกันจนเบื่อไปข้าง แต่ความหนาใจไว้เหตุผล

The Philippine Star ฉบับนี้นอกจากเรื่องราวข่าวสารปกติแล้ว ยังให้ทุกคนดื่มด่ำเขียนเกี่ยวกับเนื้อหาหลักของตนเองในประเด็นที่เป็นหัวข้อหลักในการเขียน แต่เหมือนให้พยายามดึงเอาเลข 26 มาเป็นแนวทางหลัก จึงเกิดเป็นคอลัมน์ประมาณว่า

ถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับหนังสือ หนังสือ 26 เล่มที่ฉันยังเขียนไม่เสร็จ ผลงานของ **Jessica Zafra** 26 นักกลอนชาวฟิลิปปินส์ในประเทศอังกฤษ ผลงานของ **Alfred A. Yuson** หนังสือ 26 เล่มที่ยิ่งใหญ่ตลอดกาล โดย **Miguel Ramos** ฯลฯ ยังมีเรื่องเกี่ยวกับอาหารการกิน ที่พัก ภัตตาคาร รถที่คนฟิลิปปินส์ชอบใช้ ภาพยนตร์ฟิลิปปินส์ รายการทีวี ธนาคาร สัตว์เลี้ยง อุตสาหกรรมต่างๆ แฟชั่น นักกีฬาที่เคยสู้สังเวียนโอลิมปิก เทนดร์เกี่ยวกับเทคโนโลยี การเดินทางท่องเที่ยว อุปกรณ์ งานดีไซน์ เครื่องสำอาง ฯลฯ ทำให้เราได้ความรู้และเก็บรายละเอียดความเป็นประเทศนี้ได้ครอบคลุมทีเดียว เพราะอย่างน้อยทุกอย่างมากันแบบ 26 รายการทั้งสิ้น แต่ที่ผมชอบที่สุดคือ “26 เหตุผลที่ทำให้ผมอยากที่เราจะกล่าวอำลามะนิลาไปตลอดกาล” อ่านไปอ่านมาผมสงสัยว่านี่ฟิลิปปินส์หรือเมืองไทย มันมีความละม้ายคล้ายกันเหมือนเป็นเมืองแฝดไม่มีผิด

คอลัมน์ปกติของ **Jim Paredes** นักเขียนชาวออสเตรเลียคือ “Humming in My Universe” (คล้ายๆ กับ

ฮัมเพลงไปกับจักรวาลของฉัน...เหมือนกับมองโลกอย่างมีความสุข ในมุมมองของผู้เขียนบทความนั้นแหละ ในประเทศไทยมีหนังสือที่ชื่อคล้ายๆ กับความรู้สึกนี้ เหยียบโลกเล่นไม่เห็นข้า...ผู้เขียน) มาในฉบับนี้เขาเขียน หัวข้อว่า “26 เหตุผลที่ไม่ถึงเป็นการยากที่เราจะกล่าวอำลามาโนลาไปตลอดกาล” เหตุผลเหล่านั้น เช่น

- ธรรมชาติของคนที่นี่ง่าย แม้ว่าการรายงานข่าวในที่วิวัฒนาการ บางทีอาจจะบ่งบอกถึง มิตรภาพภายในจิตใจของพวกเขา
- มาโนลา เป็นเมือง 24 ชั่วโมง บางเมืองในโลกใบนี้ไม่ได้เป็นเช่นนั้น
- มีหลายที่ที่รวบรวมความสวยงามเอาไว้ที่นี่ ผู้เขียนยกตัวอย่างเช่น Eastwood, The Fort, Glorietta เป็นต้นที่มีที่พักหลากหลาย ทั้งชนิดและราคาของมัน
- ที่นี่ค่าครองชีพไม่สูง เมื่อเทียบกับเมืองหลวงหลายๆ ที่บนโลกใบนี้
- ที่นี่แต่งตัวด้วยเสื้อผ้าที่เรียบง่าย กางเกงขาสั้น ไม่มีพิธีรีตองอะไรมาก
- ที่นี่มีฝนตกบ่อยๆ แต่ก็ได้สัมผัสกับความเย็นในแบบธรรมชาติ ไม่ต้องพึ่งเครื่องปรับอากาศ
- ที่นี่ผู้คนเสียงดังอยู่ตลอดเวลาแต่ในทางตรงกันข้ามก็เหมือนกับการเขย่าวาบดแผลในจิตใจของ พวกเขาเกี่ยวกับสิ่งที่เผชิญมาในแต่ละวัน
- ที่นี่การหาหมอฟันและดวงตา ราคาไม่แพง
- ที่นี่แมลงเยอะมาก แต่ก็ไม่ใช่พวกแมลงมีพิษเหมือนประเทศในแถบนิวเซาท์เวลส์
- ที่นี่มีไม้เยอะ และมีงานผลิตเกี่ยวกับไม้หลายๆ อย่างที่น่าสนใจ
- ที่นี่มีรถที่เป็นเอกลักษณ์ เช่น Tricycle (สามล้อ) ที่ต่อพิเศษ บริการเหมือนแท็กซี่บ้านเรา แต่ รูปลักษณะเหมือนกับมอเตอร์ไซค์และต่อที่นั่งออกไปทางด้านข้าง ตอนเด็กๆ ผมเห็นรถแบบนี้ในเมืองไทย เป็นรถแบบขายไอศกรีม...ผู้เขียน)

นอกจากนั้นหมอนี่ยังพูดถึงเกี่ยวกับบรรยากาศของคริสต์มาสที่อากาศหนาวไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าบรรยากาศ ในยุโรป การติดต่อกับพวกร้านค้า หรือธนาคารที่เจ้าหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใสยินดีที่จะให้บริการ การซ่อมแซมบ้าน การซื้อรถขับในราคาที่ถูกลง ระบบสังคมที่ดูแลเด็กๆ ความสุขในการจับจ่ายใช้สอย การชมภาพยนตร์ราคาถูก ในวันอังคารที่ตัวขายครึ่งราคา ตลาดที่มีของหลากหลายจนน่าตื่นตาตื่นใจ ฯลฯ เหตุผลเหล่านั้นเนื่องจาก ผู้เขียนเป็นชาวออสเตรเลียจึงนำเรื่องต่างๆ มาผูกโยงกับประเทศของตน แน่ละข้อสุดท้ายย่อมมาไม่ตาย เขาบอกว่า “เขารู้สึกที่นี่เหมือนบ้าน”

บ้านหลังใหญ่โอบคลุมพวกเราไว้ด้วยกัน มีพระเป็นเจ้าพระบิดาเป็นผู้สร้าง มีมนุษย์ดำรงอยู่ สืบเผ่าพันธุ์ ขยายปกป้องและดูแลธรรมชาติ มีชีวิตที่พึ่งพาและเกื้อกูล

บางครั้งผมบอกตัวเองว่าที่นี่ไม่ใช่บ้าน ไม่ใช่ที่เกิด ที่ตาย ที่อยู่ถาวรของเรา แต่เมื่อลองคิดถึงอีกที ถ้าบ้านของเราอันกว้างใหญ่ไพศาลคือโลกใบนี้ ความหลากหลายคงสอนเราให้เห็นความยิ่งใหญ่ของพระ ข้องจำกัดมากมายคงสอนให้เรามองโลกในมุมใหม่ ดีกว่ามิใช่หรือที่จะเห็นโลกกว้างในแบบที่ไม่เป็น กับ การนั่งจับเจ้าข้าซากอยู่กับโลกใบเดิม จีน แต่กีฬา ทำตาย แต่ก็ไม่น่าตื่นเต้น นั่งสงบ และปลอดภัย แต่จะให้ชีวิต จบกันไปเพียงแค่นี้หรือ

มีอะไรอีกมากมายบนโลกใบนี้ที่ซ่อนไว้ในท้องถื่น ไม่จำเป็นต้องซื้อตั๋วเดินทางออกนอกประเทศ แต่มี เวลาให้กับพื้นที่ที่เราอยู่อาศัย เมื่อนั้นเราจะเห็นความงาม เป็นความงามของโลก เป็นความงามของ...บ้าน

ป ร ะ ช า ช น

หากใครสามารถอ้างคำว่า “ประชาชนของเรา (our people)” เขาผู้นั้นก็พึงสำนึกว่าผม/ฉันด้วยก็เป็นประชาชนคนหนึ่ง หรือพูดอีกนัยหนึ่งว่าเป็นคนหนึ่งในหมู่ประชาชนที่จริงไม่ว่าเราจะอยู่ ณ ที่ใด เราต่างก็เป็นประชาชนของที่นั่นด้วยกันทั้งนั้น

เมื่ออยู่ในชุมชน เราก็เป็นประชาชนคนหนึ่งของชุมชน ทำนองเดียวกันเมื่อเราอยู่ในประเทศชาติ ภูมิภาคทวีป แม้กระทั่งโลก เราต่างก็สังกัดเป็นส่วนหนึ่งในฐานะประชาชนของที่นั่นๆ

หมายความว่า เราต่างก็เป็นประชาชนคนหนึ่ง แต่ผิดตรงที่อยู่ในระดับต่างๆ ไม่ว่าท้องถิ่น ชาติ ภูมิภาคทวีปหรือโลกเพียงเท่านั้น

ที่พูดเช่นนี้ ต้องขออนุญาตให้ยกเว้นจากนัยยะของการทำ “บัตรประชาชน” เพราะตรงนั้นเขาแบ่งเขตแดนให้กับประชาชนตามประกาศกฎหมายบ้านเมืองของแต่ละประเทศ ซึ่งในแง่นี้เราก็ต้องให้ความเคารพถือกันไปตามระเบียบ

ณ ที่นี้อยากจะเน้นกันตรงที่ทัศนคติหรือวิถีคิดแบบปลูกและปลูกฝังจิตสำนึกของความเป็นประชาชนร่วมอยู่ในประชาคม (community) เดียวกันฉันพี่น้อง และมีความเป็นมนุษยชาติร่วมโลกใบเดียวกัน

คราวนี้ให้เราหันมาพิจารณาคำว่า “อธิปไตย” ซึ่งหมายถึงอำนาจหรือความเป็นใหญ่สูงสุดของมวลมนุษย์ ทั้งในตัวเอง หรือโดยมอบหมายให้ใครอื่นทำหน้าที่แทนตน มีผู้รู้ผู้สันตติ จัดแบ่งออกเป็น 3 ประเภทได้แก่ อธิปไตย ประชาธิปไตย และธรรมาธิปไตย แต่ละคำมีนัยหรือความหมายแฝงที่ทำให้ความเข้าใจได้ในแต่ละคำอยู่แล้ว

เมื่อมองตามความเป็นจริง เราแต่ละคนคงเคยแสดงอาการของอำนาจแต่ละประเภทนี้ออกมาในวิถีชีวิตประจำวันด้วยกันไม่มากก็น้อยมาแล้วทั้งนั้น

ศิลปะจึงอยู่ที่การบูรณาการสามชั่วอำนาจดังกล่าวนี้ให้เกิดความสมดุลไม่สุดชั่วสุดโต่ง ก็น่าจะทำให้ตนและสังคมอยู่กันอย่างมีความสุขสมบูรณ์และร่วมเย็น

แน่นอน เมื่อเราประชาชนช่วยตนและช่วยกัน พระเจ้าย่อม
ช่วยเหลือและสนับสนุนเรา และจะทรงบันดาลประทานพร
สันติสุขอันถาวร

และเป็นไปได้ในทุกระดับเท่าที่ศักยภาพของประชาชนในที่นั้นๆ จะสามารถพัฒนาให้เจริญ
ก้าวหน้าได้มากเพียงใด

หากเราใช้อำนาจประชาธิปไตย ควบคุมอำนาจอัตตาธิปไตย แล้วนำอำนาจ
ธรรมาธิปไตยมาเชื่อมโยงประสานการควบคุมให้อยู่ในวิถีธรรมอย่างถูกหลักถูกต้องของ
สังฆธรรม ยุติธรรม เสรีธรรมเมตตาธรรมและสามัคคีธรรมกันได้ตามสมควรแล้วไซ้ โลกนี้
ไม่ว่าจะขอย่อยลงสู่ระดับไหน ก็น่าจะช่วยทำให้ประชาชน ณ ที่นั้นๆ อยู่กันได้ดีมีความสุขทั่วหน้า
เรื่องนี้ทุกสถาบันศาสนาน่าจะต้องถือเป็นหน้าที่สำคัญขั้นต้นของตนทีเดียว

ในขณะที่เดียวกันก็คู่ขนานกันไปกับการปรับลดปัญหาช่องว่าง ชนชั้นและการ
เอารัดเอาเปรียบกันลงไป ให้กลับมามองกันด้วยทัศนคติและวิสัยทัศน์ใหม่อันเปิดจาก
จิตสำนึกภายในว่าเราต่างอยู่ในฐานะความเป็นประชาชนของประชาคมที่ร่วมเป็นหนึ่งเดียว
อยู่บนโลกใบเดียวกัน

อนึ่ง แม้เราต่างอยู่กันคนละมุมโลกก็ตาม เราก็ยังอยู่ร่วมยุคและได้รับผล
ทั้งด้านบวกและลบจากอิทธิพลกระแสโลกาภิวัตน์ของปัจจุบัน

ด้วยเหตุนี้ เราจึงต้องระวังระไว ใส่ใจในความประพฤติก่อผลโดยไม่ประมาทที่จะ
ช่วยตนเองและช่วยกันในฐานะประชาชนด้วยกัน เพื่อบูรณาการสร้างสรรค์โลกในทุกกระดับ
ที่พระเจ้าทรงสร้างมาให้มนุษย์บริหารจัดการแทนพระองค์ตามแผนการแห่งความรักและ
ความรอดที่แท้จริงของพระองค์

แน่นอน เมื่อเราประชาชนช่วยตนและช่วยกัน พระเจ้าย่อมช่วยเหลือและ
สนับสนุนเรา และจะทรงบันดาลประทานพรสันติสุขอันถาวร ซึ่งจะก่อเกิดเป็นความสงบสุข
มั่นคง และปลอดภัยในทุกด้านและทั่วทุกคนอย่างสมศักดิ์ศรี การคิดทำเช่นนี้ย่อมยังส่งผล
ให้ก่อเกิดประชาคมที่ร่วมกันเป็นหนึ่งเดียวโดยมีธรรมะเป็นพื้นฐานและมีพระเจ้า
เป็นองค์อุดมการณ์ที่เป็นสรณะที่พึ่งและยึดเหนี่ยวจิตใจของชาวเราได้ทุกเมื่อ

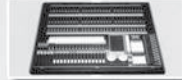
ต่อจากเดือนที่แล้ว

basilica	=	มหาวิหาร
beatific vision	=	บรมสุขทัศน์
beatification	=	การประกาศเป็นบุญราศี
beatitude	=	บรมสุข ความสุขแท้
behaviour	=	พฤติกรรม
being	=	ภาวะ ภาวตั้ง ภู
beingness	=	ภู ความเป็นอยู่
belfry	=	หอรระฆัง
belief	=	ความเชื่อ
Benedictine Order, the	=	คณะนักพรตเบเนดิกติน
benediction	=	การอวยพร การให้พร
apostolic benediction	=	การอวยพรที่พระสันตะปาปาประทาน
Benediction of the Blessed Sacrament	=	การอวยพร (ด้วย) ศีลมหาสนิท
benedictionale	=	หนังสือรวมบทอวยพร
benefice	=	สิทธิประโยชน์
benevolence	=	การบำเพ็ญประโยชน์
beneficent	=	ผู้ทำประโยชน์ ผู้มีอุปการคุณ
beneficial	=	มีประโยชน์ เป็นประโยชน์
beneficiary	=	ผู้รับประโยชน์
benefit of the clergy	=	เอกสิทธิ์ของคณะสงฆ์
Benemerenti Medals	=	เหรียญตรา เหรียญสมณอิสริยาภรณ์
benevolence	=	ความกรุณา
Bible, the	=	พระคัมภีร์ไบเบิล
Bible service	=	วจนพิธีกรรม
Bible society	=	สมาคมพระคัมภีร์
Biblical theology	=	เทววิทยาไบเบิล
biblicism	=	คัมภีร์นิยม

อ่านต่อเดือนหน้า

DaDa Sound

บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด
 ผู้นำด้านบริการให้เช่าและติดตั้งระบบเสียง ระบบแสงสี
 เครื่องดนตรีมาตรฐานสากล
 สำหรับงานที่ต้องการความสมบูรณ์แบบทุกประเภท
 อาทิ งานคอนเสิร์ต งานแสดงสินค้า Grand opening
 งาน Presentation งาน Exhibition งานเดินแบบ
 งาน Event งานประชุมสัมมนาประชาสัมพันธ์
 งานปาร์ตี้ และงาน Entertain จัดเลี้ยงทั่วไป
 พร้อมให้คุณมั่นใจในผลงานของเรา
 ด้วยประสบการณ์กว่า 30 ปี
 จนได้รับความไว้วางใจจากบริษัทต่างๆ
 ที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ

ติดต่อ :

สมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร 63/3 ถ.บางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

โทร. 0-2424-6150 โทร : โทรสาร 0-2434-0912 WWW.dadasoundsystem.com

E Mail : dadasoundsystem@yahoo.com, dada_sound@hotmail.com

ASSUMPTION COLLEGE

English Program (EP) at Rama II Campus

โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ (แคมป์สพระราม 2)

โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ

เป็นโรงเรียนเปิดใหม่ในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย

เปิดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program: EP)

ในปีการศึกษา 2555 จัดการเรียนการสอนเป็นปีการศึกษาแรก

มีนักเรียนทั้งหมด 4 ระดับชั้น คือ ประถมศึกษาปีที่ 1 ประถมศึกษาปีที่ 4

มัธยมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 4

เรียนกับทีมครูต่างชาติเจ้าของภาษาในหลายรายวิชา

“เรียนอย่างมีความสุข ประสบความสำเร็จในชีวิต”

โรงเรียนตั้งอยู่ที่ ตำบลพันท้ายนรสิงห์ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร

ผู้สนใจติดต่อขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ห้องธุรการ

อาคาร The Trinity โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ จ.สมุทรสาคร

โทร 08-0101-2552 หรือที่ <http://www.assumption.ac.th/rama2/>

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม

90/1 ซ.สาทร 11 เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120

โทร 0-2675-6970-84 โทรสาร 0-2212-2310

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกมัธยม

26 ซ.เจริญกรุง 40 เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500

โทร 0-2630-7111-25 โทรสาร 0-2237-7769

โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ

52 ถ.เจ้าฟ้าวิถิ ต.พันท้ายนรสิงห์ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร 74000

โทร. 08-0101-2552

เกิดมาเพื่อให้และรับรัก...

แม่ไม่รู้สึกรัก!?!

หว่างที่คู่รักคู่นั่งคุยกันอย่างมีชีวิตชีวา...

ชายหนุ่มถามกับหญิงสาวขึ้นมาว่า “คุณรักผมไหมครับ?” หญิงสาวมองตาชายหนุ่ม และนั่งเงิบ...ชายหนุ่มรู้สึกอึ้งใจจึงถามอีกว่า “คุณรักผมไหมครับ?”...หญิงสาวหลบตาชายหนุ่มและยังคงนั่งเงิบอยู่...ชายหนุ่มจึงถามอีกเป็นครั้งที่ 3 ว่า “คุณ...คุณรักผมไหมครับ?”...และทั้งสองคนก็นั่งอยู่ในความเงิบ...

ในที่สุดหญิงสาวก็เอ่ยปากขึ้นมาว่า “คุณหมายถึงความรู้สึกรัก...?” ชายหนุ่มตอบว่า “ใช่ๆ ความรู้สึกรักนะใช่แล้ว...” หญิงสาวนิ่งสักระยะและตอบชายหนุ่มว่า “ถ้าเป็นความรู้สึกรักหรือ...บางทีก็รู้สึกรัก...บางทีก็ไม่รู้สึกรัก”

หญิงสาวบอกว่าเธอรู้สึกง...แปลกใจตัวเองว่า...เพราะอะไร...ในบางครั้งเธอจึงไม่รู้สึกรัก...เธอสงสัยตัวเองว่า เธอกำลังหมกหมักเขาแล้วหรือเปล่า...แต่เธอก็ยังคงมีความผูกพัน ความอบอุ่น รู้สึกมีความสุขเมื่ออยู่เคียงข้างเขา

+++

นอกจากเรื่องราวของหญิงสาวคนนี้แล้วผมได้ยินผู้คนมากมายหลายคนพูดว่า “ก็ผมหมกหมักแฟนผมแล้ว...แล้วจะให้ผมเป็นแฟนเธอต่อไปได้ไงล่ะที่...ถ้าเป็นแฟนกันต่อ...แต่ไม่รัก...ก็ไม่จริงใจสิที่”

คำถามหนึ่งที่เกิดขึ้นในใจของผมก็คือ ถ้าเช่นนั้น...“เมื่อเราไม่มีความรู้สึกรักก็หมายความว่าไม่รักจริงหรือไม่...เรายังคงมีความรักโดยไม่มีความรู้สึกรักได้หรือไม่???...ความรักหายไปไหน หรือว่ายังคงอยู่?”

10ปีที่แล้วผมเขียนเรื่องความรักแบบที่ไม่รู้สึกว่ารักไปแล้ว...วันนั้นผมค้นพบคำตอบบางอย่างที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น...ผมมีความสุขใจเป็นอย่างมากที่จะแบ่งปันกับท่านผู้อ่านทุกท่านดังต่อไปนี้ครับ...

+++

คำว่า “รัก” เป็นคำที่เราพูดบอกความรู้สึก...ในขณะที่เดียวกันคำว่า “รัก” ก็บอกถึงความต้องการด้านความสัมพันธ์ด้วย...

ยิ่งเราตระหนักถึงความแตกต่างระหว่าง “ความรู้สึกรัก” กับ “ความต้องการความรัก” อย่างชัดเจนมาก

เท่าไร ก็จะช่วยให้เรารักกันมากยิ่งขึ้น...

รักแบบรู้สึกว่ารัก

เมื่อเราสังเกตความรู้สึกต่างๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละขณะ...แต่ละวันในชีวิตของเราแล้ว เราพบว่าความรู้สึกในร่างกายของเรา บางเวลาเรารู้สึกหนาว บางเวลาเรารู้สึกร้อน... ถ้าเป็นความรู้สึกภายในของเราก็มียากมาย อาทิ บางครั้งรู้สึกดีใจมีความสุข สบายใจ...บางครั้งไม่สบายใจ กังวล เป็นห่วง ...ความรู้สึกต่างๆ เหล่านี้มีความเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอรวมถึงความรู้สึกรักด้วย...

เมื่อเราใช้คำว่า “รัก” แบบที่เป็นความรู้สึก...เราก็จะพบเจอกับความเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอๆ เช่นกันคือ บางเวลาเรารู้สึกรัก บางเวลาไม่รู้สึกรัก...ถ้าเป็นคำพูดก็จะได้ยินว่า “ตอนนี้รักนะ” “ตอนนี้ไม่รักแล้ว”...บ่อยครั้งคำว่า “ไม่รักแล้วนะ” ก็กระทบใจให้คนรักรู้สึกผิดหวัง เสียใจ เศร้าใจได้โดยง่าย...

+++

รักแบบต้องการความรัก

ในอีกด้านหนึ่ง เมื่อเรา “รัก” แบบต้องการความรัก...ซึ่งเป็นการต้องการที่คนเราทุกคนมีเหมือนกัน...จะทำให้ความสัมพันธ์ของเราเปลี่ยนแปลงแตกต่างไปจากเดิม...ผมเคยเขียนถึงการค้นพบของผมไว้ว่า

“...มนุษย์เรากเกิดมาเพื่อรัก ทั้งเพื่อให้ความรักแก่คนอื่น และเพื่อรับความรักจากคนอื่น...”

ใช่แล้วครับผมเชื่อว่า “มนุษย์เรากเกิดมาเพื่อให้และรับรัก” คนเราทุกคนต้องการความรัก...ความมีเสน่ห์ดึงดูดใจของความรักก็คือ...เราสามารถให้คำนิยามที่แตกต่างกันมากมายแต่เราไม่สามารถหาข้อสรุปความรักที่ชัดเจนสำหรับทุกคน...

เพราะความต้องการความรักนั้นล้อมรอบไปด้วยความต้องการต่างๆ อีกมากมาย อย่างเช่น ความต้องการความใกล้ชิด ความอบอุ่นใจ ความเข้าใจ ความจริงใจ ความไว้วางใจ การอยู่เคียงข้าง ความใส่ใจ การรับฟัง กำลังใจ ความช่วยเหลือกัน ทำประโยชน์ให้แก่กัน

การสนับสนุนซึ่งกันและกัน ความเคารพให้เกียรติกัน...

ความมีเสน่ห์ของความรักที่เราแต่ละคนมีแตกต่างกันในใจนี้เอง ทำให้เกิดความยากลำบากในการตอบสนองความรักของเราและคนที่เรารักได้...

เปรียบเสมือนกับความต้องการความรักของหญิงสาวที่ล้อมรอบไปด้วยความต้องการความใส่ใจ การอยู่เคียงข้าง เธอจึงหวังว่าชายหนุ่มที่เธอรักและรักเธอจะโทรศัพท์มาหาเธอบ่อยๆ วันละ 2-3 ครั้งเป็นอย่างน้อย... ส่วนชายหนุ่มต้องการความรักที่ล้อมรอบไปด้วยความเข้าใจ การสนับสนุนกัน เขาหวังว่าหญิงสาวที่เขารักและรักเขาจะเข้าใจเขาเมื่อเขาท้อแท้กับงานและไม่ได้โทรศัพท์หรือติดต่อไปหาเธอ...เราจะคงจะได้ว่าทั้งสองคนไม่สบายใจ ผิดหวัง เพราะความต้องการความรักของเธอและเขาไม่ได้รับการตอบสนอง...

เมื่อเธอและเขาจะตระหนักถึงความไม่สบายใจ ความคิดหวังนี้...ให้เวลาสัมผัสความต้องการในส่วนลึกของตนเอง...และเปิดใจสื่อสารกัน รับฟังกันใส่ใจถึงความต้องการที่ล้อมรอบความต้องการความรักของเธอและเขา อยู่ว่ามีความต้องการอะไรอื่นอีกบ้าง...ถึงจุดนั้นแล้วเธอและเขาก็จะพบคำตอบที่ช่วยสานสัมพันธ์รักให้แน่นแฟ้นมั่นคงยิ่งขึ้น...ตัวอย่างเช่น

เมื่อชายหนุ่มหญิงสาวรับรู้ความต้องการที่ล้อมรอบความต้องการความรักของเขาทั้งสองว่าเมื่อนำความต้องการมารวมกัน ซึ่งมีทั้งความต้องการความใส่ใจ การอยู่เคียงข้าง ความเข้าใจ และการสนับสนุนแล้ว... เธอและเขาก็ค้นพบวิธีการที่จะตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้นนั้นด้วยตนเอง...

ชายหนุ่มอาจเลือกวิธีบอกความในใจว่าเขาขอช่วงเวลาใดเพื่อมีสมาธิในการทำงาน และเขายังคงใส่ใจกับความสัมพันธ์ เขาจะติดต่อและนัดพบพูดคุยกับหญิงสาวในช่วงเย็นอย่างแน่นอน...หญิงสาวอาจบอกชายหนุ่มว่าถ้าเขามีงานมาเธอก็ยินดีที่จะสนับสนุนให้เวลาเขา ขอเพียงเขาบอกเธอเพื่อเธอจะได้เข้าใจและสบายใจไม่เป็นห่วงเขา...

ดังนั้นการตระหนักถึงความต้องการที่ล้อมรอบความต้องการความรักและสื่อสารกันด้วยหัวใจเช่นนี้... เป็นหัวใจสำคัญที่ช่วยให้เราสัมผัสความสุข ความอิสระจากภายใน...เราอาจรู้สึกโล่งใจขึ้น...สบายใจขึ้น แม้ว่าเรายังไม่ได้ทำอะไรเพื่อตอบสนองความต้องการดังกล่าวก็ตาม... เราสามารถสัมผัสถึงความมีชีวิตชีวาที่อยู่ภายในจิตใจของเราได้ทันที ที่นี้ เคียวนี้ ในปัจจุบันขณะ...

การตระหนักหรือการสัมผัสความต้องการในส่วนลึกเช่นนี้...ช่วยให้เราเข้าใจตนเองว่าเราต้องการอะไรจริงๆ ช่วยให้เรารู้ใจกันได้ง่ายขึ้น และยังเกิดความชัดเจนว่า เราจะปฏิบัติต่อกันอย่างไรเพื่อให้ใส่ใจต่อความต้องการของทุกคน ทั้งความต้องการของคนที่เรารัก พร้อมไปกับความต้องการของตัวเอง...และความรักของเราก็ยังคงหวานແหวว...โรแมนติกได้อีกด้วย

ไต่ตรองความรักของเราเอง

ผมเสนอข้อความเพื่อช่วยไต่ตรอง โดยหวังว่าจะช่วยให้คุณมีความสุขกับความรักและความต้องการที่ล้อมรอบความรักของท่านและของคนที่ท่านรักนะครับ... ท่านผู้อ่านสามารถใช้ได้กับความรักทุกรูปแบบครับ ทั้งความรักแบบชีวิตคู่ ความรักแบบเพื่อน ความรักในครอบครัว กับพ่อแม่พี่น้องก็ได้เช่นครับ

1) เมื่อพูดถึงความต้องการความรักความต้องการที่ล้อมรอบความรักของท่านมีความต้องการใดบ้าง (การยอมรับ, ความชื่นชม, ความใกล้ชิด, มิตรภาพ, ความกรุณา, ความร่วมมือ, ความเห็นใจ, การช่วยเหลือ, ความมีน้ำใจ, ความเข้าใจ, การดูแลเอาใจใส่, (อยาก) ทำประโยชน์ (อยากช่วย), กำลังใจ, ความเท่าเทียม, ความซื่อสัตย์, ความไวใจ, ความมั่นใจ, การสนับสนุน, ความอบอุ่น, ความจริงใจ, ความเคารพ, การรับฟัง, การสื่อสาร ฯลฯ)

.....
.....
ความรู้สึกรักของท่านเมื่อได้ค้นพบความต้องการที่ล้อมรอบความรักของท่าน (สบายใจ, โล่งใจ, มีชีวิตชีวา, สงบใจ, สุขใจ, ภูมิใจ, อ่อนโยน, อบอุ่น, อุ่นใจ, มีความหวัง, มีกำลังใจ, เบิกบานใจ ฯลฯ)

.....
.....
2) ความต้องการที่ล้อมรอบความรักของคนที่ท่านรักหรือคนที่รักท่านเธอหรือเขาให้มีความสำคัญกับความต้องการใดบ้าง (ท่านอาจลองคาดคะเนหรือเดาใจเธอหรือเขาก่อน และถ้าเป็นไปได้ท่านอาจถามเพื่อรู้ใจเธอหรือเขาในเวลาที่ทั้งสองฝ่ายสบายใจ)

(การยอมรับ, ความชื่นชม, ความใกล้ชิด, มิตรภาพ, ความกรุณา, ความร่วมมือ, ความเห็นใจ, การช่วยเหลือ, ความมีน้ำใจ, ความเข้าใจ, การดูแลเอาใจใส่, (อยาก)ทำประโยชน์ (อยากช่วย), กำลังใจ, ความเท่าเทียม, ความซื่อสัตย์,

ความไว้วางใจ, ความมั่นใจ, การสนับสนุน, ความอบอุ่น,
ความจริงใจ, ความเคารพ, การรับฟัง, การสื่อสาร ฯลฯ)

.....
.....

3) เมื่อท่านทราบความต้องการที่ล้อมรอบ
ความรักของท่านและคนที่ท่านรักหรือคนที่รักท่านแล้ว
ท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อตอบสนองทั้งความต้องการที่
ล้อมรอบความรักของคนที่ท่านรักหรือรักท่าน รวมทั้ง
ความต้องการของตัวเองด้วย

.....
.....

หวังว่าท่านผู้อ่านคงพบความสุขกับการให้และ
รับรัก...และมีความสุขได้แม้ว่าท่านอาจมีความรู้สึกรัก
หรือไม่มีความรู้สึกรักก็ตาม...เพราะการใส่ใจดูแลกันและ
กันในความต้องการที่ล้อมรอบความรักนี้เอง จะเติมเต็ม
ความต้องการในส่วนลึกของกันและกันให้พร้อมที่จะ
ก้าวไปด้วยกัน เดินเคียงข้างกันเพื่อขยายพื้นที่แห่งความ
รัก ความกรุณา ความเข้าใจ ช่วยเหลือกันและกัน...ทั้งกับ
คนที่ท่านรัก คนที่รักท่าน...และผู้คนรอบข้างท่านที่ท่าน

พบในแต่ละวัน...ให้ทุกคนได้สัมผัสกับรัก ความกรุณา
ความสุขสันติ...มีความสุขกับการให้และรับรักกันไป
เรื่อยๆ

ผมเชื่อว่า เราจะเปลี่ยนแปลงสังคมให้เป็น
สังคมที่เราอยากเห็นได้โดยเริ่มจากใจ จากตัวเราเองโดย
ลงมือทำในสิ่งที่เราอยากเห็น...และใช้ชีวิตของเราเป็นอยู่
ในสิ่งที่เราอยากให้เกิดขึ้นในสังคมของเรา...เพื่อให้สิ่งนี้
จะเกิดขึ้นได้เราคงต้องการความช่วยเหลือ ต้องการการ
สนับสนุนด้วย นอกจากเราจะได้รับจากคนที่เรารัก คน
ที่รักเราคนรอบข้างแล้ว...เรายังได้รับจากพระเยซูเจ้า จาก
พระบิดาเจ้าผู้เป็นองค์ความรักและเมตตา...และเรายัง
ได้รับความช่วยเหลือจากแม่พระผู้วิงวอนเพื่อเราอีกด้วย...
ขอให้ท่านผู้อ่านและทุกคนในครอบครัวของท่านมีความ
สุขกับความรัก...มีความสุขกับการให้และรับรักนะครับ

เชิญชมเว็บไซต์บ้านใส่ใจ www.carefor.org เพื่อชีวิต ความ
รัก มิตรภาพ กำลังใจ สื่อสารอย่างสันติ ปันน้ำใจ ถามตอบ
ปัญหาชีวิต บ้านใส่ใจบนเฟซบุ๊ก [www.facebook.com/
carefor.org](http://www.facebook.com/carefor.org)

ศูนย์ภาษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์

Saint Louis College Language Center

Learn Thai Learn English

Speak and understand like a native

Study at Saint Louis College มุ่งเน้นการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง
Monday – Saturday และเป็นธรรมชาติ เริ่มด้วยการออกเสียง
Day or Evening Classes และมุ่งเน้นการเรียนที่นำไปสอบเพื่อศึกษาต่อ
- Private lessons. - เรียนแบบตัวต่อตัว
- Group lessons. - เรียนกลุ่ม 12 คน (20 ชั่วโมง 3,000 บาท)

Taught by certified Native Teacher ดำเนินการสอนโดยอาจารย์เจ้าของภาษา

Certificate will be awarded at the end of each course.

Contact: 0-2675-5304 Ext. 63120 or 08-1849-5928 for more information

โรคกรดไหลย้อน

โรคกรดไหลย้อนจากกระเพาะอาหารมาหลอดอาหาร หรือที่นิยมเรียกว่า โรคกรดไหลย้อน (อังกฤษ: Gastro-Esophageal Reflux Disease; GERD) คือภาวะที่มีกรดหรือน้ำย่อยในกระเพาะอาหารไหลย้อนขึ้นมาบริเวณหลอดอาหาร ซึ่งหลอดอาหารเป็นอวัยวะที่ไม่ทนต่อกรด จึงทำให้เกิดการอักเสบของหลอดอาหาร ซึ่งโดยปกติ หลอดอาหารจะมีการบีบตัวไล่อาหารลงด้านล่างและหูรูด ทำหน้าที่ป้องกันการไหลย้อนของน้ำย่อย กรด หรืออาหาร ไม่ให้ไหลย้อนขึ้นมาบริเวณหลอดอาหาร แต่ในบางท่านที่หูรูดส่วนนี้ทำงานได้น้อยลง จะพบได้ประมาณ 1 ใน 5 คน จะพบได้ในคนทั่วไปทุกกลุ่ม ทุกช่วงอายุ แต่จะพบได้มากในคนอ้วน หรือผู้ที่สูบบุหรี่ และการไหลย้อนของกรด ถ้ามีมากอาจไหลออกนอกหลอดอาหาร อาจทำให้มีผลต่อกล่องเสียง ลำคอ หรือปอดได้ ซึ่งหากละเอียดไม่ไปพบแพทย์ เพื่อทำการรักษา อาจทำให้เรื้อรังกลายเป็นมะเร็งหลอดอาหารได้

ภาวะของโรคกรดไหลย้อน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ

ระดับแรก (Gastro-Esophageal Reflux : GER) ผู้ป่วยมีภาวะกรดไหลย้อนบ้างในบางครั้ง เป็นบ้างไม่เป็นบ้าง และสามารถหายได้เอง ไม่มีผลต่อสุขภาพมากมาย

ระดับสอง (Gastro-Esophageal Reflux Disease : GERD) ผู้ป่วยจะมีอาการกรดไหลย้อนขึ้นมาเฉพาะที่บริเวณหลอดอาหาร

ระดับสาม (Laryngo-Pharyngeal Reflux : LPR) ผู้ป่วยมีกรดไหลย้อนจากกระเพาะอาหารมาก จนไหลขึ้นไปถึงกล่องเสียง หรือหลอดลม

สาเหตุของโรคกรดไหลย้อน

โรคกรดไหลย้อน นอกจากจะเกิดจากความผิดปกติของหูรูดหลอดอาหาร หรือความผิดปกติในการบีบตัวของหลอดอาหารในตัวผู้ป่วยเองแล้วยังมีปัจจัยอื่นเสริมอีกด้วยเช่น กินเสร็จจ่อมๆ หรือกินอาหารเสร็จยังไม่ถึง 4 ชั่วโมงแล้วนอน เกิดจาก Hiatus hernia คือ โรคที่เกิดจาก กระเพาะอาหารส่วนต้น ยื่นเข้าไปกระบังลม สูบบุหรี่ยืด คัดสูรา หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์, น้ำอัดลม รับประทานอาหารประเภท ของทอด ของมัน หรืออาหารที่มีรสเปรี้ยวจัด เผ็ดจัด เป็นต้น

อาการในหลอดอาหาร

ผู้ป่วยจะมีอาการเสียวแสบกว่าปกติ โดยไม่ได้เป็นโรคอื่นใดที่เกี่ยวกับกล่องเสียง ปวดแสบปวดร้อนในหน้าอก หรือที่เรียกว่า Heart Burn เนื่องจากกรดไปทำให้หลอดอาหารอักเสบ มีอาการจุกแน่นบริเวณหน้าอก เหมือนมีก้อนติดอยู่ในลำคอ หายใจไม่ออกเวลานอน กลืนอาหารลำบาก ถ้าเป็นมากจะเจ็บคอมากจนอาจจะกลืนอาหารแทบจะไม่ได้ คลื่นไส้ มีอาการเรอเปรี้ยว หรือรู้สึกถึงรสขมของน้ำดี รสเปรี้ยวของกรดในปากหรือลำคอ

อาการนอกหลอดอาหาร บริเวณกล่องเสียงและหลอดลม

ผู้ป่วยจะมีอาการ ไอเรื้อรัง เจ็บคอเรื้อรัง เสียวแสบ โดยเฉพาะในตอนเช้า เนื่องจากเวลานอน กรดจะไหลย้อนขึ้นมาได้มาก เป็นโรคปอดอักเสบ เจ็บหน้าอก

การรักษาการรักษาโดยการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

งดการสูบบุหรี่ หลีกเลี่ยงเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ น้ำอัดลม ชา กาแฟ ลดอาหารมัน ของทอด ของหวาน รับประทานอาหารให้เป็นเวลา หลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารก่อนนอนอย่างน้อย 3-4 ชั่วโมง ลดน้ำหนัก ให้อยู่ในเกณฑ์ที่พอดี

แนะนำการรักษาโรคกรดไหลย้อน

ปรับเปลี่ยนนิสัย และการดำเนินชีวิตประจำวัน การรักษาวิธีนี้มีความสำคัญมากโดยจะทำให้ผู้ป่วยมีอาการน้อยลง ป้องกันไม่ให้เกิดอาการ และเพิ่มคุณภาพชีวิตของผู้ป่วย โดยลดปริมาณกรดในกระเพาะอาหาร และป้องกันไม่ให้กรดไหลย้อนกลับขึ้นไปในระบบทางเดินอาหารและทางเดินหายใจส่วนบนมากขึ้น ที่สำคัญการรักษาด้วยวิธีนี้ควรทำ

อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต แม้ว่าผู้ป่วยจะมีอาการดีขึ้นหรือหายดีแล้วโดยไม่ต้องรับประทานยาแล้วก็ตาม

นิสัยส่วนตัว

ถ้าเป็นไปได้ ควรพยายามลดน้ำหนัก ถ้าน้ำหนักเกิน เนื่องจากภาวะน้ำหนักเกินจะทำให้ความดันในช่องท้องมากขึ้น ทำให้กรดไหลย้อนได้มากขึ้น พยายามหลีกเลี่ยงอย่าให้เครียด และถ้าสูบบุหรี่อยู่ ควรเลิก เพราะความเครียดและการสูบบุหรี่ทำให้เกิดการหลั่งกรดมากขึ้น ถ้าไม่เคยสูบบุหรี่ ควรหลีกเลี่ยงการสูบบุหรี่ หรือคว้นบุหรี่ หลีกเลี่ยงการสวมเสื้อผ้าที่คับเกินไป โดยเฉพาะบริเวณรอบเอว

นิสัยในการรับประทาน

หลังจากรับประทานอาหารทันที พยายามหลีกเลี่ยงการนอนราบ การออกกำลังกายหนัก ยกของหนัก เอี้ยวหรือก้มตัว หลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารมื้อดึก และไม่ควรรับประทานอาหารใดๆ อย่างน้อยภายในระยะเวลา 3 ชั่วโมงก่อนนอน

พยายามรับประทานอาหารที่มีไขมันต่ำ และพยายามหลีกเลี่ยงอาหารที่ปรุงด้วยการทอด อาหารมัน พิษผักบางชนิด เช่น หัวหอม กระเทียม มะเขือเทศ ฟาสต์ฟู้ด ซ็อกโกแลต ถั่ว ลูกอม สาระแน่ม เนย ไข่ นม หรืออาหารที่มีรสจัด เช่น เผ็ดจัด เปรี้ยวจัด เค็มจัด หวานจัด เป็นต้น

รับประทานอาหารปริมาณพอดีในแต่ละมื้อ ไม่ควรรับประทานอาหารมากเกินไป ควรรับประทานอาหารปริมาณที่ละน้อยๆ แต่บ่อยครั้ง

หลีกเลี่ยงเครื่องดื่มบางประเภท เช่น กาแฟ (แม้จะเป็นกาแฟที่ไม่มีคาเฟอีนก็ตาม) ชา น้ำอัดลม เครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ เช่น เบียร์ วิสกี้ ไวน์ โดยเฉพาะในตอนเย็น

นิสัยในการนอน

ถ้าจะนอนหลังรับประทานอาหาร ควรรอประมาณ 3-4 ชั่วโมง เวลานอน ควรหนุนหัวเตียงให้สูงขึ้นประมาณ 6-10 นิ้วจากพื้นราบ โดยใช้วัสดุรองขาเตียง เช่น ไม้ อิฐ อย่ายกศีรษะให้สูงขึ้นโดยการใช้หมอนรองศีรษะ เพราะจะทำให้ความดันในช่องท้องเพิ่มมากขึ้น

พบว่าประมาณร้อยละ 90 ของผู้ป่วยที่มีอาการของโรคกรดไหลย้อนสามารถควบคุมอาการได้ด้วยยา เพื่อลดปริมาณกรดในกระเพาะอาหาร หรือเพิ่มการเคลื่อนไหวตัวของระบบทางเดินอาหารในการกำจัดกรด ปัจจุบันยาลดกรดกลุ่ม proton pump inhibitor เป็นยาที่สามารถยับยั้งการหลั่งกรดได้ดี สามารถเห็นผลการรักษาเร็ว ควรรับประทานยาสม่ำเสมอตามแพทย์สั่ง ไม่ควรลดขนาดยา หรือ หยุดยาเอง นอกจากแพทย์แนะนำ และควรมาพบแพทย์ตามแพทย์นัดอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง ซึ่งผู้ป่วยบางรายอาจใช้เวลาประมาณ 1-3 เดือน กว่าที่อาการต่างๆ จะดีขึ้น

อาการต่างๆ อาจไม่ดีขึ้นเร็ว ต้องใช้เวลาในการรักษาให้หาย เมื่ออาการต่างๆ ดีขึ้น และผู้ป่วยสามารถปรับเปลี่ยนนิสัยและการดำเนินชีวิตประจำวันข้างต้นดังกล่าวได้ และให้รับประทานยาต่อเนื่อง แพทย์จะปรับลดขนาดยาลงเรื่อยๆ ทีละน้อย ที่สำคัญไม่ควรซื้อยารับประทานเองเวลาป่วย เนื่องจากยาบางชนิดจะทำให้กระเพาะอาหารมีการหลั่งกรดเพิ่มขึ้น หรือกลั่นเนื้อหูดของหลอดอาหารส่วนล่างคลายตัวมากขึ้น

การรักษาโดยใช้ยา

สำหรับผู้ป่วยที่มีอาการไม่รุนแรง สามารถใช้ยาลดกรด (Antacids) เมื่อมีอาการอักเสบของหลอดอาหาร และยาที่มีประสิทธิภาพในการรักษาโรคกรดไหลย้อนที่แพทย์นิยมใช้ในปัจจุบัน คือ ยาลดกรดในกลุ่มโปรตอนปั๊มอินฮิบิเตอร์ (Proton pump inhibitors) แต่ต้องระลึกเสมอว่าการใช้ยา ต้องอยู่ภายใต้การดูแลของแพทย์ ถ้าไม่มีดีขึ้น อาจพิจารณาให้มีการตรวจเพิ่มเติม เช่น การกลืนแป้งตรวจกระเพาะ การส่องกล้องตรวจกระเพาะ (ไม่นิยมใช้เนื่องจากวินิจฉัยได้ยาก)

การผ่าตัด

หากผู้ป่วยมีอาการรุนแรง รักษาด้วยยาแล้วอาการไม่ดีขึ้น จึงจะทำการรักษาด้วยการผ่าตัดผูกหูดกระเพาะอาหาร เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดกรดไหลย้อนขึ้นมาอีก

สมาชิกภาพของ...

คณะธรรมทูตไทย

สวัสดิ์ครับพี่น้อง เดือนนี้ผมจะพาให้ผู้อ่านรู้จักคณะธรรมทูตไทยมากยิ่งขึ้น ซึ่งผมได้อธิบายบางแง่มุมไปบ้างแล้ว พี่น้องอาจจะเข้าใจว่าคณะธรรมทูตไทยก็เหมือนกับคณะนักบวชอื่นๆ ที่ทำงานแพร่ธรรมในพระศาสนจักร ก็เป็นความเข้าใจที่อาจจะถูกต้องและไม่ถูกต้องด้วยเพราะว่ารูปแบบโครงสร้าง อาจจะมีอะไรหลายๆ อย่างที่คล้ายกับคณะนักบวช แต่ธรรมชาติของคณะธรรมทูตไทยก็มีอะไรบางอย่างที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะเช่นเดียวกัน นั่นคือ คณะธรรมทูตไทย เป็นรูปแบบที่เรียกว่า “คณะชีวิตแพร่ธรรม” เป็นคณะที่เทียบเท่ากับสถาบันชีวิตที่ถวายเป็นแล้ว ซึ่งสมาชิกของคณะมุ่งงานแพร่ธรรมโดยเฉพาะของคณะ โดยไม่มีการปฏิบัติแบบนักพรต¹ และเจริญชีวิตร่วมแบบฉันพี่น้อง ตามรูปแบบชีวิตเฉพาะมุ่งสู่ความสมบูรณ์แห่งความรัก โดยการปฏิบัติตามธรรมนูญของคณะ² นั้นหมายความว่าสมาชิกไม่ต้องถวายเป็นสามประการแบบชีวิตนักพรต (แต่ก็ต้องถือเหมือนกันนะครับ³) โดยอุทิศตนเพื่องานประกาศพระวรสารโดยเฉพาะ

แต่ในลักษณะพิเศษของคณะธรรมทูตไทยคือ สมาชิกที่แท้จริงของคณะคือ “สมณะ” นั่นคือ ผู้ที่ได้รับศีลบวช ดังนั้น ชิสเตอร์หรือภราดรที่มาทำงานในนามของคณะธรรมทูตไทย เราถือว่าเป็น “สมาชิกผู้ร่วมงาน”⁴ ซึ่งจะมีข้อตกลงเขียนไว้เป็นกรณีๆ ไป และตามกฎหมายพระศาสนจักร “สมณะ” ต้องมีสังกัด⁵ ซึ่งโดยปกติทั่วไป ก็คือสังฆมณฑล หรือไม่กี่คณะนักพรต ทำไม่ต้องมีสังกัด ก็เพราะว่าในอดีตก่อนจะมีกฎหมายพระศาสนจักร มีผู้ที่ตั้งตนเองเป็นสมณะโดยไม่ได้รับการรับรองจากผู้ใหญ่พระศาสนจักร ได้สร้างความวุ่นวายอย่างมาก บางคนก็ทำให้เกิดความแตกแยก หรือไม่ก็หลอกลวงชาวบ้าน การมีสังกัดช่วยให้สมาชิกในสังกัดอยู่ในกรอบกฎเกณฑ์ ทำให้สังคมในพระศาสนจักรมีระบบ ระเบียบ ผู้มีอำนาจใน

1. เราใช้คำว่า “นักพรต” ในกฎหมาย หมายถึง ชีวิตรูปแบบหนึ่งของนักบวช ซึ่งต้องมีถวายเป็นพื้นฐาน 3 ประการ ได้แก่ ความยากจน ความบอบอบ และความบริสุทธิ์ บางคณะอาจจะมีมากกว่านี้ตามจิตตารมณ์ของผู้ก่อตั้งคณะ หรือพระพรพิเศษของแต่ละคณะ และก็มีบางคณะชีวิตแพร่ธรรมอาจรับเอาคำแนะนำของพระวรสารมาเป็นพันธะจริงจังก็ได้ ตามมาตรา 731 วรรค 2
2. กฎหมายพระศาสนจักร มาตรา 731 วรรค 1
3. เพราะมีเขียนไว้ในกฎหมายพระศาสนจักร มาตรา 732 และธรรมนูญของคณะบทที่ 3 C19-C21
4. ในคำอธิบายขอความข้อ D15 พูดถึงสมาชิกผู้ร่วมงาน ในข้อ 3 ก) และ ค) ที่เป็นพระสงฆ์ สังฆมณฑล ข้อ 3 ง) ที่เป็นนักบวช และ ข้อ 3 จ) ที่เป็นภราดร
5. มาตรา 265 ไม่อนุญาตให้มีสมณะไร้สังกัดหรือเร่ร่อนเลย

พระศาสนจักรสามารถดูแลความเรียบร้อยได้ โดยให้การรับรองคณะ⁶ ซึ่งเป็นการรักษาเอกภาพของพระศาสนจักรอีกด้วย ดังนั้น สังกัดของสมณะจึงเป็นเรื่องที่สำคัญและสมณะทุกคนต้องมี

สำหรับคณะชีวิตแพร่ธรรม กฎหมายบอกว่า “การรับเข้า การทดลอง การเข้าสังกัด และการอบรมสมาชิก ต้องกำหนดไว้ในกฎหมายเฉพาะของแต่ละคณะ”⁷ นั้นหมายความว่าให้ไปดูกฎหมายลูก คือธรรมนูญของแต่ละคณะนั่นเอง รวมทั้ง “ในส่วนที่เกี่ยวกับการรับเข้าในคณะ ให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา 642-645”⁸ ซึ่งพูดถึงเงื่อนไขและคุณสมบัติต่างๆ ของผู้ที่เข้ามาเป็นสมาชิกของคณะครับ ตรงนี้เป็นหลักทั่วไปของกฎหมายพระศาสนจักรสากลอยู่แล้วสำหรับสถาบันชีวิตผู้ถวายตัว และคณะธรรมทูตไทยก็ยึดหลักตามนี้ โดยอธิบายไว้ในธรรมนูญ⁹

สำหรับคณะธรรมทูตไทย ซึ่งมีสมาชิกที่เป็นสมณะ ต้องมาดูแลเพิ่มเติมอีกในมาตรา 736 วรรค 1 ว่า “ในคณะที่เป็นสมณะ บรรดาสมณะเข้าสังกัดในคณะนั่นเอง เว้นไว้แต่ว่าธรรมนูญจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น”¹⁰ ผมต้องขออธิบายสักนิดว่า คณะธรรมทูตจากฝรั่งเศส (MEP) และจากอิตาลี (PIME) ที่เราเห็นมาทำงานในประเทศไทยนั้น สมาชิกภาพของพวกเขาถือสังกัดในคณะโดยตรง นั่นเป็นเพราะว่า ประการแรก เพราะธรรมนูญของพวกเขา กำหนดไว้เช่นนั้น ซึ่งเป็นไปตามมาตราดังกล่าว และประการที่สอง ธรรมนูญนี้จะเป็นตัวกำหนดว่า คณะธรรมทูตนี้จะเป็นสถาบันภายใต้สิทธิของใคร อย่างในกรณีของคณะเอ็มอีพีและปีเม สันตะสำนักเป็นผู้รับรองธรรมนูญคณะเหล่านี้จึงเป็นสถาบันสิทธิ ของสันตะสำนัก¹¹ แต่ในกรณีคณะธรรมทูตไทยเราไม่ได้เป็นเช่นนั้น เพราะเรายังเป็นคณะที่ค่อนข้างใหม่ ยังขาดองค์ประกอบที่จำเป็นหลายอย่างที่จะทำให้เป็นสถาบันของสันตะสำนัก เราจึงเลือกที่จะเป็น “สถาบันสิทธิสังฆมณฑล” เพื่อให้เป็นคณะชีวิตแพร่ธรรมอย่างถูกต้องตาม กฎหมายพระศาสนจักร โดยมีธรรมนูญที่ได้รับการรับรองจากพระสังฆราชสังฆมณฑล นั่นคือ เป็นคณะภายใต้สิทธิของพระอัครสังฆราชแห่งอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ โดยประกาศอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2011 ซึ่งกฎหมายได้ให้สิทธิและอำนาจแก่พระสังฆราชสังฆมณฑลในเรื่องนี้ด้วย¹²

6. ซึ่งผู้มีอำนาจของพระศาสนจักรมีสิทธิตาม มาตรา 576

7. มาตรา 735 วรรค 1

8. มาตรา 735 วรรค 2

9. C 48 ข้อ 2 เกี่ยวกับการรับเข้าเป็นสมาชิก

10. มาตรา 736 วรรค 1

11. มาตรา 589 สถาบันชีวิตที่ถวายแล้วเรียกว่าสถาบันสิทธิของสันตะสำนัก ถ้าได้รับการก่อตั้งโดยสันตะสำนัก หรือรับรองโดยกฤษฎีกาทางการของสันตะสำนักส่วนสถาบันที่เรียกว่าสิทธิสังฆมณฑล ถ้าเมื่อได้รับการก่อตั้ง โดยพระสังฆราชสังฆมณฑลแล้ว ไม่ได้รับกฤษฎีการับรองเป็นทางการจากสันตะสำนัก

12. มาตรา 579 พระสังฆราชสังฆมณฑลในแต่ละเขตปกครองของตน สามารถก่อตั้งสถาบันชีวิตที่ถวายแล้ว ด้วยกฤษฎีกา

ตอนนี้เรากลับมาดูกฎหมายลูก หรือที่เราเรียกว่า “**ธรรมนูญของคณะธรรมทูตไทย**” ซึ่งก็คือส่วนที่กล่าวถึงไว้ในมาตรา 735 วรรค 1 ว่า “ต้องกำหนดไว้ในกฎหมายเฉพาะของแต่ละคณะ” และมาตรา 736 วรรค 1 ว่า “เว้นไว้แต่ว่าธรรมนูญจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น” ในธรรมนูญของคณะธรรมทูตไทยได้พูดถึงในบทที่ 7 เกี่ยวกับสถานภาพด้านกฎหมายของสมาชิก ในหัวข้อการเป็นสมาชิกของคณะด้วยการให้คำสัตถุญาตลอดชีพ ใน C. 48 ข้อ 1. กล่าวไว้ว่า “**การเป็นสมาชิกของคณะ สมบูรณ์โดยการให้คำมั่นสัตถุญาตลอดชีวิต แต่ในขณะที่เดียวกันสังฆานุกรและพระสงฆ์นั้นยังสังกัดอยู่ในสังฆมณฑลของตน**” กล่าวคือแม้ว่าพระสงฆ์องค์หนึ่งจะเป็นสมาชิกของคณะธรรมทูต แต่สังกัดของเขาก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงยังเป็นของสังฆมณฑลอยู่ แต่ถ้าธรรมนูญได้เปลี่ยนแปลงไปในอนาคต เช่นอาจจะกลายเป็นสถาบันสิทธิสันตะสำนัก ก็อาจจะมีศักยภาพรับเป็นสมาชิกเข้าเป็นสังกัดของตนเองได้แบบคณะเอ็มอีพีหรือปีเม ซึ่งสถานภาพของคณะธรรมทูตไทยแบบนี้เหมือนกับคณะธรรมทูตเกาหลีและพม่า ซึ่งเป็นสถาบันสิทธิสังฆมณฑลเช่นกัน

หากจะเปรียบเทียบง่าย ๆ ก็เหมือนกับเราสังกัดในหน่วยงานราชการแห่งหนึ่ง เราก็สามารถเป็นสมาชิกรับเงินเดือนหรือสมาชิกบัตรเครดิตของธนาคาร ซึ่งไม่กระทบกับสังกัดที่เราเป็นอยู่ เรื่องสิทธิและหน้าที่เราก็สามารถปฏิบัติไปตามเงื่อนไขและกฎเกณฑ์ที่มีกำหนดไว้ในแต่ละภาคส่วน ซึ่งเราจะเห็นว่า คำว่า “**สังกัด**” (Incardination) จะหนักแน่นกว่าคำว่า “**สมาชิก**” (member) แต่อย่างไรก็ตามก็สามารถโยกย้ายหรือยกเลิก ซึ่งมีกำหนดไว้แล้วในกฎหมายพระศาสนจักร

โอกาสหน้า ผมจะแบ่งปันเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของสมาชิกคณะกรรมการ
เพราะจะเกี่ยวข้องกับสังกัด การเป็นสมาชิก และการทำงานแพร่ธรรมในพื้นที่ ซึ่งถือว่าเป็น
เป็นเรื่องใหม่สำหรับพระศาสนจักรในประเทศไทยของเรา

ขอเชิญพี่น้องครับ ในวันที่ 29 กันยายน 2012 จะมีการถวycำมั่นสัญญา
ตลอดชีพของ **คุณพ่อชัชชัย รวมอร่าม** ซึ่งถือว่าเป็นสมาชิกถาวรของคณะกรรมการ
องค์ที่ 11 ในโอกาสฉลองวัดอัครเทวดามีคาแอล ซึ่งเป็นวัดต้นสังกัดของคุณพ่อ

การถวycำมั่นสัญญานี้เป็นเครื่องหมายของ
ความใจกว้าง การมีส่วนร่วมในงานธรรมทูต
และความเจริญเติบโตของสังฆมณฑลจันทบุรี
ที่ได้มอบพระสงฆ์ในสังกัดของตน ไปทำงาน
ประกาศพระวรสารในระดับพระศาสนจักร
สากลจึงขอคำภาวนาจากพี่น้องเพื่อกระแสนี้
และกิจการธรรมทูตของสังฆมณฑล
ของคณะกรรมการ
ธรรมทูตไทยและของคุณพ่อในโอกาสนี้ด้วย

ทางเลือกใหม่ของการศึกษา ระบบนานาชาติที่ไม่แพงอย่างที่คิด!

Kevalee
International School
...where every child counts

American System
Pre-School to
Grade 12

Enrollment opens
the whole year round
to all nationalities

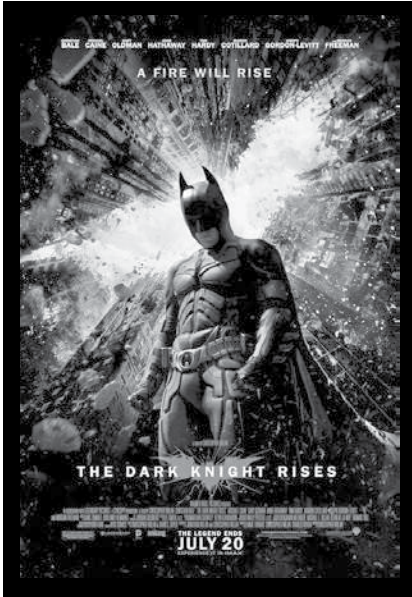
Call 0-2906-6427

โรงเรียน อินเตอร์เนชั่นแนล เกวลีย์ 90 ถนนพหลโยธิน ซอย 37 คลองสามวา กรุงเทพฯ 10510 โทรศัพท์ 0-2906-6427 โทรสาร 0-2906-6417
มือถือ 081-421-6169, 081-622-6227, 089-111-2807 อีเมลล์ admin@kevalee.ac.th www.kevalee.ac.th

THE DARK KNIGHT RISES

ความหวังในสังคมที่ใกล้ล่มสลาย...

ซูเปอร์ฮีโร่ Batman หรือ “มนุษย์ค้างคาว” ที่ถือกำเนิดจากการ์ตูน DC Comics สัญชาติอเมริกันตั้งแต่ปี 1939 เป็นฮีโร่ในดวงใจของเด็กๆ ทั่วโลกมานับนาน เช่นเดียวกับซูเปอร์แมน และฮีโร่ของอีกค่ายคือ สไปเดอร์แมน จำได้ว่าตอนเด็กๆ นอกจากจะไม่พลาด “ไอ้มดแดง” วิชาต่างๆ แล้วก็เฝ้าติดตามแบทแมนที่ฉายเป็นตอนๆ ทางหน้าจอทีวีอย่างสนุกสนานตื่นตื่น แต่กว่าแบทแมนจะได้รับการถ่ายทอดสู่โลกภาพยนตร์ ก็กินเวลาอีกหลายคือปีที่ฉลองการ์ตูนเรื่องนี้ครบ 50 ปี (เพิ่งรู้จากรายการแฟนพันธุ์แท้ ตอนแบทแมน) ใน Batman (1989) ผลงานกำกับของ ทิม เบอร์ตัน หนังมีเนื้อหาเข้มข้น สะท้อนโลกมืดของเมืองใหญ่ที่อาชญากรเป็นใหญ่ โดยเฉพาะจากการแสดงที่เต็มไปด้วยสีสนับเป็นที่น่าสนใจของดารารุ่นใหญ่ แจ็ค นิโคลสัน ในบทโจ๊กเกอร์ จากนั้นจึงตามมาด้วย

ภาคต่อ Batman Returns (1992) บทเด่นก็ยังเป็นของผู้ร้ายเช่นเดิมคือ แคาทวูแมน และ เพนกวิน แต่แบทแมนอีกสองภาคต่อมาของ จูเอล ชูมัทเกอร์ ที่ไปเน้นสีสนับแฟนตาซีและเนื้อหาที่ไม่ล่งลึกลับ กลับไม่สร้างความประทับใจให้กับผู้ชมเท่าไรนัก จนเมื่อผู้กำกับ คริสโตเฟอร์ โนแลน มาเล่ากำเนิดแบทแมนอีกครั้งด้วยเนื้อหาที่เข้มข้นจริงจัง ตัวละครมีมิติ ฉากแอ็คชั่นสมจริงน่าตื่นตา ไม่ต่างจากหนังดราม่าแอ็คชั่นดีๆ สักเรื่องหนึ่งใน Batman Begins (2005) ตามมาด้วย The Dark Knight (2008) ที่หลายคนยกย่องให้เป็นหนังซูเปอร์ฮีโร่ที่ดีที่สุดเรื่องหนึ่งที่ฮอลลีวูดเคยสร้างกันมาจนถึงช่วงเวลาหนึ่งซัมเมอร์ของปีนี้คือเวลาของการปิดไตรภาคแบทแมนตามแบบฉบับของโนแลนใน The Dark Knight Rises ซึ่งทีมนักแสดงยังคงอยู่กันพร้อมหน้า ทั้งบทนำคือ บรูซ เวย์น หรืออีกบุคลิกที่เป็นแบทแมน โดยคริสเตียนเบล, บทพ่อบ้านอัลเฟรด ของ ไมเคิล เคน, บทพี่อสูรของ มอร์แกน ฟรีแมน ที่รับผิดชอบยานพาหนะและอุปกรณ์ไฮเทคทั้งหลายของแบทแมน, แกรี่ โอลด์แมน ในบทตำรวจตงฉิน ผู้บัญชาการกอร์ดอน ส่วนบทใหม่ที่เขาเสริมความเข้มข้นของหนังภาคนี้คือ แอน แฮททาว์ เป็นสาวสวย เซลีน่า หรือออกโจรกรรมในคราบของ แคาทวูแมน

นอกจากนี้ยังมีนักแสดงจาก Inception (2010) หนังมหัศจรรย์ของโนแลนเรื่องก่อน คือ มาริยง โทคิณัวร์ มารับบทสาว มิเรนด้า ที่พยายามเข้ามาสนิทสนมกับบรูซ และ เบลค (โจเซฟ

กอร์ดอน-เลวิตต์) ในบทตำรวจชั้นผู้น้อยแต่ไฟแรง ไม่ยอมอยู่เฉยกับความปลอดภัยของสังคม จน กอร์ดอนเรียกเขามาทำงานด้วย เขาเคยอยู่ในบ้าน เด็กกำพร้าซึ่งดูแลโดยบาทหลวง ซึ่งบริษัทของบรูซ ให้เงินช่วยเหลือ และบรูซชอบมาเยี่ยมบ้านเด็กกำพร้า เพราะเขาก็สูญเสียทั้งพ่อและแม่ไปตั้งแต่ยังเล็ก แต่บ้านเด็กกำพร้าไม่ได้รับความช่วยเหลือมาระยะหนึ่งแล้ว เพราะหลังจากเหตุโศกนาฏกรรมในตอนจบของภาคสอง แบทแมน ยอมถูกเข้าใจผิดว่าเป็นคนสังหารอัยการ ฮาร์วี เดนท ส่วนบรูซเองก็เก็บตัวเองเงียบ ไม่ออกงานสังคมอีกต่อไป และที่ขาดไม่ได้ คือผู้ร้ายที่แบทแมนต้องต่อกรด้วยคือ เบน (ทอม ฮาร์รี่) ชายร่างใหญ่ที่ต้องสวมหน้ากากอยู่ตลอดเวลา แต่มีความแข็งแกร่งและเฉลียวฉลาด เป็นคู่ต่อสู้ที่ทัดเทียมกับอัศวินแห่งรัตติกาล

สภาพสังคมของเมืองก็อทแธมภาคนี้แม้คดีอาชญากรรมต่างๆ จะลดน้อยลง ซึ่งเป็นผลจากกฎหมายที่เข้มงวด แต่สังคมยังไม่สงบสุขนัก ยังมีเด็กกำพร้ามากมาย มีคดีโจรกรรมและสังคมมีความเหลื่อมล้ำสูง จนมาถึงการก่อเหตุอุกฉกรรจ์บุกเข้าไปในตลาดหลักทรัพย์ของเบนและสมุน ไปจนถึงระเบิดสนามฟุตบอล และสะพานที่เชื่อมเมืองสู่โลกภายนอกเพื่อใช้ชาวเมืองก็อทแธมทั้งหมดเป็นตัวประกัน ไม่ให้ทางการเข้ามาจับ

พวกเขา มิเช่นนั้นเขาจะกดปุ่มระเบิดนิวเคลียร์ที่ครอบครองอยู่ เขาทำเช่นนี้ด้วยข้ออ้างว่าทำไปเพื่อประชาชน เพื่อจัดการกับปัญหาคอร์รัปชัน ปลดปล่อยประชาชนจากผู้กดขี่ทั้งหลาย ล้มเลิกกระบวนการยุติธรรมและตำรวจ เพื่อให้สังคมมีความเท่าเทียม ให้อำนาจอยู่ในมือประชาชนคนธรรมดา แต่คำพูดทั้งหมดของเบนเป็นเพียงถ้อยคำสวยหรู เพื่อให้เขาบรรลุวัตถุประสงค์ในการทำลายล้างเมืองก็อทแธมลงให้สิ้นซาก โดยไม่สนใจว่าต้องใช้ความรุนแรงเพียงใดหรือต้องสังเวทชีวิตใครลงไปบ้าง

แต่ก็อทแธมยังไม่สิ้นคดี เพราะยังมีแบทแมนแม้จะผ่านความเจ็บปวดทั้งกายและใจมาแล้ว และมีคนมากมายที่เข้าใจเขาผิด แต่เขาเอาชนะความกลัวแล้วลุกขึ้นสู้อย่างสุดชีวิต ยังมีตำรวจคงเงินเช่นผู้บังคับการกอร์ดอน และตำรวจรุ่นใหม่เช่นเบลค และแม้แก๊งเวทแมนจะอยากได้สร้อยคอแม่ของบรูซ แต่เมื่อสังคมต้องการความช่วยเหลือเธอก็ไม่ปฏิเสธ เพราะถ้าสังคมล่มสลายทั้งผู้คนยังไร้ซึ่งสิทธิเสรีภาพอยู่ได้ การปกครองของเผด็จการ ต่อให้เธอมีทรัพย์สินเงินทองจากที่ขโมยมามากเท่าไร แล้วเธอจะมีความสุขอยู่ได้ฤ?

๕

เรื่อง นำรำคาญ

สิ่งแวดล้อมสำคัญที่จะหล่อหลอมให้เด็กเป็นคน
อ่อนโยน สุภาพ นำรัก ใครเห็นก็ต้องชื่นชมและชม
ไปถึงพ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย ที่เป็นแบบฉบับที่ดีให้ลูกหลาน

คนที่ดี สมบูรณ์แบบ 100% ย่อมไม่มีแน่ จะต้องมีข้อบกพร่องไม่มากก็น้อย เราจะ
มองข้ามจุดเสียเหล่านั้นได้ไหมหนอ? หรือจะหาทางแก้ไขเพื่อพบกันครึ่งทางอย่างน้อยเราก็จะมีความสุข
และหายหงุดหงิด โลกใบนี้ก็จะน่าอยู่ขึ้นบ้าง

สิ่งแรกต้องอดทน ต้องพยายามมองหาข้อดีที่มีอยู่นั้นขึ้นมาไตร่ตรอง และชื่นชมฝ่ายตรงข้าม
เพื่อให้เขารู้ว่าเราพอใจและประทับใจในการกระทำบางอย่างของเขา เราเป็นพวกเดียวกันไม่ใช่ศัตรู
เราพร้อมจะช่วย และเป็นกำลังใจให้เขาเดินต่อไป

ดิฉันจะไม่พยายามทำตนให้เป็นศัตรูหรือมีข้อขัดแย้ง โต้เถียงกับใคร โดยเฉพาะคนรอบข้าง
มันไม่ดีทั้งกับเราและผู้อื่น แต่พยายามเข้าใจและให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือเขาให้เขาสบายใจและ
มีความสุข เราก็จะได้มิตรแท้เพิ่มขึ้นทุกวัน

คนบางคนต้องการเอาชนะ ด้วยการโต้แย้ง ขัดคอได้ทุกเรื่อง ใครบ้างจะชอบคนแบบนี้
แค่ได้รับรู้ ได้ฟัง หรืออยู่ในเหตุการณ์ก็รู้สึกอึดอัดแทน จึงควรรู้จักยุติ ไม่ปะทะคารมอย่างเด็ดขาด
มีแค่คนอื่นเขาจะรู้สึกไม่นิยมคบกับคนประเภทนี้ เพราะเป็นคนที่ไม่เคารพความคิดของผู้อื่น
เชื่อมั่นตนเองสูง ทำอะไรก็ต้องการไปหมด คนพวกนี้มักจะใช้อารมณ์ โมโหง่าย เอาแต่ใจจนติดเป็น
นิสัย

ดิฉันรู้จักคนประเภทนี้ รู้สึกอึดอัด ไม่สบายใจเวลาพบหน้ากับเขา ดูแล้วเขาไม่สนใจใคร รักตนเอง
มองแต่ว่าความคิดของตนเองถูกเสมอ เมื่อใครไม่เห็นด้วยเขาจะเถียงไม่ยอมแพ้ กลายเป็นคนก้าวร้าว
ไม่เคยชื่นชมใคร แม้ใครจะรู้จักกับเธอมานาน แต่ก็รู้สึกว่าเขาไม่ใช่เพื่อนแท้ ความสนิทใจย่อมไม่เกิดขึ้น
จะหวังพึ่งพาช่วยเหลือคงยากแน่ ต้องอยู่ห่างๆ

คนอีกประเภทหนึ่งที่เราพบเห็นอยู่บ่อยๆ เป็นคนดี มีน้ำใจ ชอบช่วยเหลือ แต่ใจไม่โหด โกรธง่าย
ชอบพูดจาก้าวร้าว ทำร้ายจิตใจผู้อื่นโดยไม่รู้ตัว หรือแม้จะรู้ตัวแต่ก็ไม่สนใจ ใครขอความช่วยเหลือ
จะปฏิเสธได้ทุกครั้ง ทุกเรื่องแม้ในสายงานของตนเอง ถ้าอยากช่วยจะทำเองไม่ต้องให้ใครสั่งหรือบอก
เพราะเชื่อมั่นตนเองสูง ไม่ต้องการให้ใครเตือนหรือสั่ง เป็นคนมีทิฐิสูง พูดจากับทุกคนแบบห้วนๆ
ก้าวร้าว แต่ใจอ่อน ใครพูดจาไม่ดีด้วยจะโกรธและอาฆาต โกรธง่ายลืมยาก

ดิฉันต้องระวังเวลาอยู่ใกล้เพราะไม่รู้จะเสียวความรู้สึกเมื่อไหร่ เวลาเขาพูดจะไม่ระวัง เขาไม่รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจตน รู้เขารู้เรา เรามีสิทธิพูดอะไรแรงๆ ก็ได้ แต่ไม่เคยยอมให้ใครมาพูดย้อนกลับ เราก็ต้องทำใจกับคนประเภทนี้ ต้องรู้พื้นฐานครอบครัว ภูมิหลังของเขา มีปมด้อยหรือปฏิบัติตนหยาบช้ำกับสมาชิกในครอบครัวของเขาโดยคิดเป็นนิสัย แก้ได้ยาก แต่ก็ควรใช้ชีวิตปรองดอง

คนพวกนี้ชอบคนพูดจาดีๆ ไม่ตะคอก ให้กำลังใจ ชื่นชมผลงานของเขา หมั่นชมเมื่อเห็นเขาทำอะไรดีๆ เขาจึงจะเป็นมิตรด้วยเวลาต้องการความร่วมมือหรือช่วยเหลือก็ต้องใช้วิธีขอความเห็นจากเขา ว่าควรจะทำหรือไม่อย่างไร? อย่าสอนหรือสั่ง เมื่อถามความคิดเห็นจากเขา เขาจะช่วยแนะนำและจัดการให้ เพราะเป็นความคิดของเขา เขาจะทำโดยความเต็มใจไม่ใช่อารมณ์ เราก็ได้รับผลดีตามไปด้วย โดยใช้จิตวิทยาต่างๆ ขอร้องหรือให้เขาช่วยแก้ปัญหาทุกอย่างก็ออกมาดีในที่สุด

ต้องใช้ความอดทนเมื่ออยู่ในสังคมสมัยนี้ที่หาความจริงใจยากขึ้นทุกวัน เพราะเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมทำให้จิตใจและนิสัยคนเปลี่ยน คนสมัยโบราณอยู่กับแบบถ้อยที่ถ้อยอาศัย การทะเลาะเบาะแว้งน้อย ไม่เหมือนคนสมัยนี้ แม้แต่เด็กๆ เล่นเกมคอมพิวเตอร์ เอาเป็นเอาตาย ฝึกให้อาชนะแพ้ไม่ได้ จนคิดเป็นนิสัยก้าวร้าว อ่อนโยนไม่เป็น

สิ่งแวดล้อมสำคัญที่จะหล่อหลอมให้เด็กเป็นคนอ่อนโยน สุภาพ น่ารัก ใครเห็นก็ต้องชื่นชมและชมไปถึงพ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย ที่เป็นแบบฉบับที่ดีให้ลูกหลาน

เมื่อดิฉันไปวัดได้เห็นลูกสาวของญาติสนิทมาวัด จึงเข้าไปทักทาย มีหลานชาย 2 คนของญาติอายุราว 9 ขวบ และ 7 ขวบ เด็กน้อยทั้งสองไม่เคยพบดิฉันมาก่อน สิ่งแรกที่ประทับใจคือ รู้จักไหว้ผู้ใหญ่ โดยไม่ต้องบอกให้ทำ เด็กคนเล็กรีบถามดิฉันว่า

“เป็นใครครับ”

เมื่อบอกเด็กน้อยว่าเป็นญาติกับคุณยายของเด็ก ความอ่อนโยนก็ฉายแสงออกมา เด็กคนโตนั่งอยู่ข้างๆ รีบจับมือของดิฉันมาลูบเบาๆ และยกมือของดิฉันไปไว้บนศีรษะของเขา แบบชื่นชมและสนิทสนม คนเล็กทำตาม เอามืออีกข้างของดิฉันไปลูบเบาๆ และชี้ที่แก้มของเขา เพื่อให้ดิฉันก้มลงหอมแก้มของเขา นี่เป็นครั้งแรกที่เคยเห็นเด็กเล็กๆ ที่ไม่เคยพบกันมาก่อน เพียงรู้ว่าเป็นญาติ เขาก็ศรัทธาชื่นชอบอย่างจริงใจ โดยไม่เสแสร้ง

ดิฉันอึ้งอึ้งใจในพฤติกรรมที่ได้รับจากหลานตัวน้อยๆ ที่เขามีความเคารพ รักและชื่นชมอย่างบริสุทธิ์ใจ เขาไร้เดียงสา แต่ด้วยการเลี้ยงดูอย่างใกล้ชิด อบรมบ่มนิสัยอย่างถูกต้อง ได้รับความรัก ความอ่อนโยนจากคุณยายของเด็ก เพราะดิฉันรู้จักญาติคนนี้ดีว่า เขาเป็นคนอ่อนหวาน และอ่อนโยนกับทุกคน ร่าเริง อารมณ์ดี พูดจาไพเราะ ใครเห็นก็ต้องชมเรื่องกิริยามารยาท เขาเป็นภรรยาที่สามีรักมาก และเป็นแม่ที่สมบูรณ์แบบ ครอบครัวของเขาจึงอบอุ่นท่ามกลางความรักของสมาชิกในครอบครัว

สิ่งดีๆ เหล่านี้ตกทอดมาถึงหลานๆ และวันนี้ดิฉันรู้สึกประทับใจในการเลี้ยงดูลูกหลานให้มีความรักแผ่ไพศาลรอบข้าง ถ้าทุกคนเป็นคนดีแบบนี้ สังคมก็จะน่าอยู่ยิ่งขึ้น ไม่ต้องเห็นคนที่มีนิสัยน่ารำคาญอย่างเช่นทุกวันนี้อะไรไหม? ❀

ความเชื่อ ความศรัทธา รัก รับใช้พระศาสนจักร

“ชีวิตผูกพันของคนเชื่ออื่น...”

อแซฟ พงษ์เทพ เวียรชัย (อ้วน) เป็นบุตรคนที่ 4 ในจำนวนพี่น้อง 6 คน ของยอแซฟ สมเกียรติ-มาร์ธา นำเวียรชัย สัตบุรุษรองอาสนวิหารนักบุญอันนา หนองแสง จ.นครพนม เป็นครอบครัวคาทอลิกที่ศรัทธา มีลุงและน้าชายบวชเป็นพระสงฆ์ 2 องค์ มีป่าที่ถวายเป็นซิสเตอร์ 1 ท่าน บิดาเป็นช่างตัดเย็บเสื้อผ้า มารดาเป็นแม่ค้าทำขนมขาย

อ้วนได้รับศีลล้างบาปตั้งแต่เด็กที่รองอาสนวิหารนักบุญอันนา หนองแสง ขณะอ้วนที่ยังเด็ก พ่อแม่ได้ย้ายครอบครัวไปปักหลักทำมาหากิน ที่อำเภอท่าลี่ จังหวัดเลย โดยพ่อเปิดร้านตัดเย็บเสื้อผ้า ชื่อร้าน มิตรประชา ส่วนแม่ทำขนม

ลงตลาดขาย หารายได้ช่วยผู้เป็นพ่อในการเลี้ยงดูลูกๆ อีก 6 ชีวิต

อ้วนได้ดำเนินชีวิตปกติกับเพื่อนๆ รุ่นราวคราวเดียวกันในเขตเทศบาลอำเภอท่าลี่ และสามารถท่องเที่ยวชินบับญชรได้หมดทั้งเล่มจนเป็นที่อิจฉาของเพื่อนๆ เมื่อเรียนจบชั้นมัธยมต้นได้เข้าเรียนต่อสายอาชีพที่วิทยาลัยเทคนิคเลย ในสาขาอิเล็กทรอนิกส์สัจจนจบชั้นปวช. ก็หยุดเรียน เพราะมีภรรยาและให้กำเนิดลูกสาวอีก 1 คน ชื่อจุฑามาศ เวียรชัย ลูกสาวรับศีลล้างบาปที่วัดคาทอลิกเลย ได้รับศาสนนามแคทริน

เนื่องจากมีภาระทางครอบครัวตั้งแต่ยังหนุ่ม จึงดิ้นรนขวนขวายหาเงินเลี้ยงครอบครัว

ที่กรุงเทพฯ ชนิดหัวดำดำตอในสายงานที่ตนเองพอจะทำให้คือ สมัครเป็นช่างซ่อมพิมพ์ติด ช่างซ่อมเครื่องโรเนียวแบบมือหมุนรุ่นต่างๆ ของทางราชการที่ทางร้านประมูลได้ เนื่องจากไม่มีประสบการณ์ความรู้ต่ำ ค่าแรงก็เลยน้อยพอเลี้ยงชีพตนเองได้ แต่ก็ต้องอดทน กัดฟันสู้เพื่อลูกและเมีย อ้วนคิดเสมอว่า ถ้าไม่มีเงินมากพอไม่ถึงกับร่ำรวย ก็จะพยายามหาประสบการณ์ให้ได้มากที่สุดเพื่ออนาคต จึงได้ย้ายที่ทำงานไปหลายจังหวัด ทั้งในภาคกลางและทางภาคเหนือที่สุดไปหยุดอยู่ที่จังหวัดพะเยา และได้ทำงานอยู่ที่นั่นเป็นเวลาร่วม 10 ปี

ชีวิตเริ่มเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เมื่อพี่สาวสองคนที่ทำงานเป็นครูอยู่ที่โรงเรียนแม่พระฟาติมา ดินแดง และที่โรงเรียนเซนต์โยเซฟศรีเพชรบูรณ์ แนะนำให้ย้ายลูกสาวมาเข้าเรียนของโรงเรียนคาทอลิกใกล้บ้าน คือ โรงเรียนมหาไถ่ศึกษาเลย และเมื่อจบชั้น ป.4 ให้ย้ายลูกสาวไปเรียนต่อที่โรงเรียนเซนต์โยเซฟศรีเพชรบูรณ์ โดยพักอาศัยอยู่กับพี่สาวที่เป็นครูที่สอนที่นั่นจนจบชั้น ม.6 และเอนทรานซ์ติดคณะแพทยศาสตรมหาวิทาลัยนเรศวร สาขาทันตกรรม ที่จังหวัดพิษณุโลก ในเวลาต่อมา

ในขณะที่ลูกสาวเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาที่โรงเรียนมหาไถ่ศึกษาเลยอยู่นั้น ตนเองก็ได้มีโอกาสพบกับคุณพ่อเจ้าอาวาสวัด คือ คุณพ่อคริสเตียน จิลล์, OMI และได้ช่วยงานท่านบ้าง

บางเวลาจนในที่สุด ก็ได้รับศีลสมรสอย่างถูกต้องตามจารีตของทางศาสนา ในขณะนั้นก็ได้เที่ยวไปเที่ยวมาระหว่างจังหวัดเลย กับพะเยา เพราะยังทำงานอยู่ที่จังหวัดพะเยาในตำแหน่งช่างซ่อม-ติดตั้งเครื่องถ่ายเอกสารและเป็นพนักงานเก็บเงินลูกค้าให้กับทางร้านด้วย เนื่องจากเจ้าแกที่จังหวัดพะเยา

ได้เปิดสาขาที่จังหวัดเลยมานานเห็นว่าอ้วนมีประสบการณ์เพียงพอ จึงเช่าร้านที่จังหวัดเลยให้บริหารเอง ชีวิตของอ้วนจึงเริ่มพลิกผันตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา โดยตั้งชื่อร้านมิตรประชาซีร็อกซ์ ตามชื่อร้านตัดเย็บเสื้อผ้าของพ่อในอดีตเพื่อความเป็นสิริมงคล

ธุรกิจเล็กๆ ในครอบครัวก็เริ่มดีวันคืนขึ้นเรื่อยๆ มีลูกค้าขาประจำเกือบทุกอำเภอในเขตจังหวัดเลย ช่วงระยะเวลาประมาณ 10 ปี อ้วนก็สามารถตั้งตัวได้อย่างแข็งแรงและมั่นคง เมื่อธุรกิจเริ่มเข้าที่เข้าทางเรียบร้อยระยะหนึ่ง จึงหันเหตัวเองเข้ามาช่วยกิจการของวัด ในสมัยคุณพ่อเปาโลมิเชล, OMI เป็นเจ้าอาวาส ประมาณปี 2542-2543

ในตำแหน่งการเงิน (เหรียญก) งานถ่ายเอกสารของวัด งานด้านอาหาร-โภชนาการในวัด เนื่องจากภรรยาเป็นแม่ค้าขายอาหาร ทำกับข้าวเก่งและอร่อยที่สุดภรรยาได้สนใจในศาสนาคริสต์ และเข้ามาขอรับศีลล้างบาป ได้รับศาสนนามว่า มาร์การิตา อาลาก็อก นิตยา เวียรชัย

ในส่วนลูกสาวแคทริน จูทามาส เวียรชัย (น้องกล้วย) นั้น ได้สำเร็จการศึกษาเป็นทันตแพทย์ประจำอยู่ที่โรงพยาบาลอำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ในปี พ.ศ. 2553 และได้เข้าสู่พิธีมงคลสมรสกับนายแพทย์หนุ่ม ซึ่งเป็นทันตแพทย์เหมือนกันในปี พ.ศ. 2555 ที่วัดพระคริสตกษัตริย์แห่งสากลจักรวาล จังหวัดเลย

ปัจจุบันได้เปิดคลินิกรักษาฟันที่อำเภอทุ่งเสลี่ยมด้วย (ท่านที่มีปัญหาเรื่องฟันและเป็นคาทอลิก ยินดีบริการเป็นพิเศษ แถมมีส่วนลดอีกด้วย)

ความเชื่อ ความศรัทธาในพระเจ้า รักและรับใช้พระศาสนจักร ในเขตวัดของตนอย่างเข้มแข็ง จึงทำให้มีวันนี้อย่างเต็มภาคภูมิ ❀

ถ้าคุณกำลังมองหาชุดแต่งงานดีไซเนอร์
ที่จะทำให้คุณกลายเป็นเจ้าหญิงที่สวยงามที่สุดในงาน
BUBPHA WEDDING STUDIO เป็นตัวเลือกหนึ่ง
สำหรับคุณที่จะทำให้ความฝันของคุณเป็นจริงได้ไม่ยาก

สำนักงานใหญ่ 145/1-2 ถ.จ๊กกะพาก ต.ปากน้ำ
อ.เมือง จ.สมุทรปราการ
โทร/แฟกซ์ 0-2701-6871, 0-2701-6873
08-9524-0602 (ตุ้ม) 08-1758-5119 (นิว)
สำหรับลูกค้าที่เป็นคาทอลิก ลด 20 %
www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

พจนมาลา

ภักดิ์

วันที่ 8 เมษายน 2005 ภาพแห่งความทรงจำได้ถูกจารึกไว้ ณ ลานหน้ามหาวิหารนักบุญเปโตร กรุงโรม ภาพดังกล่าว คือภาพพิธีปลงพระศพสมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2

เนื้อที่เล็กๆ ใน “พจนมาลา” ฉบับนี้ **คุณพ่อประยูร พงษ์พิศ** นำพาพวกเรา ย้อนกลับไปสู่ภาพแห่งความทรงจำที่วันนี้ ที่วันนั้น ทุกพื้นที่ของลานหน้ามหาวิหารฯ เต็มไปด้วยฝูงชน มีป้ายที่ถูกยกสูงขึ้น ข้อความบนป้ายมีความหมายเดียวกันกับเสียงตะโกนก้อง ที่ดังกระหึ่มทั่วลานฯ ว่า **“Santo Subito”**

คุณพ่อประยูร พงษ์พิศ ท่านได้บรรยายไว้ในบทกลอน **“เป็นนักบุญทันทีเกิด”** ของเชิญทุกท่านร่วมย้อนรำลึกถึงสมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2 บุญราศี ผู้เป็นที่รักของเราทุกคนครับ.

บทกลอนสะท้อนชีวิตสงฆ์ของ บุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2

"เป็นนักบุญทันทีเกิด"

“เป็นนักบุญ

เสียงซ้องแซ่

ประขามติ

เปิดตำนาน

ร่างท่านจบ

วัตถุ-กาย

คงความดี

บุญท่านทำ

ยอห์นปอลสอง

ท่านครองยศ

พระจริยวัตร

ท่านยิ่งใหญ่

“เป็นนักบุญ

เสียงซ้องแซ่

เป็นประดุจ

วอนภาวนา...

ทันทีเกิด”

ยอห์นปอลสอง

ชื่นชม

เจิดชู

โลงศพวาง

ไม่ยึดติด

บำเพ็ญ

นำสนอง

ครองฉายา

บทบาทหน้า

ปฏิบัติเลิศ

ในใจชน

ทันทีเกิด”

ยอห์นปอลสอง

จุดประกาย

เป็นจริงเกิด

ประเสริฐแท้

ก้องประสาน

อุดมการณ์

ผู้ทรงธรรม

ช่างเรียบง่าย

คิดอุปถัมภ์

เป็นประจำ

ครองราชย์

ดั่งปรากฏ

ธรรมสุกใส

เทิดน้ำใจ-

ดลศรัทธา

ประเสริฐแท้

ก้องปรารณา

พรายบุญญา

เลิศบิดร

คุณพ่อประยูร พงษ์พิศ

ประพันธ์

“ ความสุขของชีวิต ”

ดวงตาที่สดใส
เที่ยวเล่นเป็นประจำ
เฉกเช่นเป็นดั่งมิตร
เจ้านายให้รางวัล

ปานหาะยังเกาะติด
เคียงข้างอย่างมั่นใจ
ไฝหาความสุข
คำดีมีลิ้มทุกข์ตรม

ไปแห่งไหนมีหมานำ
สิ่งต้องทำในทุกวัน
ใช้ชีวิตอย่างสุขสันต์
ต่างพากันโลดแล่นไป
ไม่หงุดหงิดจิตแจ่มใส
ทิ้งไปกลับยื่นรับลม
สร้างสิ่งสุขที่เหมาะสม
ปล่อยอารมณ์ให้เบิกบาน

“ บ ลู พ ล า เ นื้ ต ”

- “ดาวเคราะห์สีฟ้า”
คือฉายาที่นักดาราศาสตร์มอบให้แก่โลกของเรา
- พวกเขาเชื่อว่า ทั้งจักรวาลมหึมา
กว้างใหญ่ไพศาลไม่รู้จบสิ้น
มีโลกเท่านั้นเป็นดวงดาวที่มีสีฟ้า
- ในห้วงอวกาศ เมื่อพวกเขาไปยืนอยู่นอกโลกแล้วมองกลับมา
“บลูพลาเน็ต” ความงามสมบูรณ์แบบ
แห่งการสร้างสรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า
- เราไปไม่ถึงไกลจากรัศมี 50 กิโลเมตร
รอบบ้านที่พักอาศัยทุกวัน
เราอบสีฟ้าโดยไม่รู้ตัว ฟ้ายามเย็นอันงดงาม
งดงามด้วยวิถีชีวิตผู้คนบน “บลูพลาเน็ต”
ที่พระองค์ทรงเลี้ยงดู หนึ่งเดียวในโลกจักรวาล.

8 ส.ค. 2012

ภาพ / คำ : พงศ์ ประมวล

(ภาพ : ถ่ายจากเรือควนเจ้าพระยา ท่าสาทร มุ่งหน้าไปยังสะพานกรุงเทพฯ)

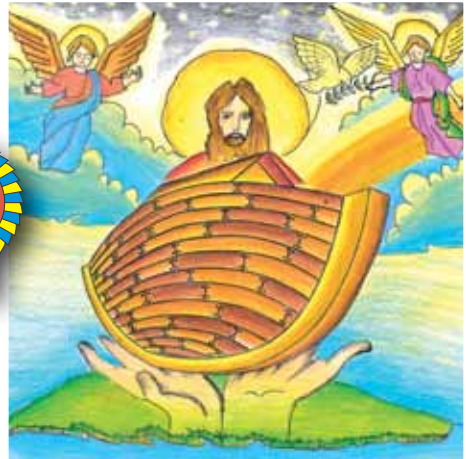
ส โ ม ส ร อุดมตามนต์

ผลการประกวดภาพวาดระบายสี

น้องอภิลิษาธิ์ หรรษาگانน
จ.นครปฐม

น้องสุภัคชัย ส่างวงค์รัตนมาศ
จ.นครปฐม

เจณูสดา ยิ่งศิลปัสุมิตร
จ.นครปฐม

Junior Photo

ชื่อภาพ : ยิ้มสวยๆ ของน้องอมสินกับแม่
ผู้ส่ง : น้องวิศัลย์ศยา นาหนองขาม

ชื่อภาพ : ยิ้มหวานๆ
ผู้ส่ง : คุณไพรัช สุภายิต

ไปสวรรค์ทางหน้าต่าง

นักบุญเยราวด์ มาแยลลา

เรียบเรียงเรื่องโดย ป้าพิศ
 เรียบเรียงภาพโดย น้าแข็ง
 จากหนังสือ
 นักบุญเยราวด์ มาแยลลา
 เรียบเรียงโดยคุณพ่อ ศิริโชค เล้าถอบกุล, O.S.B.
 คณะพระมหาไถ่

ศีลกำลัง
 ทำให้เยราวด์
 อยากรับใช้
 พระเป็นเจ้า

เยราวด์สมัครเข้าอารามกาปูรินซึ่งห่างจากเมืองมูโรไปเล็กน้อย
 เขามีลุงชื่อคุณพ่อไบนาเวนเจอร์อยู่ในคณะนี้ด้วย

สวัสดี

สวัสดีครับ
 ผมมาสมัครเข้าครับ
 คุณพ่ออธิการ

คุณพ่อไบนาเวนเจอร์ก็อยู่ที่นี้
 อารามน่าจะรับเรานะ

อธิการสัมภาษณ์แล้ว
 ก็ปฏิเสธเพราะเยราวด์ดูไม่แข็งแรง

เธอกองไม่เหมาะ
 กับที่นี่หรอกพ่อหนุ่ม
 เธออ่อนแอเกินไป
 โทษทีนะ

ครับ

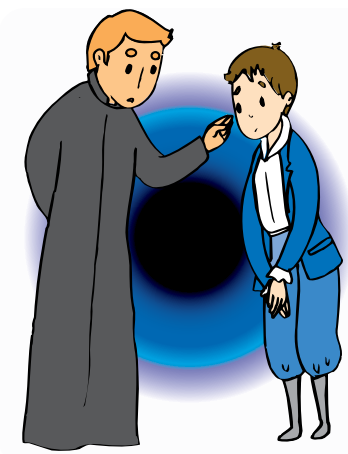
ลุงของเยเราร์ด์รู้สึกสงสารจึงมอบเสื้อคลุมให้ตัวหนึ่ง

พ่อคุณพ่อ โบนาเวนเจอร์รู้เข้าก็เรียกเยเราร์ด์มาตอว่าด้วยความเสียใจ

เยเราร์ด์ไปสมัครเข้าอารามที่มูโร แต่แล้วก็ต้องผิดหวังด้วยเหตุผลเดิม

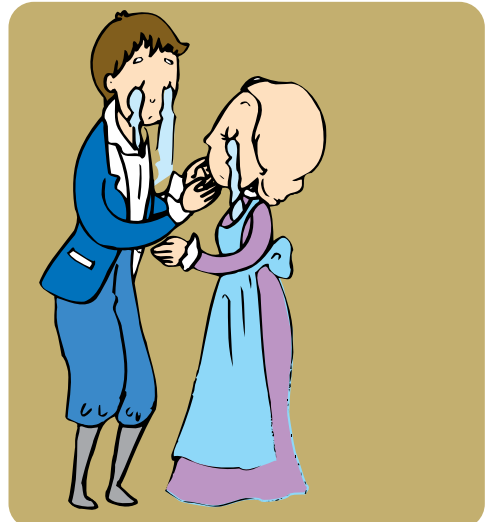
มีขอทานแต่งตัวด้วยเสื้อขาดรุ่งริ่งเข้ามาขอทาน

พอรู้เหตุผล คุณพ่อ โบนาเวนเจอร์ก็หายเสียใจและชื่นชมจิตใจของหลานซึ่งคล้ายกับน.ฟรังซิส อัสซีซี

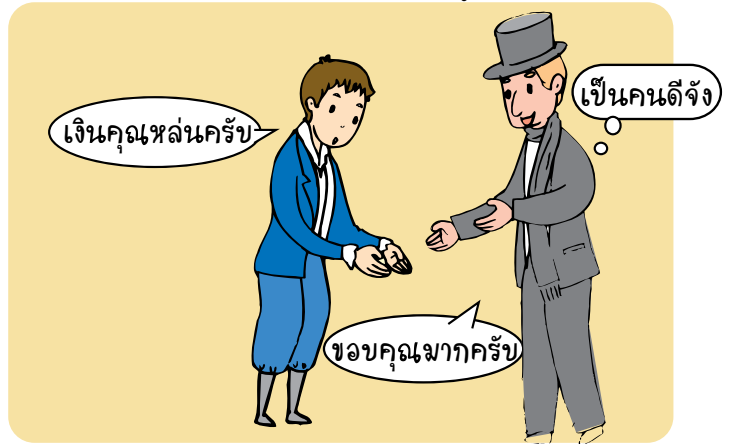
เยเราร์ด์จึงกลับไปอยู่กับแม่

เขาเปิดร้านตัดเย็บเสื้อผ้าที่บ้านแม่

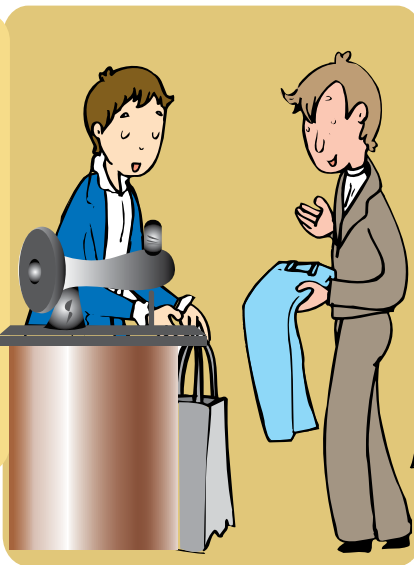
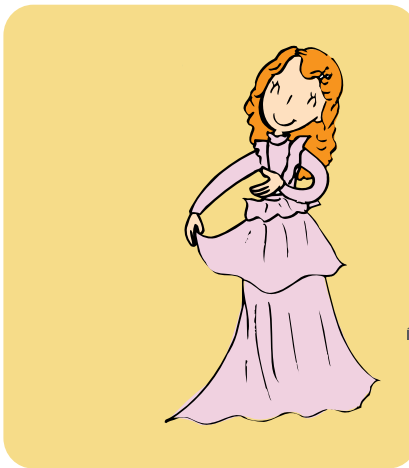
เขาเป็นคนซื่อสัตย์จึงทำให้มีลูกค้ามาก

เขามีฝีมือดีและใจดี

บางครั้งก็ไม่คิดเงิน

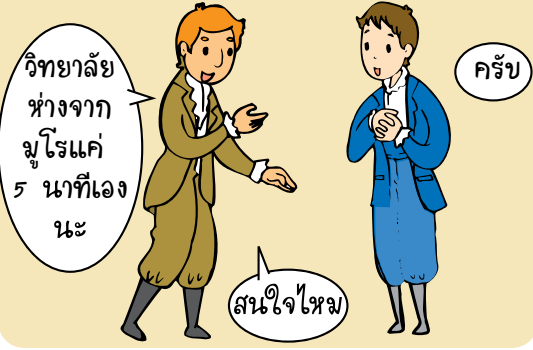
และรับเงินเท่าที่มี

เขารัดขอรายได้ 1 ใน 3 จากแม่
ไปขอมิสซาทูทิศ
แก่วินญาณในไฟชำระ

มีคนมาชวนเยเรมเป็นช่างตัดเสื้อที่วิทยาลัย

วิทยาลัย
ห่างจาก
ลูโรแค่
5 นาทีเอง
นะ

ครับ

สนใจไหม

นักเรียนแก่เรลล์เลียน สบประมาท และทำร้ายร่างกายเยเรม

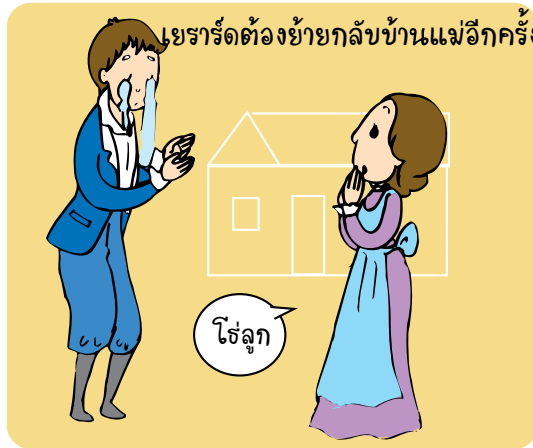

อ่อน

เฮา ๆ ๆ ๆ

เจ้าข้าขาด

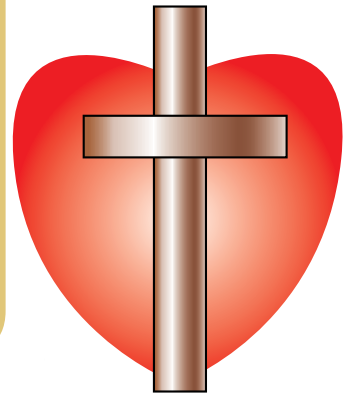
เยเรมต้องย้ายกลับบ้านแม่อีกครั้ง

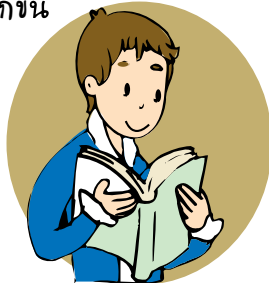
โธ่ลูก

ช่วงมหาพรตปี 1747 เยเรมอ่านหนังสือชื่อ

"พระทรมานของพระคริสต์"

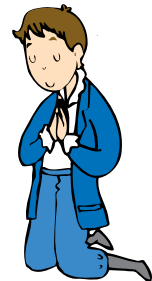

ทำให้เข้าใจความรักของพระเยซูผู้ถูกตรึง
กางเขนมากขึ้น

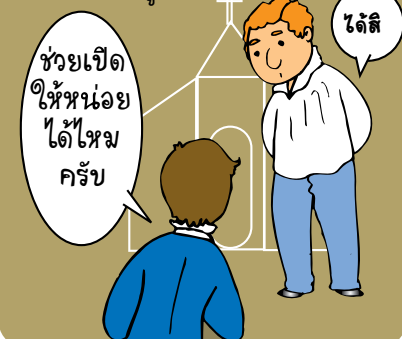

เยเรมพูดบ่อยๆว่า

ไม่ช้า เราก็จะได้ทดลองความ
ตายของพระเยซูอีกแล้ว
ผมอยากจะตายเพื่อพระองค์
เช่นกัน

บางคนเขาก็ขอให้ผู้ที่เฝ้าวัด
ช่วยเปิดประตูให้

ช่วยเปิด
ให้หน่อย
ได้ไหม
ครับ

ได้สิ

เยเรมดูเฝ้าศีล
ตลอดทั้งคืน
มีอยู่ครั้งหนึ่ง...

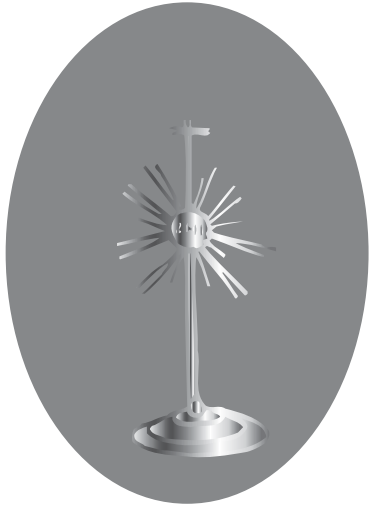
PARAZZELLO
(เจ้าหนุ่มคนบ้า)

พระองค์นั้นบ้าเพราะ
ความรักที่มีต่อผมแล้ว
ถึงกลับยอมซึ่งตัวเองอยู่ใน
ตู้ศีลนี้ทั้งวันทั้งคืน

โปรดติดตามตอนต่อไป

วาดรูปกับคนดูด้วย

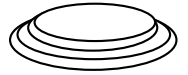
ลากทีละเส้นด้วยความระมัดระวังแล้วจะได้ภาพสวยงามดังใจ

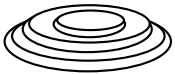
1.

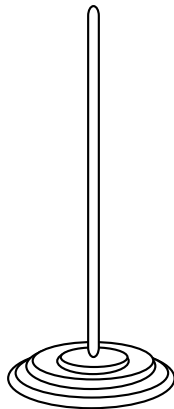
2.

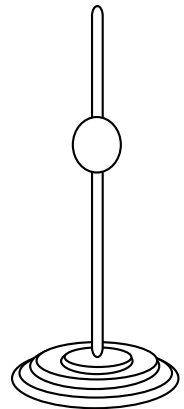
3.

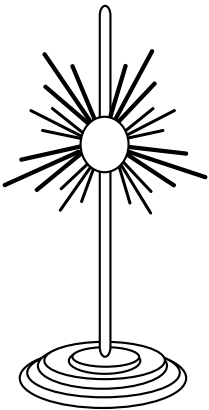
4.

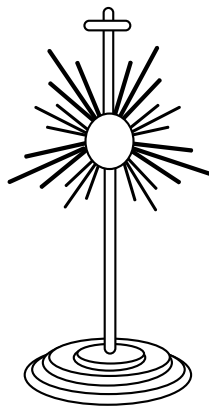
5.

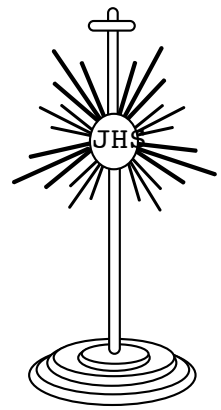
6.

7.

8.

9.

การลายนอย่างสม่ำเสมอทำให้จิตใจที่อ่อนแอเข้มแข็งขึ้น
และจิตใจที่บอบช้ำก็ถูกบรรเทาด้วยความอ่อนโยน
ความเชื่อที่มั่นคงทำให้เราผ่านอุปสรรคทุกอย่างได้ในเวลาที่เหมาะสม

ขอขอบคุณ

“เธอคือ มวลพลังผู้กล้าและแกร่ง เธอร้อนแรงดังแสงตะวัน เธอคือ อนาคตแห่งความสุขสันต์...”

สวรรค์ครับน้องๆ เด็กๆ และเยาวชนที่น่ารักทุกคน และโดยเฉพาะน้องๆ ที่โตขึ้นหน่อย เป็น “เยาวชน” แล้ว ขอให้เดือนกันยายน เดือนสำหรับเยาวชน...นี้ ได้ช่วยกระตุ้นจิตสำนึก ในการเป็นเยาวชนที่ดี เข้มแข็ง กล้าหาญ และโตขึ้นเป็น “คนดี” สมกับเป็นความหวังของชาติ ของประเทศไทย

ก่อนอื่น พี่ป๊อง ต้องขอขอบพระคุณ คุณครูสุพีร์พรรณ กิจสกุล จากโรงเรียนหอแซฟอุปถัมภ์ สามพราน เป็นอย่างสูง ที่ได้รวบรวมเด็กนักเรียนกว่า 50 คน วาดภาพระบายสี “มุมเด็กศิลป์” และส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลที่สโมสรฯ ซึ่งแต่ละคนมากด้วยฝีมือทั้งนั้น...ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับคณะกรรมการตัดสินด้วยว่าจะเห็นผลงานของน้องๆ เด็กๆ คนไหนมีแวว มีความคิดสร้างสรรค์ และต้องมีความงดงามด้วยนะครับ

ฝากไว้อีกครั้งกับน้องๆ เด็กๆ ที่สนใจ ก็สามารถสมัครเป็นสมาชิกของสโมสรอุดมสานต์ได้ “ฟรี” ไม่ว่าจะอยู่โรงเรียนไหน ชั้นอะไร อายุเท่าไร ขอเพียงแค่นี้ “จิตใจเหมือนเด็ก” ก็สมัครเข้ามาได้เลยครับ ☺

ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม . . . จูเนียร์โฟโต้ โครงการ 2012

น้องๆ คนใดมีภาพสวยๆ ก็รีบส่งภาพ “ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม...” เข้าร่วมร่วมสนุกกับทางสโมสรอุดมสานต์ได้เลย เอาแบบเห็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๊อง ขอขอบคุณอีกครั้งที่บรรดาคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ปกครองและน้องๆ คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ ขอแสดงความชื่นชมมา ณ โอกาสนี้ด้วยครับ และขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม...” ในปี 2012 เข้าร่วมกันอีกนะครับ...

เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และตั้งชื่อภาพมาด้วยก็จะดีมากครับ
ส่งมาที่ พี่ป๊อง สโมสรอุดมสานต์ ชั้น 8
อาคารเลขที่ 122/11 ซ.นาครสุวรรณ (นนทรี 14) ถ.นนทรี ซ่องนนทรี ยานนาวา กทม. 10120
หรือส่งทาง E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ

ส า ว ล ช | ช ย

น้องมานาทิพย์ ไกรสะอาด น้องรัตติ รุจิเรขรังสิมา น้องศิลดา รุจิเรขรังสิมา น้องธัญวรรณ์ นาหนองขาม
น้องณรงค์เดช สุนทรเอกจิต น้องพรชนิตต์ แสงสวย และน้องๆ จากโรงเรียนหอแซฟอุปถัมภ์

มาพบกับพี่ป้องอีกเช่นเคยในช่วงของเกม “ไบเบิล วาไรตี้” เนื่องจากมีเสียงกระซิบบอกมาว่าอยากให้เรา “เกมอักษรไขว้” บ้าง... พี่ป้องก็จัดให้ตามคำขอ... ครั้งนี้จึงเป็นเกม “อักษรไขว้ชื่อประกาศกในพระคัมภีร์” ให้น้องๆ เด็กๆ ใส่ชื่อเป็น “ภาษาอังกฤษ” ครั้งนี้ 10 ท่านก่อน หวังว่าคงจะไม่ยากเกินไปนะครับ

แนวนตั้ง

1. ประกาศกเอเสเคียล
2. ประกาศกอิสยาห์
3. ประกาศกบารุค
4. ประกาศกอามอส
5. ประกาศกโอบาดีห์

แนวนอน

6. ประกาศกเยเรมีย์
7. ประกาศกดาเนียล
8. ประกาศกโฮเซยา
9. ประกาศกโยนาห์
10. ประกาศกโยเอล

สวัสดี น้องๆ เด็กๆ หนูๆ

พวกเขาเชื่อมั่นว่าแม่น้ำสามารถปรบมือได้ และภูเขาก็อร้องตะโกนได้ ในพระคัมภีร์ จากหนังสือบทเพลงสดุดี อยู่บทหนึ่งทีกล่าวว่

“แผ่นดินและผู้อาศัยบนแผ่นดินจงทำเช่นเดียวกัน สายน้ำทั้งหลายจงปรบมือ ภูเขาทั้งหลายจงโห่ร้องด้วยความยินดีร่วมกัน”

เอ...แม่น้ำและภูเขาทำเช่นนี้ได้อย่างไรกัน...ลองมองดูคลื่นสิ! มันกระทบกัน เหมือนกับเวลาที่เธอปรบมือนั้นแหละ และถ้าสังเกตดีๆ เธอจะเห็นว่า ภูเขาที่สูงๆ มันมีลักษณะเหมือนคนเขินหน้า เขินคอขึ้นฟ้าพร้อมที่จะตะโกน

เอ!...เมื่อเธอคิดถึงพระเจ้า เธอเคยรู้สึกชื่นชมจนอยากจะปรบมือและร้องตะโกนออกมาไหม เธอน่าจะรู้สึกเช่นนี้นะ เพราะว่าพระเจ้าวิเศษจริงๆ และพระองค์ก็ร่าเริงเสมอ

น้องๆ เด็กๆ และหนูๆ ควรไปเปิดพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม และอ่านในหนังสือ

บทเพลงสดุดี บทที่ 98 ข้อ 8

...แล้วเธอจะทราบว่า พระผู้เป็นเจ้าทรงรักมนุษย์ และรักพวกเขาทุกคนอย่างมากมายเหลือเกิน **๕**

ก ำ ร ำ ตู น . . .
ค ำ ส อ น

พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16
ประจำปี 2012 เดือนกันยายน

เพื่อบรรณานักการเมืองจะบริหารประเทศด้วยความซื่อสัตย์
ความดีงาม และรักในความจริงเสมอ

อันเนื่องมาจาก

ปกหน้า

วันที่ 11 ตุลาคม ค.ศ. 2012 นี้
พระศาสนจักรคาทอลิก
โดยสมเด็จพระสันตะปาปา

เบเนดิกต์ ที่ 16 จะประกาศเข้าสู่ ปีแห่งความเชื่อ
โอกาส

(1) ครบ 50 ปี แห่งการประชุมสภา
สังคายนาวาติกัน ที่ 2

(2) ครบ 20 ปี ที่บุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 ประกาศรับรอง
หนังสือคำสอนฉบับปรับปรุงใหม่ของพระศาสนจักร

แต่ความเชื่อศรัทธาของคริสตชนระดับ
รากหญ้า หรือความเชื่อศรัทธาของชาวบ้านนับเป็น
ความเชื่อที่มั่นคงน่าสนใจอย่างยิ่งเราจะช่วยให้ความ
เชื่ออันมั่นคงของพวกเขา เพิ่มพูนได้อย่างไร ด้วย
ว่าการศึกษามากกลับทำให้ผู้คนถดถอยด้านความ
เชื่อ ก็มีจำนวนมากแต่ชาวบ้านกลับมั่นคงในองค์

พระเยซูเจ้าด้วยความเชื่อซื่อๆ ของพวกเขา

ปกหน้าใน

เดือนกันยายนนี้ พระศาสน-
จักรฉลองเทคทูนมหากงเขน
ในวันที่ 14 (ปีนี้ตรงกับวัน
ศุกร์พอดิ) และต่อด้วยวัน

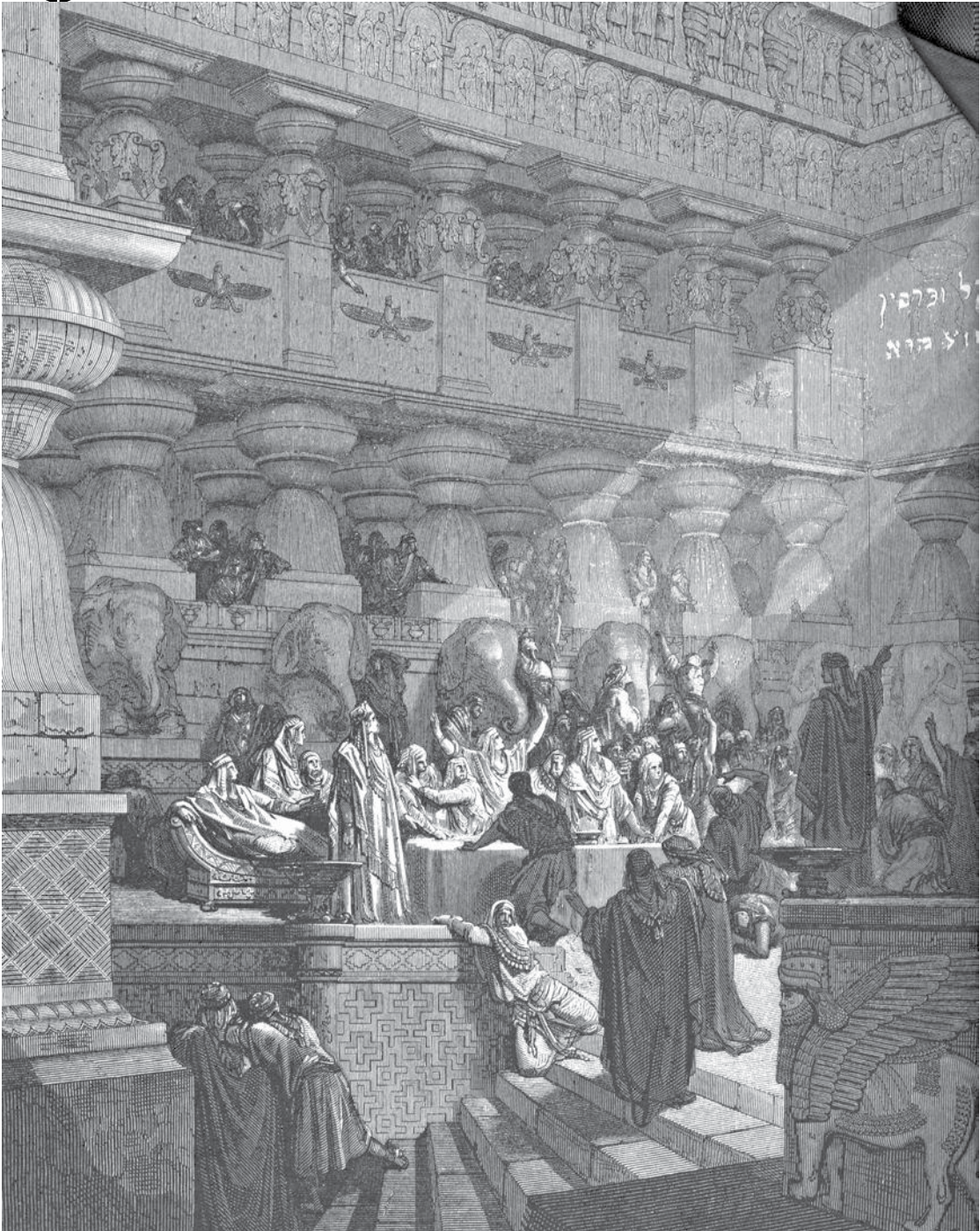
ระลึกถึงแม่พระมหาททุกข์วันที่ 15 (ปีนี้ตรงกับวันเสาร์
วันของแม่พระ) อุดมสานต์จึงขอสื่อเรื่องราวทั้ง
สองด้วยภาพ “ปีเอตะ” หรือ “แม่พระมหาททุกข์”
ซึ่งเป็นงานจำลองของผลงานระดับปรมาจารย์
ไมเคิล แอนเจโล (ค.ศ. 1475-1564) ผลงานจริง
ต้นแบบแกะสลักด้วยหินอ่อนที่งดงามมาก ไม่มี
ใครแกะสลักหินจนเร็วไวเหมือนผ้าได้เท่า
ศิลปินประจำสันตะสำนักผู้นี้ ท่านมีชีวิตรับใช้
พระสันตะปาปาอยู่หลายปี ท่านยังได้วาดภาพ
ฝาผนังในวังวาติกันมากมาย โดยเฉพาะที่วัดน้อย
ซิสทีน อันลือลั่น มีโอกาสจะนำตีพิมพ์ให้ชมกัน

วิสัยทัศน์ ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็นหนึ่งในความรักแสวงหา ติดตามและประกาศพระเยซูคริสตเจ้า
พันธกิจ พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟูชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระวาจา และศีลศักดิ์สิทธิ์
เป็นหนึ่งในเดียวร่วมมือและแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระอาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาฉันพี่น้อง
กับผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสตเจ้า และเป็นประจักษ์พยานด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย รักและรับใช้ปวงชน
โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

- + เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่าง พระสงฆ์ นักบวช และฆราวาสทั่วไป
- + เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี บันเทิงคดี บทความที่มีคุณค่าต่อชีวิตตามจิตตารมณ์พระวรสาร
- + เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา สังคม และวัฒนธรรม

ภาพพิมพ์โลหะ
โดย : กุสตาฟ โดเร

อักษรกล่าวจิตษบาบิโลนบนผนัง

คนล 5:1-31

กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์แห่งอาณาจักรบาบิโลนยกทัพไปตีอาณาจักรยูดาห์ ทำลายพระวิหารกรุงเยรูซาเล็ม และกวาดต้อนชาวอิสราเอลไปเป็นเชลยยังดินแดนบาบิโลน (586 ก.ค.ศ.) แต่บั้นปลายพระชนม์ชีพของพระองค์กลับพระทัยวิปลาส ในหนังสือดาเนียล บทที่ 4 เล่าว่า กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ทรงฝันร้าย และฝันนั้นก็จริง คือในบั้นปลายพระทัยกลับวิปลาส เสวยหญ้าอย่างโค พระกายก็เปียกน้ำค้างจากฟ้าสวรรค์ พระเกศาออกยาวอย่างกับขนนกอินทรี และพระนขาที่เหมือนเล็บนก แต่แล้วพระทัยปกติก็กลับคืนมา และทรงถวายเกียรติสาธุการแด่พระยาห์เวห์ของอิสราเอล (คนล 4:1-37) ต่อมาราชโอรสของพระองค์คือกษัตริย์เบลซัสซาร์ ก็ได้กระทำการไม่บังควร โดยทรงจัดการเลี้ยงใหญ่แก่เจ้านายหนึ่งพันคน และได้นำเอาภาชนะทองคำ เงิน อัญมณีดีสีที่รับได้มาจากพระวิหารกรุงเยรูซาเล็มนำมาใส่เหล้าองุ่นให้พระราชเจ้า เจ้านาย พระสนม และนางหามได้ใช้ดื่มกิน จึงเกิดนิมิตอันน่าพิศวงในงานเลี้ยงนั้นคือ ได้มีน้ำมีมือคนปรากฏขึ้นและเขียนลงบนผนังพระราชวังของพระราชเจ้าตรงข้ามกับคันทึบประทีป และพระราชเจ้าก็ทอดพระเนตรมือที่เขียนนั้น แล้วพระพักตร์ของพระราชเจ้าก็ซีดไป พระคำริของพระองค์ทำให้พระองค์ตกพระทัย พระเพลาก็อ่อนเปลี้ย พระชานูก็กระทบกัน หลังจากนั้นพระราชเจ้าก็ทรงเรียกโหร หมออดุกษัย์ยามในแผ่นดินบาบิโลนมาทั้งหมดเพื่ออ่านอักษรที่ปรากฏนั้น แต่ไม่มีใครอ่านได้ พระราชเจ้าจึงทรงเรียกดาเนียล ชาวยิวที่ถูกกวาดต้อนมาเป็นเชลยให้เข้ามาทำนาย โดยจะให้รางวัลแก่ท่านมากมาย ทั้งเกียรติยศและข้าวของวัตถุทั้งสิ้น แต่ดาเนียลปฏิเสธและอธิบายว่า เมื่อสมัยกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ก็ได้รับผลพระทัยวิปลาสจากความเห่อเหิม พอมาถึงพระองค์ผู้เป็นราชโอรส คือกษัตริย์เบลซัสซาร์ก็ยังทำสิ่งที่ไม่สมควร โดยนำเอาภาชนะศักดิ์สิทธิ์ในพระวิหารของพระเจ้ามาล่องเเกินอย่างไม่สมควร นับเป็นการไม่ยำเกรงต่อพระเจ้า คำเขียนบนกำแพงนั้นชื่อว่า **เมเน เทเคล และ เปเรส**

เมเน แปลว่า พระเจ้าได้ทรงคำนวณวาระแห่งราชอาณาจักรของพระองค์ไว้แล้ว และทรงนำราชอาณาจักรนั้นมาถึงจุดจบ

เทเคล แปลว่า ฝ่าพระบาทได้ถูกชั่งในตราฐ ทรงเห็นว่ายังขาดอยู่

เปเรส แปลว่า ราชอาณาจักรของฝ่าพระบาท ถูกแบ่งออกให้แก่คนมีเดีย และคนเปอร์เซียแล้ว กษัตริย์เบลซัสซาร์ มิได้ทรงกริ้ว ในคำทำนายกลับทรงสวมเสื้อสีม่วงให้แก่ดาเนียล และสวมสร้อยคอทองคำ ประกาศให้ท่านเป็นผู้ปกครองลำดับที่สามในราชอาณาจักร และคืนนั้นเองเบลซัสซาร์ พระราชาคนเคลเดีย (บาบิโลน) ก็ทรงถูกประหาร และดาริอัส คนมีเดียก็ทรงรับราชอาณาจักรต่อมา

... ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงประทับอยู่กับประกาศกดาเนียล โปรดสอนข้าพเจ้าให้รู้จักเคารพถวายเกียรติแด่พระสิริของพระองค์ ด้วยการเอาใจใส่ต่อข้าวของเครื่องใช้บนพระแท่นศักดิ์สิทธิ์ ถวายการระต่อหนังสือพระคัมภีร์ทรงชีวิต แสดงความเคารพและน้อมการระต่อพระนิเวศของพระเจ้า เมื่อต้องเข้าร่วมปฏิบัติศาสนกิจ ทั้งส่วนตัวและส่วนรวมในนามพระศาสนจักร ประชากรศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ด้วยเทอญ **✠**

นิเวอวัง...ภาษาอังกฤษนะกรับ หลำขำภำษำไทยไม่

“น่ำร้ก้อะ...” ผมเชื่อว่ากระแสรองคำพูดนี้ บวกกับทำทง น่ำเสียง รวมทั้งลีล่ำย้วยวนควนภำษำให้ว้บตี คงเป็นที ฤกฤกฤกใจของว้ยรุ่น ในขณะเดียวกันนักภำษำศำสตร์อำจมองลวดแวน นักวิเคราะห้วิจำรณห์ นักวิขำกร อำจจะ ตบตีระแล่งแล่งคำทักท้วง “ใช้ไม่ใ้” แต่คำนี้ก็ตั้งไปไกลชะแแล้ว มั่นมำไปไกลถึงประเทศเพื่อนบ้านอย่างฟิลิปปินส์

การแล่งเปลี่ยนศัพท์แ่งกันเป็นเรื่องปกติ คำพื้นฐานที่ใช่ ชอบคุณ ขอโทษ บทสวดต่งๆ มีคำน่ำร้กๆ ที่ เรำล่ำสู่กันฟัง และคำว่ำ “น่ำร้ก้อะ...” ก็เป็นอีกคำหนึ่งที่เราเคยพูดให้เพื่อนๆ สมำชิกที่ขำนหล่งนี้ฟัง จนเมื่อวันฉำย ภำษยนตร์ (ทุกวันอำทิตย์หล่งอำหำรค้ำ สัปดาห์ละหนึ่งครั้ง) วันนั้นภำษยนตร์ไทยเรื่องเอทีเอ็ม เออรั๊ก เออเร่อ ฤก นำมำฉำย แล่งการใช้คำๆ นี้เกิดขึ้นในบางฉำกของภำษยนตร์ เหมือนสินค้ำมูลค้ำเพิ่ม ค้ำที่คูน่ำร้กอยู่แแล้ว ฤกนำมำ พูดหอยกล้อ ธิเบงงำยแต่ฤกจ้งหะ ภำษำสำหรับนักประขำสัฒพันธ์ขำจะเรียกว่ำ “โคน” ปีแห่งควำมเชื่อ การแพร่ขรรรม แบบใหม่ (New Evangelization) มีอะไรโคนๆ กันขำงหรือขำง

ผมไม่กล่ำววิภำษณ์วิจำรณห์ว่ำทุกอย่างขำงเจียงบอยู่ หรือมีกรขยับขำยื้อกันก็คักก็กั กระฉับกระเฉง เเดินเครื่อง ติ่มสูบ ผมทำใ้แ่เพียงเป็นพื้นเพืองเล็กๆ คอยกระตุ่นในสิงที่ตัวเองถนัดและมีหน้ำที่น่ำสนใจทีค้ำว่ำ New Evangelization ในควำมหมำยของพระสันตะปำปำ หรือของพระศำสนจักรไม่ใช้ค้ำว่ำ Re-new (ทำใ้ใหม่อีกครั้ง...ผู้เขียน) แต่ New ในที่นี้คือ หำวิธีใหม่กันแเลย ไม่ใ้ได้เปลวว่ของเกำโละท้ง แต่หำวิธีใหม่ เพื่อขำกับโลกสมัยใหม่ คนในยุคนี้ แ่ด้วยคุณค้ำ พระวรศำรเดิม คือ การสอนค้ำสอนแล่งการมอบชีวิตเป็นขำวดีให้กับคนอื่น

ในหน้ำหนังสือพิมพ์ของประเทศค้ำทอลิกขำงฟิลิปปินส์ มีหนังสือพิมพ์ค้ำทอลิกของสภำพระสังฆมรำษข ชื่อ **CBCP Monitor** ฤยใ้คองแซ่ปต์ Protagonist of Truth, Promoter of Peace (ผู้นำทงควำมจริง ผู้ประกาศสันติ...ผู้เขียน) รูปเล่มขนำดเหมือนหนังสือพิมพ์แบบปกติ ติพิมพ์รำย 15 วัน ฉบบวันที่ 16-29 กรกฎาคม 2012 ติพิมพ์พาดหัวขำว เกี่ยวกับการประกาศขำวดีแบบใหม่ว่ำ “สภำพระสังฆมรำษฟิลิปปินส์ตำรอยการประกาศของพระสันตะปำปำสำหรับ การประกาศขำวดีแบบใหม่” ส่วนในเนื้อขำวมีข้อมูลทีน่ำสนใจสำหรับผมก็คือ พระศำสนจักรค้ำทอลิกในประเทศ ฟิลิปปินส์กำลังเตรียมฉลอง 500 ปี แห่งการประกาศขำวดี ซึ่งจะจัดขึ้นในปี 2021 แต่ 9 ปีต่อจากนี้ขำงเป็นปีทอง เพราะเขำจะเริ่มนับฉลยหล่ง เป็นปีแห่งการเดินทางทงชีวิตภำษใน (spiritual journey) แต่สปีต่อจากนี้ขำงเน้นว่ำ ปีไหนจะทำเรื่องอะไรเป็นพิเศษ ยกตัวอย่างเช่น ปี 2013 ประขำสัฒพันธ์ควำมเชื่อที่จำเป็นและเป็นพื้นฐานล่ำหำหรับ คริสตชน ปี 2014 ปีของมรำวส ปี 2015 ปีของขำยูกไว้ จนถึงปี 2021 ปีแห่งการแพร่ขรรรมสู่ปวงชน เด็ดขำดแล่ง ฉัดเจน แต่ขำงไม่พอ เพราะมีขำคสองต่อ อีกต่อหนึ่งคือ ในประเทศนี้มีในเดือนตุลาคมนปีเดียวกันกับทีมีการประกาศ ปีแห่งควำมเชื่อนี้เอง ในวันที่ 21 ตุลาคมน มรณศักขี เปโดร กาลุงสอด (Pedro Calungsod) จะใ้รับกรศำปนนำ เป็นนักบุญ วันที่ผมเขียนบทควำมนี้ เขำเริ่มนับฉลยหล่ง 100 วันกันไปแล้ว...ไม่รู้จะอุทำนด้วยค้ำว่ำอะไรตี

นิเวอวังเจโละขำง ถ้าเขียนเป็นภำษำไทยทับศัพท์คงสะกดแบบนี้ แต่ถ่ำเขียนแ่่นิเวอวัง คงขวนให้คิดว่ำ ในทีสุดก็จบ (อวัง) ด้วยประการจะนี้ ผมคิดว่าเรำค้ำทอลิกทุกคนอขำกเห็นพระศำสนจักรในเมืองไทยก้ำวหน้ำ เลิกคิด ไปเลยเรื่องจำนวนนับหรือกรทำใ้คนมำรับศีลล้างบำปเพิ่มขำงมำกๆ แต่ทำใ้เห็นว่ำคุณค้ำพระวรศำรขำงเป็นเนื้อแท้ ของการเจริญชีวิตคริสตชน ทำมกลำงวิกฤติหรือรูปแบบชีวิตบริโคนิยม เอำตัวรอด เห็นแ่ก่ตัว ใช้กลไกศำรพัดพิข ทำล่ำยแล่งทำร่ำยกันท้งต่อหน้ำแล่งลับหล่ง วิถีการเมืองแล่งรับใช้เงินตรา ฯลฯ มำกมำยทีการประกาศขำวดีแบบใหม่ ทำใ้ได้แล่งทำใ้คนในสมัยนี้ขำงอุทำนเหมือนกับในสมัยหล่งจำกทีพระเยซูเสด็จกลับคืนชีพ แล่งสำวกใ้เริ่มงำน แพร่ขรรรม “ทำไมคนหล่งน่ำเขำถึงรักกันจ้ง ทำไมเขำถึงช่วยเหลือกัน ทำไมเขำเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน” ไม่เลวนะกรับ เพราะนอกจากจะเป็นภำพที “น่ำร้ก้อะ...” แล่งขำงเป็นภำพนัยของชีวิตคริสตชน เมื่อครั้งอดีตจนเมื่อถึงปัจจุบันแ่ล่งก็ ไม่มีอะไรทำใ้เปลี่ยนแปงไปใ้

ฤคมศำนต์รำยเดือนฉบบหน้ำ จะเป็นเดือนทีมีการประกาศปีแห่งควำมเชื่อกันแแล้ว เตรียมพบกับ “10 ข้อเสนอ New Evangelization แบบทะลุมิติ” ทะลู่ขำงไรต้องรออ่าน ส่วนฉบบนี้พร้อมเสิร์ฟกันแแล้ว เชิญทีศนนำ

บรรณธิการบริหาร

อุดมตาบต์

นิตยสารคาทอลิกรายเดือน

ประธานสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย

พระคุณเจ้าประธาน ศรีคารุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา

ภราดาหลุยส์ ซาแนล

อ.ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา

อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ

(ในนามสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย)

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์-ผู้โฆษณา

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

บรรณาธิการบริหาร

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

วัชร กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ

เสกสรร กองคำ กิตติพงษ์ งามกิตติคุณ สุพร เล่าเรียนธรรม

อุดมสานต์

นิตยสารคาทอลิกรายเดือน

คำนำร่องปีละ 400 บาท โอนเข้าบัญชี ธนาคารกรุงเทพ

สาขาซอยโอเรียนเต็ล บัญชีสะสมทรัพย์

ชื่อบัญชี การพิมพ์คาทอลิก

เลขที่ 226-0-006040

เช็คขีดคร่อมส่งจ่าย การพิมพ์คาทอลิก

ธนาณัติในนามซิสเตอร์ศักดิ์ศรี งามวงศ์

ส่งจ่าย ป.ณ. ยานนาวา 10120

สำนักงาน

122/11 ซ.นาคสุวรรน (นนทรี 14) ถ.นนทรี

แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120

โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1805

โทรสาร : 0-2681-5401

CATHOLIC PRESS OF THAILAND

UCIP/SEACPA (THAILAND)

122/11 Soi Nak Suwan (Nonsi 14), Nonsi Rd.,

Chong Nonsi, Yan Nawa,

Bangkok, 10120 Thailand.

Tel. 0-2681-3900 ext. 1805

Fax : 0-2681-5401

E-mail : udomsarn@gmail.com

Website: www.udomsarn.com

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2268-1646-8

เพลท บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

ออกแบบงานศิลป์ สมศักดิ์ จันทนายนต์

www.smccorner.co.th 08-5824-1414

สกุ๊ป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

6 พระรูปสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดช
วิกรม พระบรมราชชนก เสด็จพระราชดำเนิน
กลับประเทศไทยพร้อมครอบครัว

12 เปิดประตูวัดคาทอลิก

14 เปิดกรุเรื่องเก่า

16 ภาพเก่าเล่าเรื่อง

พระกับภักดิ์

32 วันละก้าวกับพระเยซู

39 ท่วงทำนองแห่งรัก

40 กว่าจะเป็นนักบุญ

ชีวิตคริสตชน

41 ข้างธรรมาสน์

42 บทความเตือนใจ

44 คริสต์ คิด กับนักจิตฯ

46 ซ่อนไว้ในจังหวะชีวิต

48 ระหว่างเดือน

53 ได้ตามโค้งตะวัน

56 คุยกับเภสัชกร

58 บันที่ภกรรมทูต

62 คูหนังสือ

64 ผ่านมา 55 ปี พอลจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง

66 นานาอาชีพ

ศิลปะ

69 พจนมาลา

70 ภาพเคียงคำ

71 พงศ์ ประมวล

เด็กและเยาวชน

72 สโมสรอุดมสานต์

73 การ์ตูนครูด้วย

77 วาดรูปกับครูด้วย

78 ชวนน้องคุย

85 มุมเด็กศิลป์

วาจา

90 จดหมายจากผู้อ่าน

92 เขียนบทกวีเขียนชีวิต

พระรูปสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก เสด็จพระราชดำเนินกลับประเทศไทยพร้อมครอบครัว^๑

นิทรรศการ ชีวเรื่องโรจน์

ปลายพุทธศักราช ๒๔๗๑ สมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก ได้เสด็จพระราชดำเนินกลับประเทศไทย พร้อมสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี, สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์, พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล, และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช. ทั้งห้าพระองค์ได้เสด็จพระราชดำเนินออกจากเมืองโลซาน ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๗๑. ประทับเรือญี่ปุ่นชื่อ คาชิมามารู (Kashimamaru) เสด็จพระราชดำเนินถึงสิงคโปร์ต้นเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๑ และประทับที่สิงคโปร์ สองสามคืน. (กัลยาณิวัฒนา ๒๕๓๘ : ๕๔-๕๖) จากสิงคโปร์ได้ประทับเรือเล็กชื่อควาล่า (Kuala) ซึ่งแล่นประจำระหว่างกรุงเทพฯ กับสิงคโปร์ และเสด็จพระราชดำเนินถึงกรุงเทพฯ วันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๑ (กัลยาณิวัฒนา ๒๕๓๘ : ๕๖).

กัลยาณิวัฒนา (๒๕๓๘ : ๕๕) ได้ทรงบรรยายว่า ที่สิงคโปร์ นายประสาธ สุขุม บุตรของเจ้าพระยาอมราช (ปั้น สุขุม) ได้ไปฉายพระรูปสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีและพระโอรสพระธิดา บนเรือ. ผู้เขียนได้พบฟิล์มที่นายประสาธ สุขุม ได้ฉายในครั้งนั้นจำนวน ๗ ใบ ซึ่งเป็นพระรูปการเสด็จพระราชดำเนินกลับกรุงเทพฯ และการรับเสด็จที่กรุงเทพฯ เมื่อ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๑. ผู้เขียนจึงเชิญมาจัดพิมพ์พร้อมบทความนี้ โดยพิจารณาเรียงลำดับตามเหตุการณ์เกิดก่อนหลัง. รูปที่ ๑ และ ๒ เคยพิมพ์เผยแพร่มาแล้ว ส่วนรูปอื่นๆ ไม่ปรากฏว่าเคยมีการพิมพ์เผยแพร่มาก่อน. ๕

^๑ ขอขอบคุณนางสาวกุลศิรินทร์ นาคไพจิตร นักวรรณศิลป์ชำนาญการ กองศิลปกรรม ราชบัณฑิตยสถาน ปรับแก้ไวยากรณ์ศัพท์บทความนี้.

รูปที่ ๑ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

พระบรมฉายาลักษณ์นี้ปรากฏในกัลยาณีวัฒนา (๒๕๓๘ : ๕๖) ซึ่งพระบรมฉายาลักษณ์
ที่ปรากฏในหนังสือดังกล่าวมีรอยคุณซื้อและที่อยู่ของผู้ฉายไว้ด้วยดังนี้

PRASART S^๒

BAN SALA^๓

BANGKOK,

^๒ PRASART SUKHUM - ประสาท สุขุม

^๓ BAN SALADAENG - บ้านศาลาแดง

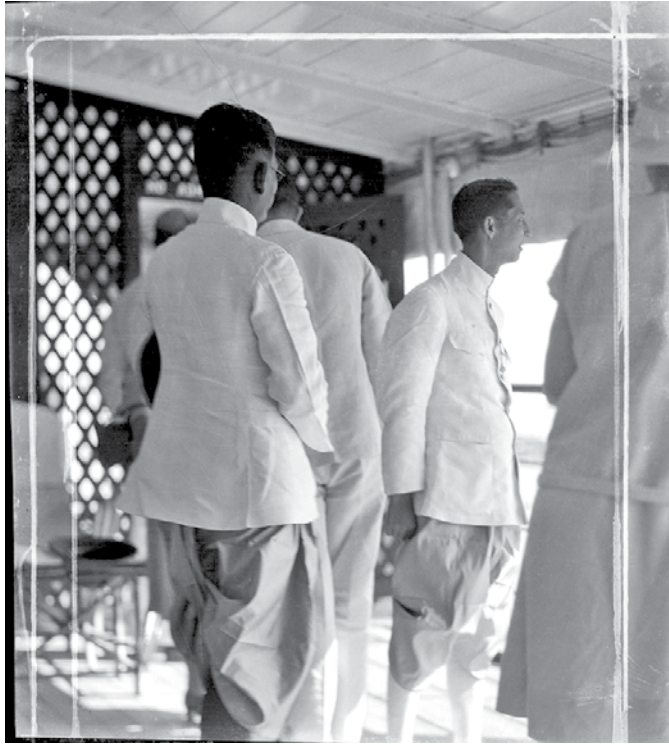
รูปที่ ๒ สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

พระบรมฉายาลักษณ์หมู่นี้ปรากฏในกัลยาณิวัฒนา (๒๕๒๓ : ๑๑๐) ซึ่งพระบรมฉายาลักษณ์หมู่ที่ปรากฏในหนังสือดังกล่าวมีรอยคุณซื้อและที่อยู่ของผู้ขายไว้ด้วยดังนี้

PRASART

BAN SAL^๔

^๔ BAN SALADAENG - บ้านศาลาแดง

รูปที่ ๓ สมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก ทรงยืนบนเรือที่ประทับ

รูปที่ ๔ นี้ แสดงการแต่งกายและวิถีชีวิต ผู้คนในสมัยนั้นพอสมควร. เจ้าหน้าที่ทรงยืนอยู่แถวหน้าคือ^๕

๑. พลโท หม่อมเจ้าอมรทัต กฤดากร
๒. พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าอาภาพรธนี
๓. หม่อมเจ้าจรัสวิไลย์ คัคณางค์
๔. สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าสวัสดิโสภณ กรมพระสวัสดิวัดนวิศิษฎ์.

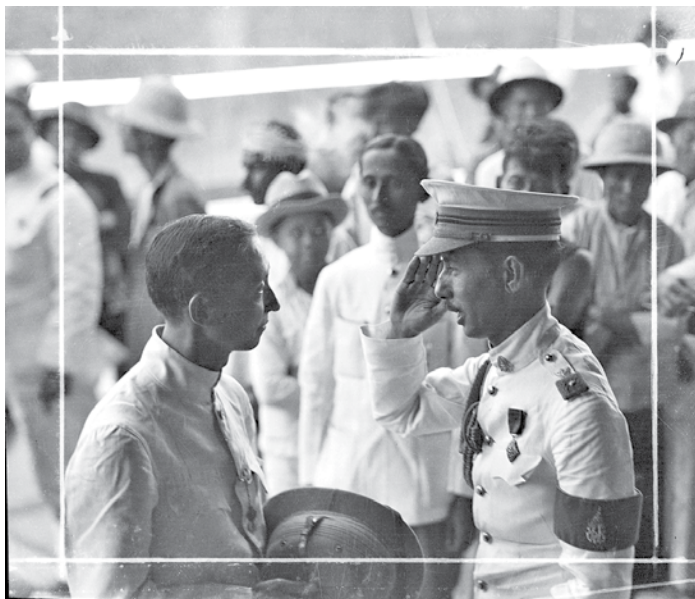
รูปที่ ๔ เจ้าหน้าที่ ข้าราชการ และประชาชนที่มาเฝ้ารับเสด็จ

^๕ ขอขอบคุณ พลตรี หม่อมราชวงศ์ศุภวัฒน์ เกษมศรี ให้ข้อมูลบุคคลทั้ง ๔ ในรูป

รูปที่ ๕ สมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก เสด็จพระราชดำเนินลงจากเรือที่ประทับทรงงูสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ด้วยพระหัตถ์ฉวาง และทรงถือพระมาลาด้วยพระหัตถ์ซ้าย

กัลยาณิวัฒนา (๒๕๓๘ : ๕๖) ทรงบรรยายว่า “ในที่สุดเรามาถึงกรุงเทพฯ วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๔๙๑ มีเจ้านายและข้าราชการมารับเสด็จทูลหม่อมๆ มากมาย ทูลหม่อมๆ ทรงงูมือข้าพเจ้าลงจากเรือไป ส่วนแม่และน้องๆ ได้ตามไปที่หลัง”.

รูปที่ ๖ พลโท หม่อมเจ้าอมรทัต กฤดากร เฝ้าฯ รับเสด็จและกราบบังคมทูลรายงานสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก

รูปที่ ๓ สมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก ทรงพระราชปฏิสันถารกับ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าสวัสดิโสภณ กรมพระสวัสดิวัดนวิศิษฎ์

หนังสืออ้างอิง

กัลยาณีวัฒนา, สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้า. ๒๕๒๓. *แม่เล่าให้ฟัง* พระราชประวัติสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี พ.ศ. ๒๔๔๓-๒๔๘๑. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ: การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย.

_____. ๒๕๓๘. *เจ้านายเล็กๆ-ยุวกษัตริย์* พระราชประวัติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เมื่อทรงพระเยาว์ ๒๔๖๘-๒๔๘๕. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วังสัจจร.

วัดอัครเทวดามีคาแอล

ช่วงแยะ จ.ยโสธร

วัดไม้ใหญ่ที่สุดในเมืองไทย

วัดคือบ้านของพระเจ้าเป็นศูนย์รวมของความเชื่อ ความศรัทธา ได้นำพาความเจริญมาสู่ชุมชน แห่งบ้านหนองช่วงแยะ จวบจนปัจจุบัน สิ่งหนึ่งที่ยังมั่นคงและเข้มแข็งมาโดยตลอด นั่นคือความเชื่อ ความศรัทธา ความสมัครสมานสามัคคีซึ่งเห็นได้จากการร่วมแรงร่วมใจกันก่อสร้างวัดหลังแล้วหลังเล่า วัดอัครเทวดามีคาแอล บ้านหนองช่วงแยะ จ.ยโสธร เป็นวัดอันซีนอีกแห่งหนึ่งในประเทศไทย เพราะเป็นวัดที่ทำจากเสาไม้ทั้งสิ้น 336 ต้น และตัววัดก็ทำจากไม้เกือบทั้งหลัง แต่สิ่งที่น่าสนใจยิ่งกว่า คือ ชุมชนคริสตชนแห่งนี้ มีความเป็นมายาวนานถึง 104 ปี

เมื่อปี พ.ศ. 2451 หรือเกือบ 104 ปีที่แล้ว บ้านหนองช่วงแยะ (ที่อยู่ของแยะ) อ.ไทยเจริญ จ.ยโสธร เป็นหมู่บ้านเล็กๆ กลางดงทึบ มีครอบครัวที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นผีปอบ 5 ครอบครัวที่มาจากต่างทิศต่างถิ่น มาอยู่รวมกันที่นี่ แต่ว่าพวกเขาก็ยังประสบกับชะตากรรมเดิมๆ คือถูกผู้คนในหมู่บ้านที่อยู่มาก่อน กล่าวหาว่าเป็นผีปอบ พร้อมๆ กับทำร้ายและระดมขับไล่ออกจากหมู่บ้าน กลุ่ม 5 ครอบครัวเมื่ออับจนหนทาง ก็เดินทางไปพบคุณพ่อเดชาแวลและคุณพ่ออัมโบรซิโอ ที่บ้านเซ่ง ต.เซียงเพ็ง อ.ป่าดัว จ.ยโสธร มาทำการขับไล่ผีปอบที่สิงอยู่กับตนและครอบครัว ซึ่งคุณพ่อทั้งสอง ร่วมเดินทางมาช่วยเหลือชาวบ้านที่บ้านหนองช่วงแยะ

หลังจากนั้นครอบครัวทั้งห้า ก็เข้ามานับถือศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก โดยต่อมามีคน

อพยพมาอยู่เป็นชุมชนชาวคริสต์มากขึ้น เมื่อมีศตบรูษมากขึ้น คุณพ่อจึงสร้างวัดหนองซ่งแย้ขึ้นมา ในปี พ.ศ. 2452 โดยใช้ชื่ออย่างเป็นทางการในภาษาละตินว่า “วัดอัครเทวดามีคาแอล” ซึ่งเป็นชื่อของนักบุญองค์สำคัญ มีคุณพ่อเดซาเวล เป็นเจ้าอาวาสองค์แรก

สมัยนั้นวัดซ่งแย้เป็นกระท่อมเล็กๆ ฝาขัดแตะที่ชาวบ้านสร้างให้คุณพ่ออยู่ พร้อมๆ กับใช้เป็นที่พักบพิททางศาสนาควบคู่ไปด้วย แต่ว่าในช่วงแรกๆ วัดซ่งแย้ยังคงมีเรื่องกระทบกระทั่งกับชาวบ้านที่ไม่ได้นับถือคริสต์ โดยมีเรื่องรุนแรงถึงขั้นลอบเผาวัด แต่หลังจากนั้นชาวบ้านทั้งสองฝ่ายก็เข้าใจกัน และอยู่ด้วยกันมาอย่างสงบ ส่วนอาคารของวัดก็มีการพัฒนาขึ้นมาเป็นลำดับ โดยวัดซ่งแย้ที่ตั้งโดดเด่นในปัจจุบัน นับเป็นวัดหลังที่ 3 ที่สร้างขึ้นใหม่แทนหลังเก่าที่ทรุดโทรมและมีขนาดคับแคบ

สำหรับวัดซ่งแย้หลังใหม่ เริ่มลงมือก่อสร้างในปี พ.ศ. 2490 โดยชาวบ้านแถวนั้นได้ร่วมแรงร่วมใจกันตัดไม้ที่อยู่ในป่าละเเวกหมู่บ้าน ไม่ว่าจะเป็นไม้เต็ง ไม้รัง ไม้สัก ไม้จิก ชักลากลำเลียงออกมาจากป่า โดยมีหัวหน้าช่างจากจังหวัดอุบลราชธานีมาเป็นผู้คุมงาน

คุณพ่อบุญเลิศ พรหมเสนา เจ้าอาวาสองค์ปัจจุบันเคยเล่าให้ฟังว่า วัดหลังนี้สร้างจากไม้เนื้อแข็งที่มีอยู่ในบริเวณนี้ เช่น ไม้เต็งรัง ไม้แดง

ไม้ตะเคียน โดยอาศัยแรงงานและการบริจาคจากชาวบ้าน ใช้เวลาในการก่อสร้างทั้งสิ้น 4 ปี เสาแต่ละต้นได้มาด้วยความยากลำบาก ต้องเลือกไม้ที่แข็งแรง เพื่อจะได้ทำให้ตัววัดมั่นคง ทั้งหมดนี้เกิดมาจากความร่วมมือร่วมใจของชาวบ้าน ค่อยๆ ลาก ค่อยๆ ตั้ ทีละต้น ทีละต้น จนกลายเป็นวัดมั่นคงแข็งแรงมาจนถึงปัจจุบัน

ความน่าทึ่งในการสร้างวัดซ่งแย้คือ เสาที่หามานั้นส่วนใหญ่เป็นเสาไม้เต็งที่มีจำนวนเสามากถึง 336 ต้น โดยเสาแถวกลางของวัดนี้ต้องใช้เสาขนาดใหญ่ที่สูงจากพื้นดินกว่า 10 เมตร จำนวน 260 ต้น ส่วนวิธีการปักเสา ชาวบ้านสมัยนั้นไม่ได้ใช้เครื่องมือกลหนักแต่อย่างใดในการตั้งเสา พวกเขาเพียงแค่ใช้เชือกหนังควายมัดและจุดเสาลงปักตั้ง ด้านเป็นไม้มุงหลังคาก็ใช้มากถึง 80,000 แผ่น แต่ไม้ที่นำมาสร้างวัดที่ยังเหลือ ชาวบ้านได้นำไปสร้างเป็นโรงเรียนซ่งแย้พิทยาในปีเดียวกัน

วัดอัครเทวดามีคาแอล ตั้งอยู่ที่ ต.คำเตย อ.ไทยเจริญ จ.ยโสธร การเดินทางจากตัวจังหวัดใช้ทางหลวงหมายเลข 2169 เลย อ.กุดชุม ไปประมาณ 7-8 กิโลเมตร ให้เลี้ยวซ้ายเข้าไปอีกประมาณ 600 เมตร ก็จะถึงโรงเรียนซ่งแย้พิทยา ก็จะถึงวัดอัครเทวดามีคาแอล ที่มีวัดไม้หลังใหญ่ตั้งโดดเด่นอยู่ โทร. 0-4571-8201

ครั้งหน้าพบกับสักการสถานพระมารดาแห่งมรณสักขี สองคอน

พระสังฆราชองค์แรก จากบ้านเนรใหญ่อยุธยา

พระคุณเจ้าฟรังซัวส์ เปเรซ

(François Pérez)

มิสชันนารี คณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส (MEP) ได้พยายามตั้งบ้านเนร Général Collège ที่กรุงศรีอยุธยา สำหรับรับนักศึกษาจากประเทศต่างๆ ในเอเชีย มาฝึกอบรมเพื่อบวชเป็นพระสงฆ์ **พระคุณเจ้าฟรังซัวส์ เปเรซ**

เกิด ค.ศ. 1643 ที่เมืองเนกาปาตัม ชายฝั่งโคโรมันเดล สังฆมณฑลมีเลียปัวร์ ในประเทศอินเดีย บิดาเป็นชาวโปรตุเกส มารดาเป็นชาวเอเชีย บิดามารดาตั้งรกรากอยู่ที่เมืองตะนาวศรีตั้งแต่ท่านยังเด็ก เริ่มเรียนที่เมืองแก้ว และมาศึกษาต่อที่บ้านเนรนักบุญยอแซฟ กรุงศรีอยุธยา ค.ศ.1664 มีคุณพ่อหลุยส์ลาโนเป็นอธิการ พระคุณเจ้าลึงแบร์ตเป็นจิตตภาคาร พระคุณเจ้าลึงแบร์ตได้กล่าวถึงสามเนรฟรังซัวส์ เปเรซ ในจดหมายที่เขียนถึงพระคุณเจ้าฟรังซัวส์ ป็ลลือ ลงวันที่ 17 ตุลาคม ค.ศ. 1666 ว่า

“ที่นี่ (อยุธยา) เรามีสามเนรคนหนึ่งชื่อฟรังซัวส์ เปเรซ ซึ่งเป็นความหวังของเราในอนาคต ข้าพเจ้าเป็นผู้แนะนำเขาในการเข้าเียบสองครั้งเมื่อสองปีที่แล้ว ได้โปรดศีลโกน ให้เขาได้ช่วยสอนคำสอนทุกวันอาทิตย์...ตามที่เขาปรารถนาจะทำ ข้าพเจ้าเอาใจใส่อบรมเขาตามคำสอนอันบริสุทธิ์แท้ของพระเยซูคริสต์ ซึ่งในการนี้ข้าพเจ้าพบคุณลักษณะอันดีงามทุกอย่างของเขาเท่าที่จะปรารถนาได้”

วันเสาร์ศักดิ์สิทธิ์ที่ 31 มีนาคม ค.ศ. 1668 เป็นเวลา 6 ปีหลังจากพระคุณเจ้าลึงแบร์ตมาถึงสยาม ท่านรู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้บวชพระสงฆ์พื้นเมือง 2 องค์ สำหรับดินแดนมิสซังที่กรุงศรีอยุธยา องค์หนึ่งคือคุณพ่อฟรังซัวส์ เปเรซ อายุ 25 ปี อีกองค์คือ คุณพ่อยอแซฟ ทัง อายุ 28 ปี เป็นครูคำสอนที่คุณพ่อเฮงก์ส่งมาจากโคชินจีน

บันทึกของมิสซังเขียนไว้ว่า “คุณพ่อเปเรซเป็นพระสงฆ์ได้ 3 ปีเมื่อผู้ใหญ่ไว้วางใจส่งท่านไปทำงานเผยแพรศาสนาตามลำพัง” หลังจากทำหน้าที่สงฆ์ในเมืองหลวงมา 3 ปี (กรุงศรีอยุธยา) พระคุณเจ้าลึงแบร์ตส่งท่านไปทำงานแพร่ธรรมที่เกาะยงเซลัง หรือเกาะถลาง (ปัจจุบันคือจังหวัดภูเก็ต) และที่เบนกาลีซึ่งเป็นเมืองชายฝั่งทะเล อยู่ห่างจากเกาะยงเซลังเป็นระยะทางเดินหนึ่งวัน ทั้งสองแห่งอยู่ทางใต้สุดของสยาม ระหว่างเมืองตะนาวศรีและมะละกา

ที่นี่ท่านได้พบคริสตังที่มาจากชายฝั่งโคโรมันเดลของอินเดียเพื่อมาค้าขาย ส่วนใหญ่เป็นชาวอินเดียและชาวโปรตุเกส ไม่ค่อยมีความศรัทธานัก หลายคนแต่งงานกับหญิงสาวที่นั่นและตั้งถิ่นฐานในเมืองนี้ การที่พระคุณเจ้าลึงแบร์ตส่งคุณพ่อเปเรซมาปกครองพวกเขาเป็นการเหมาะสม เพราะท่านรู้ภาษาโปรตุเกสเนื่องจากมีเชื้อสายโปรตุเกส ท่านได้พยายามรวบรวมคริสตังและสร้างวัดเล็กๆ ให้โดยอาศัยความร่วมมือและความช่วยเหลือจากคริสตังเหล่านี้

คุณพ่อเปเรซได้รายงานถึงพระคุณเจ้าลียงแบร์ตเกี่ยวกับการทำงานแพร่ธรรมว่า “ที่นี่ (ตะนาวศรี) มีคริสตังอยู่ราว 150 คน ทุกคนไม่ค่อยรู้อะไรเลย (เกี่ยวกับเรื่องคำสอน) ส่วนใหญ่ไม่มาร่วมฟังมิสซา และไม่รับศีลศักดิ์สิทธิ์” ท่านไปพำนักอยู่อีกเมืองหนึ่งที่อยู่แถบเดียวกัน ชื่อตะกั่วทุ่ง (ปัจจุบันคือบ้านค่าย) มีคริสตังจำนวนหนึ่งอาศัยอยู่ แต่ต้องเผชิญกับการปล้นสะดมและการพยายามฆ่า

ค.ศ. 1674 เมื่อคุณพ่ออาร์โดโซ เจ้าอาวาสวัดที่เมืองตะนาวศรีมรณภาพ คริสตังที่นั่นได้ขอให้คุณพ่อเปเรซรับหน้าที่เจ้าอาวาสแทน ท่านจึงได้กลับสู่บ้านเกิดเมืองนอนอีกครั้ง และเป็นเรื่องน่ายินดีอย่างยิ่งสำหรับมิชชันนารี เพราะวัดแห่งนี้มีความสำคัญต่อมิสซังสยาม

ในจดหมายเหตุของมิสซัง ค.ศ. 1682 บันทึกว่า ตั้งแต่วันที่ 29 สิงหาคม ค.ศ. 1681 ถึงปลายเดือนตุลาคม ค.ศ. 1682 คุณพ่อเปเรซได้โปรดศีลล้างบาปให้เด็ก 406 คน เป็นผู้ใหญ่มากกว่า 100 คน และจากบันทึกของคุณพ่อเปโตร ครอส ค.ศ. 1682 บอกว่า คุณพ่อเปเรซทำงานแพร่ธรรมอยู่ที่เมืองพิบลิ (จังหวัดเพชรบุรีในปัจจุบัน)

เมื่อสมเด็จพระเพทราชาทรงทำรัฐประหารและเบียดเบียนคริสตัง รวมทั้งมิชชันนารีชาวฝรั่งเศส วันที่ 18 พฤษภาคม ค.ศ. 1688 สาเหตุจากความขัดแย้งกับฝรั่งเศส ข้าหลวงเมืองตะนาวศรีซึ่งโกรธแค้นคุณพ่อเปเรซอยู่แล้ว เมื่อเห็นพวกคริสตังและมิชชันนารีกำลังถูกเบียดเบียน จึงถือโอกาสนี้แก้แค้นโดยกล่าวหาว่าคุณพ่อเปเรซมีความผิดและเข้าจับกุมพร้อมกับคุณพ่อหลุยส์ เดอ ลา แมร์ เดอ ดิเยอ (คณะฟรังซิสกัน) ในวันที่ 13 กันยายน คุณพ่อเปเรซและคุณพ่อหลุยส์ เดอ ลา แมร์ เดอ ดิเยอ ถูกนำตัวมาที่กรุงศรีอยุธยาในฐานะนักโทษ

วันที่ 18 กันยายน คุณพ่อมัลโดนาโด (คณะเยสุอิต) ได้มอบหนังสือให้คุณพ่อเปเรซซึ่งยังถูกคุมขังอยู่ เป็นสมณโองการของสมเด็จพระสันตะปาปา แต่งตั้งท่านเป็นพระสังฆราชเกียรตินามแห่งบือเกีย (Bugia) ประมุขมิสซังโคชินจีน สมณโองการลงวันที่ 5 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1687

หลังจากนั้นคุณพ่อเปเรซได้ถูกผู้คุมล่ามโซ่ตรวนและนำไปชำระความราวกับเป็นผู้ร้ายฉกรรจ์ คุณพ่อเปเรซถูกจองจำด้วยเครื่องพันธนาการทั้งห้า ต่อมาถูกส่งตัวไปขังคุกธรรมดา อยู่ร่วมกับมิชชันนารีอื่นๆ ในคุกแห่งนี้ท่านได้ใช้เวลาเรียนภาษาเวียดนามเพื่อเตรียมตัวรับหน้าที่ใหม่

พิธีอภิเษกพระคุณเจ้าฟรังซัวส์ เปเรซ จัดขึ้นที่กรุงศรีอยุธยา วันที่ 29 กรกฎาคม ค.ศ. 1691 หลังจากนั้นท่านได้เดินทางไปมิสซังโคชินจีนตามที่ได้รับแต่งตั้งและปกครองมิสซังโคชินจีนเป็นเวลานานถึง 40 ปี จนกระทั่งมรณภาพวันที่ 20 กันยายน ค.ศ. 1728

ตอนที่รับพระคุณเจ้าเปเรซเข้าบ้านเณร พระคุณเจ้าลียงแบร์ตไม่ได้คิดว่าท่านจะได้ต้อนรับผู้สืบตำแหน่งต่อจากท่านเป็นลำดับที่สาม ในฐานะประมุขมิสซังโคชินจีน

ข้อมูลอ้างอิง

1. Histoire de la Mission de Siam, Adrien. LAUNAY, Paris, 1920
2. Documents Historiques Vol I, Adrien. LAUNAY, Paris, 1920
3. Histoire de la Mission de Cochinchin; Documents Historiques Vol I, Adrien. LAUNAY, Paris, 1923
4. ประวัติการเผยแพร่วิสัยศาสนาในสยามและลาว, อรสา ชาวจีน แปลและเรียบเรียง, กรุงเทพฯ, 2006
5. พระสังฆราชลียงแบร์ต เดอ ลามือตต์...คุณพ่อโรแบร์ต โกสเด ถอดความ, กรุงเทพฯ, 2012
6. <http://www.catholic-hierarchy.org/bishop/bperfr.html>

ภาพจาก : สารสาสน์ ค.ศ. 1949

ใครทราบชื่อและนามสกุล ของบุคคลในภาพ ส่งข้อมูลมาที่จุดคนตาบอด มีรางวัลให้ รางวัลใหญ่ 3 ท่านแรกที่ตอบถูกมากที่สุด และรางวัลสมนาคุณสำหรับทุกท่านที่ส่งมาร่วมสนุก
(คำเฉลยฉบับนี้ จะลงในจุดคนตาบอด ฉบับประจำเดือนพฤศจิกายน ส่วนคำเฉลยฉบับประจำเดือนสิงหาคม จะลงในฉบับประจำเดือนตุลาคม ค.ศ.2012 รางวัลใหญ่รอท่านอยู่ รีบส่งกันมาเยอะๆ นะคะ)

สวดขอแม่พระ
ให้ได้เป็นคาทอลิก

คุณพิภพ คุณเพ็ญ

พื ช เ ย น ก ร โ ย ธึ น

ชีวิตธรรมดาๆ ที่ไม่ธรรมดา

“ไปวัด” ดูเหมือนเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับคาทอลิก แต่กว่าบางคนจะไปถึงวัดได้ มีเรื่องราวเบื้องหลังมากมาย หลายคนกว่าจะได้มีโอกาสไปวัดเส้นทางยาวไกลหรือขรุขระ เมื่อได้พูดคุยได้รับรู้แล้วหลายคน “น่าสนใจ”

บางคนไปวัดแล้วมีความสุข ถ้าไม่ไปชีวิตเหมือนขาดอะไรไป

ไปวัดตอนเช้าเราจะทำให้วันนี้มีความหมาย เราจะได้ฝึกชีวิตและกิจกรรมต่างๆ ไว้กับพระ

ตอนเย็นเราจะได้ยกถวายแต่ละวันที่ผ่านมาแต่พระองค์

ที่วัดอัสสัมชัญ บางรัก มีสามภรรยาคนหนึ่งวันนี้ทั้งสองเป็น ปู่ ย่า ตา ยายไปแล้ว รวม “3 G” (3 Generations) ไปวัดวันอาทิตย์พร้อมกัน ส่วนวันธรรมดาทุกเช้าจะมีเพียง “ตา-ยาย” ถ้าไม่เห็นหน้าก็คือป่วย ไปวัดอื่น ไปต่างจังหวัด หรือต่างประเทศประเภทอยู่แล้วไม่ไปวัด ไม่มีวันเสียละ

สามีเป็นคนนิ่งเงียบ เงียบเสียจนผมนึกว่า “เป็นใบ้” ส่วนภรรยาเป็นคนช่างพูด ชอบพูด และพูดเร็ว

“คุณเพ็ญ” มีชื่อเต็มว่า มาริ อูร์สุลา เพ็ญ ลิสวรรค์ บิดาชื่อ นายสมบัติ มารดาชื่อ แสงเดือน (แซ่ถิ่ม) ลิสวรรค์ แม่มีบ้านเดิมอยู่อ่างทอง พ่อบ้านเดิมอยู่ที่ อ.หนองแค จ.สระบุรี พ่อแม่มีลูก 4 คน คุณเพ็ญ เป็นลูกคนแรก เกิดเมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม ค.ศ. 1943 ปีนี้ 69 แล้ว คนที่ 2

นางพูนศรี วิริยะเสถียร คนที่ 3 นายสมเจตน์ ลิสวรรค์ ช่วยงานครอบครัว บิดามีบริษัทรับเหมาก่อสร้าง คนที่ 4 นางสาววิระดา ลิสวรรค์ เป็นครูสอนภาษาอังกฤษ

ในครอบครัวมีคุณเพ็ญเพียงคนเดียวที่ได้นับถือศาสนาคริสต์ เรียกว่า “One Pen”

คุณเพ็ญได้เล่าว่า “เรียนชั้นประถม 1-4 ที่โรงเรียนผดุงคุณิ ปัจจุบันเป็นโรงเรียนอัสสัมชัญคอนเวนต์สีลม ถนนประมวญ ระดับมัธยมศึกษา 1-6 ที่โรงเรียนวาสุเทวี ทรอกจันทน์ ค.ศ. 1954-1960 แมร์บุญประจักษ์ ทรทธานนท์ คณะอูร์สุลินเป็นผู้บริหาร ปีนี้ท่านจะฉลองอายุครบ 100 ปี”

เนื่องจากครอบครัวยากจนมากเวลานั้น พ่อแม่ต้องยุ่งกับการงาน บิดาขนหินจากสระบุรีมาขายที่กรุงเทพฯ ค่อยๆ คืบขึ้นเรื่อยๆ ท่านจึงให้มาเป็นนักเรียนประจำ และเป็นครั้งแรกที่ได้รู้จักกับชีวิตนักบวชคริสตัง “แมร์บุญประจักษ์ ท่านเป็นคนใจดี มีเมตตากับเพ็ญและครอบครัวของเรามาจนถึงวันนี้”

คุณเพ็ญเล่าถึงความประทับใจว่า “รู้สึกประทับใจคนที่เป็้นนักบวช ทำงานโดยไม่หวังตอบแทน ไม่มีเงินเดือน มีแต่ความเป็นระเบียบวินัย ถึงความนบนอบเสียสละ ตอนที่เป็้นนักเรียนประจำ ได้รับการดูแลจากมาแมร์ทุกท่านเป็นอย่างดี ท่านใจดีมาก เวลาเข้านอน ท่านก็มาดูแลความเรียบร้อยก่อนแล้วถึงไปนอนรู้สึกอบอุ่นเหมือน

คุณพ่อรีออค วิศิษฏ์ หริพิงศ์ เป็นประธาน แต่งงาน ธเนศ ลูกชาย
ที่วัดอัครเทวดาราฟาแอล ปากน้ำ วันที่ 19 มกราคม 2541

สิ่งที่เป็นความ
ประทับใจและ
ภาคภูมิใจพิเศษคือ
พระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัว
และสมเด็จพระ
พระนางเจ้าฯ
พระบรมราชินีนาถ
พระราชทาน
น้ำสังข์สมรส
ณ สวนจิตรลดา

อยู่บ้าน ทำให้เริ่มรู้สึกอยาก
นับถือศาสนาคริสต์ เช่น
ท่านบ้าง อยากปฏิบัติได้
อย่างท่าน จนนึกอยาก
บวช”

ตอนนั้นคุณเพ็ญเป็น
พลมารีย์ด้วย แม้ยังไม่ได้
เป็นคริสตัง เพราะบิดายัง
ไม่อนุญาต

ต่อมาได้เรียนที่โรงเรียน
สหพาณิชย์ที่ศาลาแดง
ใช้ภาษาอังกฤษตลอด
มาสเตอร์มานิตย์
บุญกันผล เจ้าของเรียน
1 ปี ท่านทวดขันเคร่งมาก
อยากให้เด็กเก่งภาษา

อังกฤษ คนไหนพูดภาษาไทยในโรงเรียนปรับค่าละ
5 บาท แต่เป็นคนใจดี ชอบคุยสนุกกับพวกเรา

ปีต่อมาบิดาส่งให้ไปเรียนต่อที่ออสเตรเลีย
ระดับอนุปริญญาภาษาและบัญชี ค.ศ. 1962 เพราะ

อังกฤษยังไม่ค่อยดี แมร์มารี นอแอล ได้แนะนำว่า
น่าจะไปเรียนต่อที่อังกฤษเพื่อจะได้กว้างขึ้น และ
ภาษาจะได้ดีขึ้นด้วย จึงได้ไปเรียนต่อที่อังกฤษ ที่ควีน
เซเกรตารี (Queen Secretary College) ค.ศ. 1965

ปิดเทอมก็ได้มีโอกาสไปเที่ยวกับเพื่อนฯ
หลายประเทศ สวิส บริสเซล โรม ปารีส อัมสเตอร์ดัม
เยอรมนี และรู้สึกประทับใจสมเด็จพระสันตะปาปา
เปาโล ที่ 6 เมื่อได้ไปที่มหาวิหารเซนต์ปีเตอร์
ซึ่งใหญ่โตมาก

เมื่อเรียนจบแล้วกลับมาเมืองไทย มีหลาย
บริษัทอยากให้ไปทำงาน แต่ทางบ้านอยากให้ช่วย
ธุรกิจของครอบครัว จึงทำงานอยู่กับครอบครัว
ซึ่งเป็นธุรกิจก่อสร้างชื่อบริษัทศิลาสมบัติเป็นรูป
ห้างหุ้นส่วนจำกัดรับเหมาก่อสร้าง เป็นบริษัท
รับช่วง (Sub Contract) ก่อสร้างถนน เจ็อน
สนามบิน เคยมีรถบรรทุกติดล้อกว่าร้อยคัน

เป็นคาทอลิก ผันที่เป็นจริง

เมื่ออายุได้ 20 ปี บรรลุนิติภาวะแล้ว เวลานั้น
อยู่ที่อังกฤษ ได้เขียนจดหมายมาขออนุญาตบิดาขอ

เปลี่ยนศาสนาเป็นคริสตัง (คาทอลิก) และรับศีลล้างบาปด้วย ท่านไม่ได้ตอบจดหมายอะไร แต่มาทราบภายหลังว่า “ท่านไม่ได้ว่าอย่างไร เพราะถือว่าทุกศาสนาสอนให้เป็นคนดี”

ขณะอยู่ที่อังกฤษได้พักอยู่กับครอบครัว นายโทมัส เป็นแลนด์ ลอร์ด (Land Lord) ได้มีโอกาสรู้จักกับครูสอนภาษาอังกฤษคนหนึ่งเก่งมากๆ ที่โรงเรียนของคณะอัสสัมชัญ เขาสอนการออกเสียงพูดสำหรับนักแสดง (Teacher Actor) ด้วย ชื่อ เอลิซาเบธ เพอร์ซี่ (Mrs. Elizabeth Pursey) ได้เป็น

คนช่วยแนะนำเรื่องต่างๆ ให้ และได้ขอให้เขาเป็นแม่ทูนหัวให้ด้วย เขาช่วยติดต่อกับวัด เซนต์มิลเดรด อับเบย์ เป็นวัดคาทอลิก และคุณพ่อองค์หนึ่ง ท่านก็สอบถามความรู้ด้านศาสนากับเพ็ญนิดหน่อย ท่านเห็นเราตอบได้ และครอบครัวคุณโทมัสซึ่งสนิทกับคุณพ่อเจ้าอาวาสเป็นผู้รับรองให้คุณพ่อจึงได้ล้างบาปให้ เมื่อค.ศ. 1964 ก่อนกลับมาประเทศไทย ครอบครัวเขาเคยมาเยี่ยมเราที่เมืองไทยด้วย

คุณเพ็ญได้เล่าให้ฟังว่า “วันนั้นเพ็ญรู้สึก

ดีใจที่สุดและตื่นเต้นมาก เพราะอยากจะเป็นคริสตัง อยากรับศีลล้างบาปมานานแล้ว ต้องการเป็นลูกของพระเจ้า ใกล้ชิดพระเจ้า โดยได้รับศีลมหาสนิทศีลกำลังด้วย ก่อนหน้านั้น เพ็ญก็ปฏิบัติตัวเหมือนคนคริสตังมาเป็นเวลาเกือบ 10 ปี จนได้รับศีลในวันนั้น”

เนื่องจากตามคำสอนของคาทอลิกมีกฎว่าการแต่งงานต้องเป็นการแต่งงานมีสามีภรรยาคนเดียว ซึ่งถือว่าเป็นหลักสำคัญในการสร้างครอบครัวที่มั่นคงของสังคม เวลานั้นเราอยู่ในวัยสาวก็สวดขอแม่พระเสมอ

“ขอให้ได้สามีที่เป็นคาทอลิก”

ส่วนสุขภาพบุรุษที่เป็นสามี ผู้ค่อนข้างจะพูดน้อย แต่ประวัติ “ครอบครัวพิชเยนทรโยธิน” ยาวนานน่ายกย่อง

คุณพิภพ พิชเยนทรโยธิน ชื่อนักบุญ จอห์น มารีย์ หลุยส์ บุรุษผู้ชอบฟัง มากกว่าพูดเอาเวลาคิดไตร่ตรองมากขึ้น ครอบครัวเป็นคริสตังที่ศรัทธา

รู้นบิตานีเอง บิดาชื่อโยเซฟ เอนทรี และแม่ มอนิกา แสงเดือน พิชเยนทรโยธิน คุณปู่ชื่อ อุ่ม อินทรโยธิน เริ่มรับ

ราชการสมัยรัชกาลที่ 5 ต่อมาได้รับยศและตำแหน่งเป็นราชองครักษ์ในรัชกาลที่ 6 ได้รับตำแหน่งเป็น “เจ้าพระยาพิชเยนทรโยธิน” ต่อมาได้เป็นผู้สำเร็จราชการในรัชกาลที่ 8 ถึงแก่อสัญกรรม เมื่ออายุ 71 ปี พ.ศ. 2485/ ค.ศ. 1942 คุณย่าชื่อ คุณหญิงสังข์

วันนั้นเพ็ญ
รู้สึกดีใจที่สุด
และตื่นเต้นมาก
เพราะอยากจะเป็น
คริสตัง
อยากรับศีล
ล้างบาป
มานานแล้ว
ต้องการเป็น
ลูกของพระเจ้า

ครอบครัวพ่อแม่ทูนหัว ของคุณพิภพ
จากฝรั่งเศส มาเยี่ยมประเทศไทย

มีลูกทั้งหมด 12 คน บิดาคุณพิภพเป็นคนที่ 3 ชื่อ **เอนทรี พิชเยนทรโยธิน** ท่านเป็นอดีตเอกอัครราชทูตไทยประจำประเทศลาว เป็นศิษย์เก่าโรงเรียนเซนต์คาเบรียล สามเสน เลขประจำตัวเลขที่ 2 เรียนชั้นประถมและมัธยมศึกษา ได้เป็นศิษย์เก่าดีเด่นด้วย

คุณเอนทรี พิชเยนทรโยธิน แต่งงานกับ **คุณแสงเดือน ปันยารชุน** เป็นพี่น้องกับพระยาปริยานุสาสน์ บิดาของคุณอนันท์ ปันยารชุน อดีตนายกรัฐมนตรี คุณพิภพเรียกท่านว่า “คุณตา”

คุณพิภพ เกิดวันที่ 28 ตุลาคม ค.ศ. 1947 เป็นคนสุดท้องในจำนวน 6 คน เป็นชาย 3 คน หญิง 3 คน ลูกคนโตเป็นผู้หญิงเป็นศาสตราจารย์สังวร เคยเป็นอาจารย์คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อาจารย์สอนที่วิทยาลัยแสงธรรม (บ้านฉะเรใหญ่) คนที่ 2 **คุณศิลปชัย** รับราชการอยู่กรมไปรษณีย์โทรเลข คนที่ 3 **คุณชวลา** เคยเป็นคุณครูสอนอยู่โรงเรียนวาสุเทวีอยู่ 2-3 ปี เมื่อแต่งงานแล้วทำธุรกิจสายการบินเนปาล กับสามี แผนก สีนคำ (cargo) และด้านบริการลูกค้า คนที่ 4 **คุณสุชาดา** เคยเป็นคุณครูสอนที่โรงเรียนนานาชาติ บางกอกพัฒนา คนที่ 5 **คุณสุทธิชัย** ทำงานด้าน

ไฮเทค จบจากสตราส์บูร์ก (Strasbourg) ประเทศฝรั่งเศส เคยเป็นผู้จัดการฝ่ายโภชนาการ โรงแรมแมนคาร์ลิน, โรงแรมเอราวัณ ซึ่งเสียชีวิตแล้วด้วยอาการหัวใจวาย เมื่อวันที่ 16 เมษายน ค.ศ. 1995

ค.ช.พิภพอายุ 4 ขวบ บิดามารดาย้ายไปอยู่ที่ฝรั่งเศส เรียนที่โรงเรียนเซนต์หลุยส์ เดอคอนซาเกา ชั้น ป.1-3 ที่โรงเรียนลาตวร์เนล (LA TOURNELLE) ที่เมืองเซปเตย (Septeuil) ป. 4-5 ที่โรงเรียนคู เมส์นิล (E'COLE DU MESNIL) เมืองครือซ์ (Dreux) จากนั้นก็ไปเรียนภาษาอังกฤษที่ประเทศอังกฤษ ที่เมืองเวสต์เกตออนซี (Westgate-on-sea) ไม่มีเงินเท่าไร อาศัยทางคุณแม่มาจากครอบครัวที่มีฐานะร่ำรวยกว่า ทำให้มีประสบการณ์ชีวิตที่หลากหลาย ได้พบปะผู้คนและวัฒนธรรมที่ต่างกัน ถือว่าเป็นบทเรียนชีวิตแต่ละประเทศเป็นห้องเรียน

บิดาของคุณพิภพเรียนจบปริญญาโทจากฝรั่งเศส ที่เมืองลิล (Lille) แล้วรับราชการอยู่กระทรวงอุตสาหกรรม 2 ปี แต่ต้องการให้ลูกๆ เรียนเมืองนอก จึงย้ายไปอยู่กระทรวงต่างประเทศ และได้เป็นเป็นเลขานุการ เลขาคตรี 4 ปีที่ปารีส เลขาคโทอยู่ 2 ปี เลขาคเอก 3 ปี กลับมาอยู่เมืองไทย 3 ปี เป็นอธิบดีกรมสารนิเทศ 3 ปี ย้ายไปอยู่ที่มอสโก 3 ปี ดำรงตำแหน่งเลขาคเอก และอุปทูตอยู่ 5-6 ปี แล้วย้ายไปเป็น “เอกอัครราชทูตประเทศไทยประจำประเทศลาว 4 ปี พ.ศ. 2512-16 จนเกษียณอายุราชการ

ครอบครัวคุณเอนทรี และแสงเดือน (ปันยารชุน) พิชเยนทรโยธิน ได้เปลี่ยนศาสนามานับถือคาทอลิกทั้งครอบครัวที่ปารีส รวมทั้งลูกๆ ทุกคน และท่านศรัทธามาก ไปวัดเกือบทุกวัน และพาลูกๆ ไปด้วย

คุณพิภพเล่าว่า “สมัยนั้นผมเป็นเด็ก ช่วยมิสซา ต้องตอบรับกับคุณพ่อที่ถวายมิสซา เป็นภาษาละติน”

เวลานั้นบิดาคุณพิภพ เป็นผู้ดูแลนักเรียนไทยในต่างประเทศ ครอบครัวของเขาก็ได้เปลี่ยน มาถือคาทอลิกทั้งครอบครัว และเป็นครอบครัวที่ศรัทธามาก ไปวัดทุกวัน และพาครอบครัวไปวัดหลายแห่ง เช่น วัดแม่พระแห่งเหรียญอัศจรรย์ วัดแม่พระมหาชัย ที่วัดนี้ บิดามารดาของนักบุญ เทเรซาแห่งพระกุมารเยซู ก็ได้พาลูกๆ มาที่วัดนี้ และถวายตัวและครอบครัวแด่แม่พระ

ครอบครัวพิชเชนทรโยธิน ก็ได้พาลูกมาที่วัดนี้บ่อยๆ และได้ถวายตัวลูกแด่แม่พระ และขอแม่พระเป็นองค์อุปถัมภ์ลูกๆ ด้วย

เริ่มชีวิตครอบครัว

จุดเริ่มต้นรู้จักกันว่าเมื่อไปเรียนที่อังกฤษ และพักกับครอบครัวคุณโทมัส ได้มีโอกาสรู้จักคุณพิภพ เพราะเขาได้มาเรียนภาษาอังกฤษที่นี่ หลังจากนั้นก็ได้ติดต่อเรียนรู้จักกันสืบใจต่อกัน

กลับมาเมืองไทยแล้วก็ได้เขียนจดหมายติดต่อกัน และครอบครัวของเขายังอยู่ที่ฝรั่งเศสอยู่ เมื่อคุณเพ็ญอายุได้ 21 ปี ได้ทำพิธีหมั้น และหลังจากนั้นอีก 3 ปี ถึงได้ทำพิธีแต่งงาน ช่วงนั้นบิดาคุณพิภพ เป็นเอกอัครราชทูตไทยประจำประเทศลาว

พิธีทางศาสนากระทำที่วัดพระมหาไถ่ ทำแบบเรียบง่าย มีเพียงสมาชิกในครอบครัวและญาติไม่กี่คน **คุณพ่อไมเออร์** เป็นประธาน วันที่ 9 มกราคม ค.ศ. 1970/พ.ศ. 2513

สิ่งที่เป็นความประทับใจและภาคภูมิใจพิเศษคือ **พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และ**

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ พระราชทานน้ำสังข์สมรส ส่วนจิตรดานับเป็นพระมหากรุณาธิคุณแก่ครอบครัวของเราทั้งสองอย่างยิ่ง หลังจากนั้นก็ไปกินเลี้ยงกันที่บ้านครอบครัวคุณพิภพที่สุขุมวิท

คุณพิภพ และคุณเพ็ญ มีลูก 2 คน ลูกชายคนโตชื่อจอห์น แอนด์ปีเตอร์ ธเนส (John & Peter) เป็นนักเรียน ร.ร. กรุงเทพคริสเตียน จบครุศาสตร์วิศวะ ปริญญาโท เขามีลูก 2 คน ลูกสาวคนที่ 2 ชื่อ **มารีอามักดาเลนา** นั้นทานาเป็นนักเรียน ร.ร.มาแตร์เดอีวิทยาลัย จบนิติศาสตรบัณฑิต จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และจบเนติบัณฑิต และต่อกฎหมายที่สหรัฐอเมริกา เขามีลูก 2 คน หลานรับศีลล้างบาป เป็นคาทอลิกที่วัดอัสสัมชัญทุกคน

คุณพิภพมีพี่สาวคนโตเคยเป็นนักบวช ชื่อ **ซิสเตอร์แมรี อันเยลา สัจวร** พิชเชนทรโยธิน (Sr. Mary Angela) อยู่ที่เมืองเวสต์เกต ออน ซี 2 ปี ตอนเป็นนวกชน (Novice) แล้วย้ายไปอยู่ที่เมืองวิมเบอร์เดน (Wimberdon) 3 ปี ส่วนใหญ่สอนเรียน แล้วย้ายกลับประเทศไทย อยู่ที่ ร.ร.มาแตร์เดอีวิทยาลัย 3 ปี รวมชีวิตนักบวช 10 ปี แต่เนื่องจากสุขภาพไม่ดี จึงขอลาออกหลังจากรักษาสุขภาพดีขึ้นได้เป็นอาจารย์สอนภาษาอังกฤษที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จนเกษียณอายุรวมทั้งสอนที่บ้านแคธอลิกของอัสสัมชัญวิทยาลัยแสงธรรม สามพรานด้วย และได้ตำแหน่งทางวิชาการเป็น “ศาสตราจารย์” ด้วย

เมื่อเรียนจบก็กลับมาเมืองไทย มีบริษัทฝรั่งหลายบริษัทต้องการตัว ให้เงินเดือนสูงมาก แต่คุณพ่อสมบัติต้องการให้ช่วยงานบริษัทของคุณพ่อชื่อ **บริษัทศิลาสมบัติ** จึงต้องกลับมาช่วยงานด้านการเงิน ติดต่อธนาคารและคุมบัญชี

เมื่อแต่งงานกับคุณพิภพแล้วจึงเปิด

ลูกสาวจบ นิติศาสตรบัณฑิต ถ่ายภาพกับซิสเตอร์ อาจารย์ ที่โรงเรียนมาแตร์เดอีฯ

โรงงานทำอิฐบล็อกเป็นเจ้าแรกๆ ในประเทศไทย
รับส่งวัสดุก่อสร้าง รับเหมากับบริษัทญี่ปุ่นหลาย
บริษัท รับเหมาร่วมก่อสร้างทางด่วนจากธนบุรี
ปากท่อ-สาธุประดิษฐ์ เป็นต้น

คุณพิภพ ได้เคยทำธุรกิจ ไข่แช่แข็ง และ
ไข่ไก่จากฟาร์ม บี.แอล.เทรดดิ้ง (B.L.Trading) แถว
ราชบุรีบูรณะ มีชื่อเสียงมาก ส่งโรงแรมใหญ่เกือบ
ทุกโรงแรมในกรุงเทพฯ เพราะพี่ชายคุณพิภพ เป็น
ผู้จัดการโรงแรม พูดภาษาฝรั่งเศส เก่ง รู้จักทุก
ทุกโรงแรม การค้าจึงเจริญรุ่งเรืองมาก

B มาจาก Bijayendrayodin พิษยนทร-
โยธิน,

L ย่อมาจาก Leesawan ลีสุวรรณค์

ต่อมาคุณแม่ของคุณพิภพป่วยหนักและ
คุณแม่ขอร้องให้เลิกฆ่าไก่ได้ทำโรงงานทำอิฐบล็อก
เริ่มทำเป็นเจ้าแรกๆ ภายหลังมีโรงงานอิฐบล็อก
เล็กใหญ่ เพิ่มเป็นจำนวนมาก แข่งกันลดราคา
จึงไม่มีกำไร เลยเปลี่ยนมาทำอสังหาริมทรัพย์
ทำบ้านเช่า ตึกแถวให้เช่า ตรงข้ามธนาคารกสิกร
ไทย สำนักงานใหญ่ และทำมาจนถึงปัจจุบัน

คุณพิภพ ใช้ชีวิตอยู่ต่างประเทศตั้งแต่ยัง
ต้องมีขบวนมติดตัวไป ทำให้พูดได้หลายภาษา
เช่น ฝรั่งเศส อังกฤษ รัสเซีย แต่กลับเป็นคน
พูดน้อย

แต่ก่อนเวลาเช้า คุณพิภพจะขับรถเปอโย
คันเก่าไปวัด มีคุณเพ็ญนั่งไปพร้อมกัน แต่ปีนี้ ต้อง
ใช้แท็กซี่ประจำเพราะสายตายไม่ค่อยดีแล้ว เวลา
ประมาณตีห้าครึ่งทั้งสองจะนั่งอยู่ในวัด สวดภาวนา
เจียบเพื่อรอเวลามิสซาหกโมง

คุณเพ็ญ พูดถึงคุณพิภพว่า “เขาเป็นคน
พูดน้อย พูดเรื่องที่มีเหตุ มีผลแต่ละคำต้องคิดแล้ว
คิดอีก กลั่นกรอง แต่ละคำต้องเชื่อถือได้ไม่เหมือน
เพ็ญ น้ำท่วมทุ่ง”

ที่สุดผมได้พบคำตอบว่า ทำไมคุณเพ็ญถึง
เป็นคนพูดเร็ว เมื่อเห็นใบวุฒิบัตรรับรองการศึกษา
ว่าเป็นคนที่จดชวเลข (shorthand) 120 ต่อนาที
และพิมพ์ดีด นาทีละ 50 คำ!

คุณเพ็ญยิ้มกับ “อุดมสาร” อีกว่า

“ตอนที่ล้างบาปดีใจมากๆ เพราะรอเวลา
มานานมาก!” ❀

เทรธา รัตน (เจริญสุข) โลหฬิตานนท์

ครูต๋อจรง และนักเรื่องเฝัษยต์

ผู้หญิงรูปร่างสูงใหญ่ พุดจาคล่องแคล่ว ในแวดวงการศึกษาและวัฒนาอารามมักจะคุ้นหน้าคุ้นตาดี ครูเทรธา รัตน (เจริญสุข) โลหฬิตานนท์ ลูกวัดฆางตาครู้ส (กุฎีจีน) แต่งงานกับคุณแคลเมนต์ กมล โลหฬิตานนท์ มีลูก 5 คน ลูกๆ ส่วนใหญ่เรียนจบปริญญาตรีและโท ทำงานด้านธุรกิจ การตลาด เป็นส่วนใหญ๋ ลูกสาวคนโต เก่งกีฬา หมากฮอส ได้แชมป์ประเทศไทย เป็นตัวแทนนักศึกษาไทย ไปแข่งระดับมหาวิทยาลัยที่สิงคโปร์ด้วย

บิดาชื่อ นายจรูญ มารดาชื่อนางนงเยาว์ เจริญสุข มีพี่น้อง 8 คน พี่ชายใหญ่ อาจารย์บำรุง เจริญสุข ได้สร้างโรงเรียนแสงอรุณ เนื่องจากเป็นน้องสาวคนเล็กสุด เมื่อเรียนจบจากวิทยาลัยครูสวนดุสิตมาใหม่ๆ พี่ชายก็ให้ช่วยทำงานทุกอย่างที่โรงเรียน เป็นครูสอนเรียนอยู่ในแวดวงการศึกษา มาเรื่อย ค.ศ. 2014 โรงเรียนใกล้จะครบ 60 ปีแล้ว มีนักเรียน 1,500 คน ครู 90 คน

ทุกวันนี้คนที่ทำงานโรงเรียนทราบดี โดยเฉพาะโรงเรียนเอกชนฆราวาส ถ้าใจไม่รักเด็กๆ ไม่รักการศึกษา อยู่ลำบาก มีโรงเรียนหลายๆ แห่งปิดไปทีละโรงเรียน และเลิกกิจการ ไปทำธุรกิจอื่นดีกว่า การที่แสงอรุณอยู่มาได้ขนาดนี้ ต้องถือว่าไม่ธรรมดา

โรงเรียนแสงอรุณ ล้อมรอบด้วยโรงเรียนฆางตาครู้สศึกษาของวัด และโรงเรียนฆางตาครู้สคอนเวนท์ ของคณะเซนต์ปอล เดอ ชาร์ลร อายุกว่า 100 ปี และยังมีโรงเรียนอื่นๆ อีกหลายแห่งในบริเวณใกล้ๆ กัน

การที่ผู้ปกครองเอาลูกมาเรียนกับเรา เขามักจะบอกว่า “เราดูแลเอาใจใส่เด็กดี เด็กทำอะไรเรียบร้อย เด็กเรียนแล้วรู้สึกเขามีความสุขดี และศิษย์เก่าหลายๆ คน จบไปแล้วเรียนต่อเป็นหมอกัน หลายคนกลับมาเยี่ยมโรงเรียนเราบ่อยๆ”

ในโรงเรียนมีเด็กทั้งคริสต์ พุทธ มุสลิม เวลาจัดพิธีต่างๆ เราก็พยายามทำและสอนด้านศาสนาสัมพันธ์พร้อม กันไปด้วย ศาสนาพิธีต่างๆ จะพยายามเตรียมให้ดี เราเป็นคริสต์ก็พยายามทำ เช่น โอภาสกลองแม่พระ เทศกาลต่างๆ ส่วนของศาสนาอื่นเราก็มีมนต์พระมาหรือให้เด็กไปร่วมพิธีในวัดของเขา

โดยส่วนตัวเวลานี้ กำลังศึกษาวิชาพลังจักรวาล เรียนแล้วเราก็มามีประยุกต์ใช้กับวิธีการของศาสนาเรา เวลาสวด หรือให้ระลึกถึงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เราก็คิดถึงและสวดแบบของเรา และเมื่อมีคนมาปรึกษา ก็แนะนำเขาในฐานะที่เราอายุ มากและในโรงเรียนก็ดูแลทั่วไป กลายเป็นที่ปรึกษาให้กับนักเรียน ผู้ปกครองนักเรียนที่มีปัญหา ก็มาปรึกษากับครูด้วย

“การศึกษาสมัยนี้ กับสมัยก่อน สังกัดว่าวันนี้เด็กเรียนมาก แต่ไม่รู้จริง รู้ด้านเทคโนโลยี เร็วมากๆ แต่ ความลึกของวิชาที่เรียนไม่ค่อยมีและมีกิจกรรมมาก”

เมื่อเด็กทำผิด เราจะเชิญพ่อแม่ไปรับรู้ เรื่องราว และขออนุญาตดี เพื่อให้เด็กได้สำนึกและจดจำ เมื่อทำผิด ต้องได้รับโทษ พ่อแม่ทุกคนต่างอนุญาต และครูจะตีต่อหน้าผู้ปกครองด้วย เพื่อให้เห็นจะได้ไม่มีเรื่องตามมา เรื่องนี้ ทำให้เด็กๆ ระวังตัว และทำตัวเรียบร้อย

สิ่งที่ภาคภูมิใจแม้จะผ่านมา 40 ปี แต่ยังรู้สึกเหมือนเพิ่งผ่านไปนี่เอง สมัยที่เรียนที่สวนดุสิตปีที่ 1 อายุ 17 ปี ได้มีโอกาสร้องเพลง “Somewhere somehow” ซึ่งในหลวงทรงนิพนธ์ขึ้นมาใหม่ๆ ให้สมาคมนักเรียนเก่าอเมริกัน และ อาจารย์ที่สอนอยู่ก็ได้เล่าให้ฟังว่า ยังไม่มีคนร้องเลย กำลังหาพวกนักศึกษาที่เสียงดีๆ ร้องบันทึกเทปหลายคน และส่งไป ถวายให้พระองค์ทรงเลือก พระองค์ได้ทรงฟังแล้ว เลือกเสียงที่นักศึกษารัตนาเป็นผู้ร้อง และเขาก็เลือกให้เป็นคน แสดงในละครเพลงในวันงาน ที่จัดขึ้นที่สวนอัมพร พระองค์ได้เสด็จฯ ไปร่วมงานด้วย เมื่อร้องเพลงเสร็จก็ได้มีโอกาส เข้าไปกราบพระองค์ เพราะพระองค์ยังไม่เคยเห็นหน้าคนร้องเลย เป็นความประทับใจที่สุดครั้งหนึ่งในชีวิต

ผมเพิ่งถึงบางอ้อ เพราะถ้าวงการไหน ต้องการนักร้อง จะมีเสียงเรียกร้องให้ครูรัตน อยู่ด้วยเสมอ และร้องได้ ไทเพราะมาก

เรื่องราวชีวิตครูรัตน โลหฬิตานนท์ ยังมีอีกมากมายที่น่าสนใจ และปกติเวลาไปไหนมาไหน รวมทั้งไป แสวงบุญต่างประเทศและในประเทศ จะพบคุณกมล สามีไปด้วยกันเสมอ เป็นสามีมกรรยาที่น่ารัก เป็นแบบอย่างให้กับ ลูกๆ ได้อย่างดี

คุณเขมวิภา อุทัยพัฒน์

เยาวชนคนของวัด

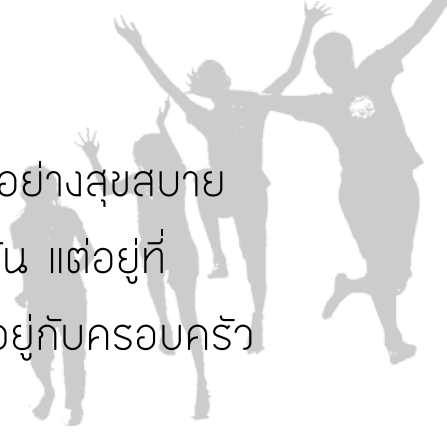
มาพบกันอีกครั้งกับ “เยาวชนของเรา” และในเดือนนี้ซึ่งเป็นเดือนที่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับ “เยาวชน”...เพราะเราเชื่อว่า เยาวชนคือ ชุมทรัพย์แห่งกำลัง ความศรัทธา ความสดใส และความมีชีวิตชีวา เยาวชน ยังเป็นผู้ร่วมพันธกิจในการประกาศและแบ่งปันข่าวดีของพระเยซูเจ้าอีกด้วย

ครั้งนี้ ขอแนะนำให้จักกับ แอนมารี อัสซุมตา เขมวิภา อุทัยพัฒน์ อายุ 19 ปี เป็นสัตบุรุษอาสาสมัครนักบุญอัครทูตสวรรค์ กำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ และได้รับมอบหมายทำหน้าที่กอบทเพลง อ่านบทอ่านในพิธีกรรม ช่วยงานและกิจกรรมของวัดด้วย

น้องเขมวิภาได้แบ่งปันถึงประสบการณ์ชีวิตเยาวชนว่า เคยไปค่ายเยาวชนที่ซ่งแย้ จ.ยโสธร และค่ายเยาวชนที่ จ.สกลนคร แล้วยังมีค่ายในเขตสังฆมณฑลนครสวรรค์ เป็นค่ายที่ต้องขึ้นคอยจัดกิจกรรมให้น้องๆ ที่แม่สอด สำหรับค่ายที่ให้คุณค่ามากที่สุดก็เป็นค่ายที่ขึ้นคอยที่แม่สอด

สิ่งที่นำไปปรับใช้คือ การที่เราได้ไปขึ้นคอยทำให้เราเห็นความยากลำบากของเด็กๆ ที่อยู่บนคอย เขามีชีวิตที่แตกต่างจากเรามากทั้งเรื่องที่อยู่อาศัย อาหารการกิน เยาวชนในเมืองมีน้ำไฟพร้อมใช้ แต่พวกเขาอยู่บนคอย บางบ้านไม่มีไฟฟ้าใช้ แต่พวกเขาก็อยู่กันได้ เป็นชีวิตแบบพอเพียง

ตอนที่ได้ไปอยู่บนคอยหนูรู้สึกตัวเองต้องอดทนมากๆ เพราะมันไม่เหมือนบ้านเรา เราเคยอยู่แบบสบายมาก่อน ทำให้ได้ฝึกความอดทน ฝึกการปรับตัวให้อยู่ร่วมกับผู้อื่น อยู่ในสังคมที่แตกต่างกันออกไป ปรับตัวให้เข้ากับ

ทำให้หนูรู้ว่าความสุขไม่ได้อยู่ที่เราอยู่อย่างสุขสบาย
มีเครื่องอำนวยความสะดวกครบครัน แต่อยู่ที่
การใช้ชีวิตของตัวเองให้มีความสุข อยู่กับครอบครัว
พอเพียง เรียบง่าย

เพื่อนๆ พี่ๆ ตอนแรกๆ ก็ยากหน่อย แต่นานๆ ไปเราก็อยู่ได้ เพราะคนบนดอย
มีอัธยาศัยดี จริ่งใจ เรียบง่าย แล้วเขาก็ต้อนรับพวกหนูอย่างดีค่ะ

ไปบนดอยก็ได้เรียนรู้การใช้ชีวิตที่แบบพอเพียง กินผักที่ปลูกเอง มีชีวิต
เรียบง่าย ไม่มีร้านอาหารเขาก็อยู่ได้แบบมีความสุข กินสิ่งที่มี ทำให้หนูรู้ว่าความสุข
ไม่ได้อยู่ที่เราอยู่อย่างสุขสบาย มีเครื่องอำนวยความสะดวกครบครัน แต่อยู่ที่การ
ใช้ชีวิตของตัวเองให้มีความสุข อยู่กับครอบครัว พอเพียง เรียบง่าย ไม่ต้อง
ขวนขวายอะไรมากมายให้มันเข้ามาทำให้ชีวิตเรารุ่นวาย และสิ่งที่หนูได้กลับมา
อีกคือ ความศรัทธาในพระ ที่นั่น มีวัดเป็นศูนย์รวมจิตใจของคนในหมู่บ้าน มีงาน
อะไรเขาก็จะมาช่วยกัน ถึงวัดจะเล็กแต่ความศรัทธาก็ไม่เล็กตามวัดเลย

น้องเขมวิภา ได้แสดงความคิดเห็นต่อเรื่อง “เยาวชนกับความเชื่อใน
ยุคปัจจุบัน” ว่า “ในปัจจุบันเยาวชนส่วนใหญ่หันมาสนใจเทคโนโลยีและสื่อต่างๆ
รอบตัวที่เน้นความสนุกทางด้านวัตถุสิ่งของ การแต่งกาย อาหาร มากกว่าที่จะ
เน้นความเชื่อความศรัทธาในศาสนา หรือกิจกรรมที่ส่งเสริมความรักความศรัทธา
ในพระเจ้า ทำให้เยาวชนในปัจจุบันนี้ มีความเชื่อความศรัทธาในพระศาสนาจักร
น้อยลงกว่าเมื่อก่อน และอาจมีสาเหตุมาจากการขาดการส่งเสริมความศรัทธาใน
ครอบครัว เนื่องมาจากพ่อแม่ในปัจจุบันไม่ได้เคร่งครัดเหมือนสมัยก่อนจึงทำให้
ความเชื่อความศรัทธาของเยาวชนในปัจจุบันลดน้อยลง การที่จะให้เยาวชนมี
ความเชื่อที่มั่นคง ต้องอาศัยพื้นฐานมาจากความศรัทธาในครอบครัว ปลูกฝังให้
เยาวชนมีความเชื่อที่มั่นคงต่อพระศาสนาจักรและให้สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในโลก
ของปัจจุบันที่มีสิ่งยั่วยุต่างๆ ได้มั่นคงและไม่หลงไปกับสิ่งเหล่านั้น”

น้องเขมวิภาได้ฝากข้อคิด - แบ่งปันกำลังใจให้พี่น้องคริสตชนว่า “ขอให้
พี่น้องคริสตชน โดยเฉพาะเยาวชน ได้รื้อฟื้นความเชื่อให้มั่นคงในโอกาสปีแห่ง
ความเชื่อนี้ และขอให้พระเจ้าของพระเจ้าได้นำทางเราในการดำเนินชีวิตของเรา
ให้สามารถเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เข้ามาในชีวิตได้อย่างราบรื่น
ไปได้ด้วยดี” ❀

ความรู้รอบตัวที่...

ชาวคาทอลิก

คว ร รู้

ความยุ่งยากของระบบปฏิทิน (ตอนที่ 1)

กิริติ บุญเจือ

*ความนำ

เรารู้กันอยู่ว่าปฏิทินจันทรคติกำหนดให้เดือนคมี 30 วัน และเดือนคี่มี 29 วัน รวม 2 เดือนมี 59 วัน รวม 12 เดือนมี 354 วัน ขาดไปปีละ 11 วัน 3 ปีก็จะคลาดเคลื่อนไป 33 วัน เพราะฉะนั้นในราว 2-3 ปีต้องมีเดือน 8 ซ้ำ 2 เสียครั้งหนึ่งเพื่อมิให้วันสงกรานต์และวันลอยกระทงคลาดเคลื่อนผิดฤดูกาลไป

ปฏิทินสุริยคติแบ่งปีออกเป็น 365 วัน และ 12 เดือน ซึ่งก็ไม่ลงตัว จึงต้องให้เดือนกุมภาพันธ์เป็นตัวแปร มี 28 วันบ้าง 29 วันบ้าง เพื่อมิให้หลงฤดูเช่นกัน ทำไม

เรากำหนดให้ 1 เดือนมี 28-29-30-31 วัน แต่ดวงจันทร์โคจรรอบโลกใช้เวลา 29.53059 วัน หรือ 29 วันครึ่ง

ทำอย่างนี้ก็ไม่วันจะลงตัว แต่ก็ต้องหาทางให้ลงตัวให้จงได้ มิฉะนั้นการพิมพ์คาทอลิกทำปฏิทินคาทอลิกออกมาไม่ได้ ก็จะเป็นเรื่อง

ชนชาติโบราณทั้งหลายเริ่มด้วยปฏิทินจันทรคติทั้งสิ้น เพราะสะดวกและง่ายเพียงแต่วิธีชดเชยให้ปีหนึ่งมี 12 เดือนบ้าง 13 เดือนบ้างก็ไปรอดแล้ว

ผู้ริเริ่มใช้ปฏิทินสุริยคติเป็นรายแรกของโลกเท่าที่รู้คือ กษัตริย์องค์แรกของกรุงโรมนามว่า โรมิวเลียส (Romulus ก.ศ.ศ. 753-715) ผู้ก่อตั้งกรุงโรมเป็นราชอาณาจักรขึ้นในปีก่อน ค.ศ. 753

*ปฏิทินกรีก

ตั้งแต่สมัยโฮเมอร์หรือก่อนนั้น ชาวกรีกใช้ปฏิทินจันทรคติคือ ให้เดือนหนึ่งมี 29 และ 30 วัน สลับกันไป ซึ่งขาดไปปีละ 11 วัน เมื่อเห็นว่าฤดูกาลคลาดเคลื่อนไปก็เพิ่มเดือนที่ 13 เสียทีหนึ่ง ซึ่งแต่ละนครรัฐจัดการเองโดยไม่มีการตกลงเกณฑ์กลางร่วมกัน ตั้งแต่ศตวรรษที่ 6 ก.ศ.ศ. เป็นต้นมา จึงได้มีการตกลงใช้เกณฑ์ร่วมกันว่า ทุก 8 ปีให้เพิ่ม 3 เดือนเพื่อให้ฤดูกาลกลับมาสู่จุดเริ่มต้น ปีที่ 8 ทุกครั้ง ได้ชื่อว่า Octennial Year แปลว่าปีที่ 8 เหมือนที่ชาวยิวเรียกทุกปีที่ 7 ของตนว่า Sabbatical Year

มาถึงปี ก.ศ.ศ. 433 เมทตัน (Meton) นักดาราศาสตร์จึงพบว่า การใช้ระบบ 8 ปีเพิ่ม 3 เดือน ใช้ไปนานๆ เข้าก็ทำให้ฤดูกาลคลาดเคลื่อนไปมากขึ้นเรื่อยๆ เพราะคำนวณแล้วพบว่า 19 ปีจะเพิ่มเกินไป 1 เดือน ดังนั้นทุกปีที่ 19 ให้เรียกว่าปีทอง (Golden Year) คือเป็นปีที่ฟรีจากการทศใดๆ ดังนั้นปีที่

ถึงระบบ 8 ถัดไปให้เพิ่มเพียง 2 เดือนแทน 3 เดือน หรือพูดได้อีกอย่างว่า เมื่อโลกโคจรรอบดวงอาทิตย์ ได้ 19 รอบ ดวงจันทร์จะโคจรรอบโลกได้ 235 รอบ ไม่ใช่ 236 รอบ จึงต้องหาวิธีลดเสีย 1 เดือน ชาวเอเธนส์ ได้แกะสลักผังการโคจรดังกล่าวบนแผ่นทองคำเก็บไว้ในวิหารเทวีอะเธนา เพื่อเป็นเกียรติแด่นักปราชญ์ยิ่งใหญ่ของตน ต่อมาในปี ก.ค.ศ. 130 ฮิปพาร์คัส (Hipparchus) จึงได้พบว่าการคำนวณของเมทันทันที่พบว่าโลกโคจรรอบดวงอาทิตย์รอบละ 365.25 รอบหรือวันนั้นยังคลาดเคลื่อนอยู่อีกนิดหน่อยเพราะที่จริงควรเป็นรอบละ 365.242199 รอบหรือวัน

*ปฏิทินโรมัน

เดิมใช้ปฏิทินจันทรคติเหมือนชาติโบราณอื่นๆ กษัตริย์โรมิวเลียส (Romulus ก.ค.ศ. 753 - 715) ปฐมกษัตริย์ผู้ก่อตั้งกรุงโรมและราชอาณาจักรโรมัน หลังจากได้ขึ้นครองราชย์ 15 ปี ได้กำหนดชื่อเดือนให้โดยนับเดือนมีนาคมเป็นเดือนต้นปี जबลงที่เดือน 10 คือ December (Decem แปลว่า 10) เหลือช่วงว่าง 2 เดือนไม่มีชื่อเรียกเป็นทางการ เพราะอากาศหนาว ไม่มีงานทำ เป็นเวลาพักผ่อน ต่อมากษัตริย์องค์ที่ 2 นามว่า นิวเมอ เพ็มพิเลียส (Numa Pompilius) ทรงตั้งชื่อ 2 เดือนพักผ่อนให้คือ เดือนมกราคม และเดือนกุมภาพันธ์ แต่ก็ยังเป็นปฏิทินจันทรคติอยู่ ปีหนึ่งจึงมีเพียง 354 วัน จึงต้องคอยเพิ่มเดือนที่ 13 อยู่เป็นประจำโดยไม่มีหลักเกณฑ์แน่นอน

ในปี ก.ค.ศ. 46 จิวเลียส ซีซาร์ จอมทัพโรมัน ผู้มีอำนาจเต็มเห็นว่าถึงเวลาอันควรที่จะจัดการให้เรียบร้อยเสียที่ได้เชิญนักดาราศาสตร์เสอซี เจอนิส (Sosigenes) นักดาราศาสตร์จากอเล็กซานเดรียมาดำเนินการ ซีซาร์จึงประกาศตามข้อเสอซี เจอนิส ให้กลางเดือนมีนาคมปี ก.ค.ศ. 46 เป็นวันที่ 1 มกราคม ก.ค.ศ. 45 นับเป็นวันขึ้นต้นปีใหม่แห่งปฏิทินใหม่ ซึ่งจะได้ชื่อต่อมาว่าปฏิทินจูเลียน (Julian Calendar) ตามชื่อของจอมทัพจูเลียส ซีซาร์ โดยปรับปฏิทินจันทรคติเดิมของชาวโรมันมาเป็นปฏิทินสุริยคติ โดยใช้ชื่อเดือนตามเดิม คือ มกราคม-ธันวาคม เดือนหนึ่งให้มี 30-31 วัน ยกเว้นเดือนกุมภาพันธ์ให้มี 28 วัน ปีหนึ่งจึงมี 265 วัน ซึ่งขาดไป $\frac{1}{4}$ หรือ 0.25 วัน ดังนั้น 4 ปี จึงให้เดือนกุมภาพันธ์มี 29 วันเสีย 1 ครั้ง เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนในระยะยาว ปฏิทินนี้ใช้ได้ราบรื่นต่อมาเป็นเวลาประมาณ 1600 ปี จนถึงสมัยของสมเด็จพระสันตะปาปาเกรกอรี ที่ 13 จึงพบว่าใช้ไม่ได้

*ปฏิทินเกรกอเรียน

มาถึงปี ค.ศ. 1522 ระหว่างการประชุมสังคายนาแห่งเตรนต์ ได้มีผู้ให้ข้อสังเกตว่าปฏิทินจูเลียนได้ทำให้ฤดูกาลคลาดเคลื่อนล้าหน้าไปกว่า 10 วันแล้ว หากปล่อยไว้เช่นนี้ก็ล้าหน้ามากขึ้นไปเรื่อยๆ ที่ประชุมได้มอบหมายให้สมเด็จพระสันตะปาปาเปาโล ที่ 3 ดำเนินการแก้ปัญหา แต่เรื่องก็หายเงียบไปจนถึงปี ค.ศ. 1572 สมเด็จพระสันตะปาปาเกรกอรี ที่ 13 ได้นักดาราศาสตร์จากคณะเยสุอิตนามว่า คริสโตเฟอร์ เคลเวียส (Christopher Clavius, SJ) ที่คำนวณพบว่าปฏิทินจูเลียนยังคำนวณไม่ละเอียดพอ คือคำนวณว่าโลกโคจรรอบดวงอาทิตย์ 1 รอบใช้เวลา 365.25 วัน แต่การคำนวณของเคลเวียสพบว่าจริงๆ เป็น 365.2411 จึงเกินไปปีละ 0.0078 วัน ใช้กันมา 1600 ปี จึงเกินไปเป็นเวลาประมาณ 10 วันแล้ว ดังนั้นสมเด็จพระสันตะปาปาเกรกอรี ที่ 13 จึงประกาศให้วันพฤหัสบดีที่ 4 ตุลาคม ค.ศ. 1578 วันฉลองนักบุญ

พริ้งชี้อัสซีซี แทนที่จะขึ้นวันที่ 5 ในวันต่อมา ก็ให้กระโดดข้ามไปเป็นวันศุกร์ที่ 15 ตุลาคม ฤดูกาลก็จะสั้นสู่เวลาปกติตามแสงอาทิตย์

ปัญหาที่ 2 ที่จะต้องจัดการก็คือ ทำอย่างไรในอนาคตจะไม่คลาดเคลื่อนอีก นักดาราศาสตร์ยุคสุดท้ายก็ต้องคำนวณดู ได้ข้อมูลต่อไปนี้

1. โลกโคจรรอบดวงอาทิตย์ใช้เวลา 365,2422 วัน หรือ 365 วัน 5 ชั่วโมง 48 นาที 46 วินาที
2. ปฏิทินที่แบ่งปีออกเป็น 365 วัน ก็ยอมให้เดือนกุมภาพันธ์มี 28 วันทุกปีโดยไม่มีกรยกเว้น ซึ่งก็จะขาดไปปีละประมาณ 6 ชั่วโมง ดังนั้นทุก 4 ปี จะขาดไป 1 วัน
3. ปฏิทินจูเลียนแก้ไขโดยให้เดือนกุมภาพันธ์มี 29 วัน 4 ปีครั้ง คือ ทุกปี ค.ศ. ที่หารด้วยเลข 4 ลงตัวให้เดือนกุมภาพันธ์มี 29 วัน แต่ก็จะเกินไปปีละ 11 นาที คือ คิดเพิ่มเติม 6 ชั่วโมงแทน 5 ชั่วโมง 49 นาที ดังนั้น 100 ปีจะเกินไป 1100 นาที ซึ่งเท่ากับ 18 ชั่วโมง
4. ปฏิทินเกรกอเรียนแก้ไขโดยให้เดือนกุมภาพันธ์มี 29 วัน 4 ปีครั้ง คือ ทุก ค.ศ. ที่หารด้วยเลข 4 ลงตัว ให้เดือนกุมภาพันธ์มี 29 วัน แต่ถ้า ค.ศ. ไตลงท้ายด้วย “00” (เช่น ค.ศ. 1600, 1700, 1800, ...) แม้จะหารด้วยเลข 4 ลงตัว ก็ให้เดือนกุมภาพันธ์มีเพียง 28 วัน เพื่อลดส่วนเกิน 18 ชั่วโมงที่เกินไปทุกๆ 100 ปี แต่ก็ลดเกินไป 6 ชั่วโมงทุกๆ 100 ปี เพราะลด 60 นาที แทน 49 นาที จึงต้องทดเพิ่ม 1 วัน ทุกๆ 400 ปี
5. ปฏิทินเกรกอเรียนแก้ไขต่อไปโดยให้เดือนกุมภาพันธ์มี 28 วัน ยกเว้นปี ค.ศ. ไตสองหลัก หลังหารด้วยเลข 4 ลงตัวให้เดือนกุมภาพันธ์มี 29 วัน ยกเว้นปี ค.ศ. ไตลงท้ายด้วย “00” ให้เดือนกุมภาพันธ์มี 28 วัน ยกเว้นปี ค.ศ. ไตลงท้ายด้วย “00” แต่เลขสองหลักแรกหารด้วย 4 ลงตัวให้เดือนกุมภาพันธ์มี 29 วัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ค.ศ. 1595	เดือนกุมภาพันธ์มี 28 วัน	
ค.ศ. 1596	เดือนกุมภาพันธ์มี 29 วัน	เพราะ 2 หลักหลังหาร 4 ลงตัว
ค.ศ. 1597	เดือนกุมภาพันธ์มี 28 วัน	
ค.ศ. 1598	เดือนกุมภาพันธ์มี 28 วัน	
ค.ศ. 1599	เดือนกุมภาพันธ์มี 28 วัน	
ค.ศ. 1600	เดือนกุมภาพันธ์มี 29 วัน	เพราะ 2 หลักหลังหาร 4 ลงตัว และหน้าหลัก 100 หาร 4 ลงตัว
ค.ศ. 1601	เดือนกุมภาพันธ์มี 28 วัน	
ค.ศ. 1602	เดือนกุมภาพันธ์มี 28 วัน	
ค.ศ. 1603	เดือนกุมภาพันธ์มี 28 วัน	
ค.ศ. 1604	เดือนกุมภาพันธ์มี 29 วัน	เพราะ 2 หลักหลังหาร 4 ลงตัว
ค.ศ. 1605	เดือนกุมภาพันธ์มี 28 วัน	

ค.ศ. 1700	เดือนกุมภาพันธ์มี 28 วัน	เพราะ 2 หลักหลังหาร 4 ลงตัว แต่หน้าหลัก 100 หาร 4 ไม่ลงตัว
ค.ศ. 1800	เดือนกุมภาพันธ์มี 28 วัน	เพราะ 2 หลักหลังหาร 4 ลงตัว หน้าหลัก 100 หาร 4 ไม่ลงตัว
ค.ศ. 1900	เดือนกุมภาพันธ์มี 28 วัน	เพราะ 2 หลักหลังหาร 4 ลงตัว แต่หน้าหลัก 100 หาร 4 ไม่ลงตัว
ค.ศ. 1999	เดือนกุมภาพันธ์มี 28 วัน	
ค.ศ. 2000	เดือนกุมภาพันธ์มี 29 วัน	เพราะ 2 หลักหลังหาร 4 ลงตัว และหน้าหลัก 100 หาร 4 ลงตัว
ค.ศ. 2001	เดือนกุมภาพันธ์มี 28 วัน	
ค.ศ. 2002	เดือนกุมภาพันธ์มี 28 วัน	
ค.ศ. 2003	เดือนกุมภาพันธ์มี 28 วัน	
ค.ศ. 2004	เดือนกุมภาพันธ์มี 29 วัน	เพราะ 2 หลักหลังหาร 4 ลงตัว
ค.ศ. 2008	เดือนกุมภาพันธ์มี 29 วัน	เพราะ 2 หลักหลังหาร 4 ลงตัว
ค.ศ. 2009	เดือนกุมภาพันธ์มี 28 วัน	
ค.ศ. 2010	เดือนกุมภาพันธ์มี 28 วัน	
ค.ศ. 2012	เดือนกุมภาพันธ์มี 29 วัน	เพราะ 2 หลักหลังหาร 4 ลงตัว
ค.ศ. 2100	เดือนกุมภาพันธ์มี 28 วัน	เพราะ 2 หลักหลังจะหาร 4 ลงตัว แต่หน้าหลัก 100 หาร 4 ไม่ลงตัว

ถามว่าลงตัวที่สุดแล้วหรือยัง ก็ต้องตอบว่ายัง เพราะทุกปียังเกินไป 14 วินาที (คือ เพิ่ม 60 วินาที แทน 46 วินาที) ดังนั้น 4 ปีจะเกินไป 1 นาที 240 ปีจะเกินไป 1 ชั่วโมง และ 5760 ปี และเกินไป 1 วัน ไร่หรือถึงตอนนั้นก่อนค่อยประกาศลดเสีย 1 วัน โดยหาปีไหนที่เดือนกุมภาพันธ์ ครรมี่ 29 วันก็ให้ลดเหลือ 28 วัน ก็จะหมดปัญหา อีกนานมากยังไม่ต้องเป็นห่วง

ถ้าคิดให้ละเอียดจริงๆ ก็มีปัญหาคือต่อไปอีก เพราะที่หักออก 1 วัน ใน 5760 ปีนั้นลด เกินไป 4 วินาทีต่อ 4 ปี หรือลดเกินไปปีละ 1 วินาที หรือ 60 ปีลดเกินไป 1 นาที หรือ 36000 ปีลดเกินไป 1 ชั่วโมง หรือ 86400 ปีลดเกินไป 1 วัน เพราะฉะนั้นเมื่อใช้ปฏิทินเกรโกเรียน ไปได้ 86400 ปีเมื่อใด ก็ต้องเพิ่มชดเชยให้ 1 วัน ณ ปีใดก็ได้ที่เดือนกุมภาพันธ์มี 28 วัน ก็เพิ่ม เป็น 29 วันเสียครั้งหนึ่งก็หมดเรื่อง

ครับใครอยู่ถึงตอนนั้นก็ช่วยจำไว้ด้วยก็แล้วกันครับ และเมื่อทำตามทีแนะนำไว้เช่นนี้ แล้วก็อย่าลืมเริ่มต้นนับ 1 ใหม่ นะครับ เมื่อไรได้ 86400 ปีก็ช่วยเพิ่ม 1 วันอีกสักครั้งหนึ่งด้วยครับ หวังว่าผู้รับผิดชอบทำปฏิทินคาทอลิกจะไม่ลืมนะครับ ☺

พระเยซูเจ้าเสด็จเข้ามาใกล้
ตรัสแก่เขาเหล่านั้น

“พระเจ้าทรงมอบอำนาจอาญาสิทธิ์
ทั้งหมดในสวรรค์และบนแผ่นดินให้แก่เราเพราะ
ฉะนั้นท่านทั้งหลายจงไปสั่งสอนนานาชาติให้มาเป็น
ศิษย์ของเรา ทำพิธีล้างบาปให้เขา เฉลิมพระนาม
พระบิดาพระบุตรและพระจิต จงสอนเขาให้ปฏิบัติ
ตามคำสั่งทุกอย่างที่เรากล่าวแก่ท่าน แล้วจงรู้เถิดว่าเราอยู่
กับท่านทุกวันตลอดไป ตราบจนสิ้นพิภพ”

ในโอกาสที่บรรดาพระสังฆราชทั่วโลก
จะเริ่มประชุมสมัชชาสามัญในหัวข้อเรื่อง

“การประกาศข่าวดีแบบใหม่เพื่อการถ่ายทอด
ความเชื่อคริสตชน” ช่วงระหว่างวันที่ 7-28 ตุลาคม
2012 นี้ และในขณะเดียวกัน เป็นการเริ่มต้น “ปีแห่ง
ความเชื่อ” (เริ่มวันที่ 11 ตุลาคม ค.ศ. 2012 จนถึง
วันที่ 24 พฤศจิกายน 2013) สำหรับคริสตชนทั่วโลก
กลุ่มแบ่งปันพระวาจาฯ กรุงเทพฯ จึงขอเสนอบทความ
“การประกาศข่าวดีแบบใหม่” (The New Evangeliza-
tion) ของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16
เมื่อ 12 ปีก่อนขณะที่พระองค์ (พระคาร์ดินัลโยเซฟ
รัตซิงเกอร์) ยังเป็นสมเด็จพระสังฆราช
พระสังฆราช บทความนี้สรุปเนื้อหาการประกาศ
ข่าวดีแบบใหม่ที่พระองค์มอบให้แก่กลุ่มครูกำสอน
ในการประชุมสมัชชาสามัญ “ปีติมหากาญญ ค.ศ.
2000”

บทความนี้ค่อนข้างยาว จึงได้แบ่งเป็น 6 ตอน
(แต่ละตอนห่างกันสองสัปดาห์)

บทแปลนี้ได้รับความกรุณาจากคุณพ่อทักษิณัย
คมกฤต ได้ช่วยตรวจและแก้ไขแล้ว

ขอเสนอแนะให้อ่านบทความนี้ควบคู่กับ
พระสมณสาส์นเรื่อง “ก้าวไปสู่ปีแห่งความเชื่อ” ของ

สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ที่มอบไว้ใน
โอกาสฉลอง “ปีแห่งความเชื่อ” เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม
ค.ศ. 2011 ที่เสนอแนวทางปฏิบัติในการประกาศ
ข่าวดีแบบใหม่ให้แก่คริสตชนทั่วโลก

The New Evangelization

การประกาศข่าวดีแบบใหม่

คำบรรยายของ

พระคาร์ดินัลโยเซฟ รัตซิงเกอร์

สมเด็จพระสังฆราช พระสังฆราชโรม แก่ครูกำสอน
ในโอกาสสมัชชาสามัญ

“ปีติมหากาญญ ค.ศ. 2000”

บทแปลนี้ได้รับการตรวจ แก้ไข

โดยคุณพ่อทักษิณัย คมกฤต

(ตอนที่ 1/6)

ชีวิตมนุษย์ไม่สามารถบรรลุผลด้วยตนเอง
ได้ ชีวิตของเราเป็นคำถามที่เปิด เป็นโครงการที่ยังไม่จบ
แต่กำลังเดินต่อไปสู่การเกิดดอกออกผล และบรรลุ
ความสำเร็จถึงจุดหมายปลายทางในที่สุด คำถามพื้นฐาน
สำหรับทุกคนก็คือ:-

- ❑ เราจะบรรลุผลสำเร็จนี้ (คือการ
เป็น “คน”) นี้ได้อย่างไร?
- ❑ เราจะเรียนรู้ศิลปะการดำเนินชีวิต
ได้อย่างไร?
- ❑ ทิศทางใดที่จะนำชีวิตสู่ความสุข?

การ “ประกาศข่าวดี” คือ:

- ❑ การแสดงหนทางนี้
- ❑ การสอนศิลปะการดำเนินชีวิต

ขณะที่องค์พระเยซูคริสต์เจ้าเริ่มประกาศ
ข่าวดี พระองค์ตรัสว่า:-

+ “พระองค์ทรงเจิมข้าพเจ้าไว้
ให้ประกาศข่าวดีแก่คนยากจน”

(ลก 4:18)

- + ซึ่งพระองค์หมายถึง:-
 - + **ข้าพเจ้า (พระเยซูเจ้า) มีคำตอบ**
สำหรับคำถามพื้นฐานของท่าน (มนุษย์)
 - + **ข้าพเจ้าจะแสดงหนทางแห่งชีวิต**
หนทางสู่ความสุข
- ยิ่งกว่านั้น พระองค์ยังบอกอีกว่า:-
- + **เราเป็นหนทาง ความจริง และ ชีวิต**
(ยน 14:6)

ความยากจนที่นำอนาถที่สุดของมนุษย์ ก็คือ การที่ตนเองไม่สามารถเจริญชีวิตด้วยความชื่นชมยินดีอยู่ไปวันๆ ในความเบื่อหน่ายหมดอาลัยตายอยากในความขัดแย้งของเป้าหมายของชีวิต ความยากจนเยี่ยงนี้ดูเหมือนจะแพร่กระจายไปในวงกว้างขึ้น ในรูปแบบต่างๆ ทั้งในประเทศที่ร่ำรวยด้านวัตถุและประเทศที่อดขัดขาดแคลน การไม่สามารถดำเนินชีวิตด้วยความชื่นชมยินดีนี้ทำให้รักไม่เป็น กลับสร้างความโศกและความอิจฉาริษยา ความบกร่องในจิตใจนี้จึงแต่จะทำร้ายชีวิตของแต่ละคนทั่วโลก

เพราะเหตุนี้ มนุษยชาติจึงต้องการข่าวดีใหม่อีกครั้ง ถ้าหากศิลปะการดำเนินชีวิต (สู่ความสุขแบบนี้) ยังไม่เป็นที่รู้จัก ก็ไม่มีวิธีอื่นใดจะมาช่วยได้ แต่ศิลปะนี้มีใช่เป็นเรื่องของวิทยาการที่เราจะเรียนรู้เองได้ ศิลปะนี้ถูกประกาศให้แก่มนุษยชาติรับรู้โดย **“บุคคล”** ผู้ทรงชีวิต **“บุคคล”** ผู้เป็น **“ข่าวดี”** ที่รับบังเกิดเป็นมนุษย์ของ (the Gospel personified) นั่นคือ **“องค์พระเยซูคริสตเจ้า”** นั่นเอง

โครงสร้าง และ วิธีการประกาศข่าวดีแบบใหม่ โครงสร้าง (structure) คำโครงสร้าง

ก่อนที่จะกล่าวถึงเนื้อหาพื้นฐานของการประกาศข่าวดีแบบใหม่ ข้าพเจ้า (พระคาร์ดินัล โยเซฟ รัตซิงเกอร์) อยากจะกล่าวสักสองสามคำ เกี่ยวกับโครงสร้าง คำโครงสร้างเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องและวิธีการต่างๆ

พระศาสนจักรประกาศข่าวดีอยู่เสมอ และไม่เคยที่จะหยุดยั้งที่จะประกาศข่าวดีนี้

พระศาสนจักรประกอบพิธีบูชาขอบพระคุณ

มอบศีลศักดิ์สิทธิ์แก่สัตบุรุษ ประกาศพระวาจาทรงชีวิตทุกวัน และปกป้องสิทธิเหตุแห่งความยุติธรรมและเมตตาธรรม การประกาศข่าวดีนี้บังเกิดผลดีคือ:-

- ให้แสงสว่าง ความชื่นชมยินดีซึ่ง
หนทางแห่งชีวิต
- มนุษย์อีกหลายคนดำเนินชีวิตใน
แสงสว่างนี้ในความอบอุ่นแห่งจิตใจนี้
ที่ฉายแสงจากการประกาศข่าวดีอย่าง
ต่อเนื่องโดยไม่รู้ตัว

ถึงกระนั้นเรายังเห็นกระบวนการอย่างต่อเนื่องที่กำลังทำลายจิตตารมณ์ของพระคริสต์ออกจากสังคม (de-Christianization) และเริ่มสูญเสียคุณค่าที่สำคัญของชีวิตมนุษย์ กระบวนการนี้ยังความกังวลอย่างยิ่งทุกวันนี้ชนกลุ่มใหญ่ไม่พบพระวรสารในการประกาศข่าวดีของพระศาสนจักร อีกนัยหนึ่งคือ ไม่อาจพบคำตอบต่อคำถามที่ว่า **“จะต้องดำเนินชีวิตอย่างไร?”** (how to live?)

ดังนั้น เราจึงต้องแสวงหาวิธีการแบบใหม่ที่จะประกาศข่าวดีเพื่อจะให้คริสตชนและโลกมนุษย์ (ที่ไม่อาจเข้าถึงข่าวดีได้จากการประกาศแบบที่ทำมาในอดีต) ได้ยิน ได้ฟัง ได้รู้ รู้จักข่าวดีนี้ให้ได้ มนุษย์ทุกคนต้องการ **“พระวรสาร”** พระวรสารมีไว้สำหรับทุกคน ไม่ใช่เฉพาะสำหรับกลุ่มพิเศษกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เราจึงต้องหาวิธีการใหม่ๆ ที่จะนำ **“พระวรสาร”** ไปหาทุกคน

ในความพยายามนี้ ยังมีการทดสอบหนึ่งซ่อนอยู่ นั่นคือ การขาดความอดทนความต้องการผลสำเร็จใหญ่โตทันที การดึงดูคนเข้ามามากๆ (การเพิ่มจำนวนคริสตชน)

แต่นี้มีวิธีการของพระเจ้า สำหรับพระอาณาจักรพระเจ้าเช่นเดียวกับการประกาศข่าวดี เครื่องมือและพาหนะสู่อาณาจักรพระเจ้า นิทานเปรียบเทียบเรื่องเมล็ดมัสตาร์ด (มก 4:31-32) ยังคงใช้ได้และมีความหมายอยู่เสมอ

อาณาจักรของพระเจ้าเริ่มใหม่อยู่เสมอตามเครื่องหมายนี้ (นิทานเรื่องเมล็ดมัสตาร์ด)

การประกาศข่าวดีแบบใหม่ไม่ได้หมายถึง

การนำคนที่ห่างเหินจากพระศาสนจักรกลับมาเป็นจำนวนมากๆ โดยใช้วิธีการใหม่ที่ละเอียดอ่อนขึ้น ไม่ใช่เลย การประกาศข่าวดีแบบใหม่มิได้สัญญาไว้เช่นนี้

การประกาศข่าวดีแบบใหม่ หมายถึง:-

- การไม่พึ่งพอใจเพียงที่รับรู้ความจริงว่า **เมล็ดมีสตาร์ดเล็กๆ** นี้จะเจริญเติบโตเป็นต้นไม้ใหญ่ (พระศาสนจักรสากล) เท่านั้น

- การไม่คิดเพียงแต่ว่า เมื่อมีนกนานาชนิด มาพักบนกิ่งของต้นไม้ต้นนี้ก็เป็นภารกิจเพียงพอแล้ว

- แต่หมายถึงการที่จะพยายามอีกครั้ง และด้วยความสุภาพถ่อมตนเหมือนเมล็ดพันธุ์เล็กๆ ที่จะปล่อยให้ พระเจ้าทรงทำงานให้ “เมล็ดนั้นงอกขึ้น และเติบโต...ให้เกิดผล...” (มก 4:26-29) โดยที่เราไม่จำเป็นต้องรู้ว่ามันเป็นเช่นนี้ได้อย่างไร? เมื่อไร? และแค่ไหน?

สิ่งใหญ่โตมักจะเริ่มต้นจากสิ่งเล็กๆ (เมล็ดพันธุ์เล็กๆ) ก่อน ส่วนความเคลื่อนไหวที่ใหญ่โตมักเป็นปรากฏการณ์ชั่วคราว ในกระบวนการวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิต คุณพ่อ Teilhard de Chardin SJ นักวิทยาศาสตร์กล่าวว่า จุดเริ่มต้นของ species ใหม่ มักเริ่มต้นจากสิ่งที่ไม่เห็น และไม่สามารถค้นพบในห้องแล็บวิทยาศาสตร์ได้ ต้นตอถูกซ่อนไว้ มันเล็กเกินไป พูดอกหนึ่งก็คือ ของจริงที่ใหญ่โตมักเริ่มต้นในความสุภาพถ่อมตน (เริ่มต้นเล็กๆ)

ขอให้เราพักทฤษฎีของคุณพ่อ Teilhard ไว้ก่อน แต่กฎเกณฑ์เรื่องจุดเริ่มต้นที่มองไม่เห็นบอกความจริงบางอย่างแก่เราความจริงที่ปรากฏในงานของพระเจ้าในประวัติศาสตร์....

“พระเจ้าเอ็นดูเจ้าและเลือกเจ้า ไม่ใช่เพราะพวกเจ้ามีจำนวนมาก มากกว่าชนชาติอื่น ชนเผ่าเจ้ากลับมีจำนวนน้อยกว่าคนอื่นด้วยซ้ำ แต่เพราะพระองค์ทรงรักพวกเจ้า”

นี่คือพระดำรัสของพระเจ้าในพันธสัญญาเดิม และนี่คือข้อที่ค้านกันเอง (paradox) ในประวัติศาสตร์ แห่งความรอดของมนุษยชาติ จริงซิมะ พระเจ้าไม่ได้

นับด้วยตัวเลขมากๆ อำนาจที่แสดงออกภายนอก ไม่ใช่เครื่องหมายของการประทับอยู่ของพระองค์

นิทานเปรียบเทียบส่วนใหญ่ของพระเยซู ชีbung โครงสร้างการเข้ามาเกี่ยวข้องกับพระเจ้าในรูปแบบ เช่นนี้ (เริ่มต้นเล็กๆ) และนี่คือคำตอบของพระเยซูเจ้าต่อความกังวลต่างๆ ของบรรดาอัครสาวกผู้หวังเครื่องหมายของความสำเร็จจากพระเจ้า-ความสำเร็จในรูปแบบต่างๆ ที่ซาตานเสนอแก่พระองค์ในการประจัญในถิ่นทุรกันดาร (มธ 4:9)

นักบุญเปาโลในช่วงสุดท้ายของชีวิตของท่าน เชื่อว่าท่านได้ประกาศข่าวดีไปจนสุดปลายแผ่นดิน แต่กลุ่มคริสตชนในขณะนั้นยังเป็นชุมชนเล็กๆ ที่กระจายอยู่ทั่วไปในโลกที่ยังแคบๆ อยู่ในขณะนั้น แต่ในความเป็นจริงชุมชนคริสตชนเหล่านั้นเปรียบประดุจเชื้อแป้งที่แทรกอยู่ในเนื้อแป้ง และเป็นพวกเขาเองที่เป็นผู้ค้าประกันอนาคตของโลก (มธ 13:33)

มีสุภาษิตโบราณข้อหนึ่งกล่าวไว้ว่า “ความสำเร็จไม่ได้เป็นพระนามหนึ่งของพระเจ้า” (success is not one of the names of God) การประกาศข่าวดีแบบใหม่ต้องก้มศีรษะน้อมรับพระธรรมล้ำลึกเรื่องเมล็ดมีสตาร์ดเล็กๆ และอย่าไปโอ้อวดว่าเมล็ดพันธุ์เล็กๆ นี้จะเติบโตเป็นต้นไม้ใหญ่โดยเร็ว

ทุกวันนี้ เราคริสตชนมักดำเนินชีวิตด้วยความคิดที่อยู่ระหว่างสองขั้วนี้ คือความคิดที่ว่าชีวิตนี้ปลอดภัยแล้วบนต้นไม้ที่เติบโตใหญ่ต้นนี้ กับความคิดที่ขาดความอดทนอยากจะเห็นต้นไม้ต้นนี้โตขึ้นอย่างรวดเร็ว...เราควรคิดกลับกัน โดยยอมรับธรรมล้ำลึกว่าพระศาสนจักรเป็นทั้งต้นไม้ที่เติบโตใหญ่แล้วก็จริง แต่ในขณะที่เดียวกันก็เป็นเมล็ดพันธุ์เล็กๆ ด้วย ในประวัติศาสตร์แห่งความรอด วันศุกร์ศักดิ์สิทธิ์ (Good Friday) ย่อมต้องอยู่คู่กับวันอาทิตย์ปีสก้า (Easter Sunday) เสมอ

(อ่านต่อเดือนหน้า)

โปรโมชั่นสุขภาพ

แพ็คเกจสุขภาพดีฉลองวันแม่
และฉลองครบรอบ 114 ปี โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์
1 สิงหาคม – 30 กันยายน 2555

โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ ขอเสนอแพ็คเกจตรวจสุขภาพ
และแพ็คเกจป้องกันโรค ที่หลากหลายให้เลือก :

- ❖ **แผนกสูติ-นรีเวชกรรม** ชั้น 2 อาคารห้องปีบารมีบุญ
 - แพ็คเกจตรวจมะเร็งปากมดลูก ราคา 1,200 บาท
 - แพ็คเกจวัคซีนป้องกันมะเร็งปากมดลูก ราคา 7,700 บาท
- ❖ **แผนกศัลยกรรม** ชั้น 3 อาคารห้องปีบารมีบุญ
 - แพ็คเกจตรวจมะเร็งเต้านม ราคา 2,800 บาท
- ❖ **แผนกอายุรกรรม** ชั้น 1 อาคารห้องปีบารมีบุญ
 - แพ็คเกจวัคซีนป้องกันปอดอักเสบในผู้ใหญ่ อายุ 65 ปีขึ้นไป ราคา 1,500 บาท
- ❖ **ศูนย์กระดูก ไขข้อ และกล้ามเนื้อ** ชั้น 3 อาคารห้องปีบารมีบุญ
 - แพ็คเกจตรวจความหนาแน่นกระดูก ราคา 2,100 บาท
- ❖ **ศูนย์ตรวจสุขภาพ** ชั้น 2 อาคารสิวิกุลดา
 - แพ็คเกจตรวจสุขภาพสตรี / คุณแม่ทุกท่าน 1 (14 รายการ) ราคา 6,600 บาท
 - แพ็คเกจตรวจสุขภาพสตรี / คุณแม่ทุกท่าน 2 (16 รายการ) ราคา 8,500 บาท
- ❖ **สถาบันหัวใจ** ชั้น 2 อาคารห้องปีบารมีบุญ
 - แพ็คเกจตรวจสุขภาพหัวใจ 1 ราคา 6,800 บาท
 - แพ็คเกจตรวจสุขภาพหัวใจ 2 ราคา 3,800 บาท
 - แพ็คเกจตรวจสุขภาพหัวใจ 3 ราคา 1,800 บาท
 - แพ็คเกจตรวจหีนปูนที่หลอดเลือดหัวใจ ราคา 5,500 บาท

หมายเหตุ : ภาษีได้โอนไปที่โรงพยาบาลกำหนดเท่านั้น

โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์
SAINT LOUIS HOSPITAL

สอบถามได้ที่ แผนกการตลาด โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์

โทรศัพท์: 0-2676-6000 ต่อ 51503-8

เวลาทำการ จันทร์ – ศุกร์ เวลา 08.00-17.00 น. www.saintlouis.or.th

ยอห์น บอสโก อาทิตย จันทรส์งแสง

คนสภาครั้งนี้เดินทางลงใต้กันเลยทีเดียว ยอห์น บอสโก อาทิตย จันทรส์งแสง อายุ 41 ปี ผู้อำนวยการสภาภิบาลสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานีและผู้อำนวยการสภาภิบาลอาสนวิหารอัครเทวดาราฟาเอล สุราษฎร์ธานี จบการศึกษาระดับปริญญาโท สมรสกับนางลักขณา จันทรส์งแสง ปัจจุบันมีอาชีพเป็นครูเอกชน

ยอห์น บอสโก อาทิตย มีหลักในการทำงาน คือ เหตุผล ศาสนา ความรักใจดีมองคริสตชนกับความเชื่อในยุคปัจจุบันว่าปัจจุบันได้เห็นความเชื่อของคริสตชนลดลง อันเนื่องมาจากเทคโนโลยี ความสะดวกสบายในทุกๆ ด้าน ที่เพิ่มขึ้นอย่างไม่จำกัดไม่ประมาณ ซึ่งส่งผลให้ผู้คนไม่รู้เท่าทันเล่ห์กลของกับดักปีศาจ ในรูปแบบต่างๆ ที่มาอย่างหนักหน่วงและรุนแรง สถาบันครอบครัวโดยส่วนใหญ่ล่มสลาย

พี่น้องคริสตชนที่รักยิ่งครับ อยากที่จะให้พี่น้องค่อยๆ กลับตาและระลึกถึงความจริงของชีวิต ว่าพระเจ้าทรงรักเราอย่างไร พี่น้องครับ พระบิดาเจ้าทรงส่งพระเยซูคริสตเจ้ามาบังเกิดเป็นมนุษย์และส่งพระจิตเจ้ามาเป็นพลังให้กับเรา ชีวิตคริสตชนตั้งแต่เกิดจนตายได้รับพระเมตตาจากพระเจ้าอย่างไรบ้าง **เริ่มต้นขั้นที่ 1** ด้วยการรับศีลล้างบาป นั้นหมายถึงว่าบาปกรรมต่างๆ ที่เราทำมาไม่ว่าจะชาติภพไหน พระองค์ทรงล้างให้เราสิ้น โดยมีพระเยซูเจ้าเป็นผู้รับรอง จากภารกิจของพระองค์ด้วยการตรึงบนไม้กางเขน

เราเกิดใหม่ในพระเยซูเจ้า พระองค์ทรงเห็นว่าที่สกปรกออกจากแก้วของเราและใส่น้ำทิพย์ประเสริฐลงในแก้วของเรา **ขั้นที่ 2** พระองค์ทรงรู้ว่าจิตใจของเราอ่อนแอ ทรงมอบพระจิตเจ้าเป็นพลัง ผ่านศีลล้าง ให้กับเราประดับประคองจิตใจเราให้พ้นจากการสร้างบาปกรรมต่างๆ **ขั้นที่ 3** พระองค์ทรงมอบศีลมหาสนิทให้กับเรานั้นหมายความว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นศีล เมื่อเรารับศีลมหาสนิทเท่ากับเรารับพระเยซูเจ้าเอง เราจึงต้องปฏิบัติในสิ่งที่พระเยซูเจ้าปฏิบัติ เราสามารถเรียนรู้และเข้าใจพระเยซูเจ้าได้ก็ด้วยพระวาจาของพระองค์ **ขั้นที่ 4** พระองค์ทรงทราบดีว่าอย่างไรเสียจิตใจเราก็ยังต้องมีวันอ่อนแอตามกษามนุษย์อาจจะสร้างบาปกรรมได้ตลอดเวลา จึงประทาน **ศีลอภัยบาป** ให้กับเราเพื่อเราจะได้ชำระจิตใจ ไตร่ตรองถึงบาปกรรมที่เราได้กระทำ และกราบขอขมาโทษพระองค์และตั้งใจจะไม่สร้างบาปกรรมอีก **ขั้นที่ 5** พระองค์ทรงประทาน**ศีลบวช**และ**ศีลกล่าว**ให้กับเราเพื่อให้เราได้ปฏิบัติภารกิจรักตามกระแสเรียกของเรา **ขั้นที่ 6** ในยามที่เราเจ็บไข้ได้ป่วย พระองค์ยังประทาน**ศีลเจิม**เพื่อเป็นกำลังใจให้กับเรา **ขั้นที่ 7** ด้วยพระทัยพระเมตตาของพระองค์ เมื่อเราตายเราได้สร้างบาปกรรมไว้ พระองค์ยังเตรียมสถานที่ให้กับเราคือ **ไฟชำระ** เพื่อให้เราชำระจิตใจให้บริสุทธิ์ก่อนที่จะเข้าสู่พระนิเวศของพระองค์ โดยที่เราไม่ต้องไปเวียนว่ายตายเกิดอีกต่อไป และถ้าเราได้สร้างบุญบารมีด้วยการเดินตามกระแสเรียกของพระเยซูเจ้าตลอดชีวิต เราก็สามารถเข้าสู่พระนิเวศของพระองค์ **สวรรค์นิรันดร์** ได้ทันที

ขอเป็นกำลังใจให้กับพี่น้องคริสตชนทุกๆ คน ครับ สวดภาวนา รับศีล และแบ่งปันพระวาจาพระเจ้าให้กับเพื่อนพี่น้องอย่างเข้มแข็งนะครับ **✠**

ความสุขในชีวิต

เศรษฐีคนหนึ่งได้ส่งบุตรชายไปเรียนรู้

“หัวใจของการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข”

กับชายชราสูงวัย ผู้ได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้มีปรีชาญาณของเมืองนั้น

ในวันแรกของการเรียนรู้ชายชราให้เด็กหนุ่มถือช้อนซึ่งเขาหยคน้ำมันลงไปสองหยด และสั่งให้เด็กหนุ่มเดินชมบ้านอันสวยงามของเขา โดยให้เวลาในการเดินครึ่งวัน และสั่งเด็กหนุ่มว่า “เจ้าจงระมัดระวัง อย่าทำน้ำมันหกเป็นอันขาด”

เมื่อได้ทำตามที่ชายชราสั่งเสร็จแล้ว เด็กหนุ่มเดินกลับมาหาชายชรา เขาถามเด็กหนุ่มว่า

“เป็นอย่างไรบ้างพ่อหนุ่ม บ้านของคุณสวยไหม ลองเล่าให้ลุงฟังซิว่า บ้านของคุณทำจากวัสดุอะไร สวนหย่อมของบ้านสวยไหม อุปกรณ์ตกแต่งบ้านของคุณเป็นอย่างไรบ้าง”

เด็กหนุ่มพยายามทบทวน แต่เขานึกไม่ออก เขาจึงตอบชายชราว่า

“คุณลุงครับ ผมจำอะไรไม่ได้เลย ผมตั้งใจไม่ให้น้ำมันหกจากช้อน เลยไม่สนใจสิ่งที่อยู่รอบข้าง”

ชายชราจึงสั่งให้เด็กหนุ่มเดินชมบ้านของตนอีกครั้งหนึ่ง และสั่งว่าเมื่อเขากลับมา จะถามเขาด้วยคำถามเดิมอีกครั้งหนึ่ง

เมื่อเด็กหนุ่มกลับมา เขาได้กล่าวถึงความงดงามของบ้านและส่วนประกอบต่างๆ ให้ชายชราฟังอย่างละเอียด ชายชราชมเด็กหนุ่มว่าเขาเก็บรายละเอียดของบ้านได้ดีมาก และถามเด็กหนุ่มว่า

“แล้วทำไมช้อนของเจ้าจึงไม่มีน้ำมันเหลืออยู่เลย”

“ผมกลัวแต่จกจรัยละเอียดของบ้านของคุณ จนลืมระวังน้ำมันในช้อนครับ”

เด็กหนุ่มตอบ

ชายชราจึงสอนเด็กหนุ่มว่า

“ทีนี้เจ้ารู้หรือยังว่าความลับของความสุขอยู่ตรงไหน ความลับอยู่ที่ว่า เจ้าต้องเห็นความงามของโลกใบนี้ โดยที่ไม่ลืมหยคน้ำมันสองหยดนี้ด้วยเช่นกัน”

หากช้อนที่ใส่น้ำมันคือหน้าที่ และการชื่นชมบ้านที่สวยงามคือความสุขและความงดงามของชีวิต เป็นไปได้ไหมที่บ่อยครั้งเราสนุกสนานกับชีวิตจนลืมหน้าที่ หรือบางทีเราอาจจะมุ่งมั่นกับหน้าที่จนเราลืมความงดงามของชีวิต ☺

กว่าจะเป็นนักบุญ

อันตรธาน

นักบุญสมเด็จพระสันตะปาปา

คอร์เนลิอุส

(St. Cornelius)

(พระสันตะปาปา และมรณสักขี

ค.ศ. 253-258 ฉลองวันที่ 16 กันยายน)

สมเด็จพระสันตะปาปาคอร์เนลิอุส พระองค์เป็นพระสงฆ์ชาวโรมที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพระสันตะปาปาต่อจากสมเด็จพระสันตะปาปานิคนูฟูาเบียน แต่การแต่งตั้งต้องล่าช้าไปถึง 14 เดือนเนื่องจากเกิดการเบียดเบียนคริสตชนของจักรพรรดิเดซิอุส (ทรงจัดตั้งหน่วยสังหารคริสตชนทั่วจักรวรรดิโรมัน)

สมัยปกครองของพระองค์ก็เชื่อว่าจะง่ายกว่าสมัยพระสันตะปาปาองค์ก่อน เพราะท่านโนวาซีอุส หัวหน้าคณะสงฆ์ขณะนั้น ได้ต่อต้านพระองค์ กล่าวหาว่าอ่อนแอเกินไปกับปัญหาของคริสตชนที่ใจโลเลถึงความเชื่อไปแล้วขอกลับเข้ามาใหม่ พระองค์ไม่เคียดแค้นและไม่มีมาตรการที่หนักแน่นพอ แต่สมเด็จพระสันตะปาปาคอร์เนลิอุสตรัสได้ตอบว่า *‘ใครก็ตามที่แม้จะละทิ้งความเชื่อไป แต่เมื่อกลับใจและใช้โทษบาปที่เหมาะสมแล้วก็มีสิทธิ์เข้าร่วมในพระศาสนจักรและรับศีลศักดิ์สิทธิ์ได้’*

คำสอนนี้รับรองโดยที่ประชุมสงฆ์แห่งโรมในเดือนตุลาคม ค.ศ. 251 แต่ท่านโนวาซีอุสซึ่งมีอิทธิพลมาก กลับไม่พอใจ และประกาศไม่ยอมรับสมเด็จพระสันตะปาปาคอร์เนลิอุส พร้อมกับสถาปนาตนเองขึ้นเป็นสันตะปาปาซ้อน ที่ประชุมสงฆ์ได้อัปเปหิต่านโนวาซีอุสออกจากพระศาสนจักร แต่เรื่องมิได้จบลงง่ายๆ เนื่องจากปัญหาทางการเมืองและอิทธิพลของท่านโนวาซีอุสนั้นมีมากในพระศาสนจักรตะวันออก

ต่อมาเกิดการเบียดเบียนคริสตชนอีกครั้งในสมัยจักรพรรดิกัลลุส สมเด็จพระสันตะปาปาคอร์เนลิอุสถูกเนรเทศไปอยู่ที่เซนตุมเซลเล (Centumcellae) ที่นั่นพระองค์สิ้นพระชนม์ในฐานะมรณสักขี พระสังฆราชนักบุญซีเปเรียน (ต่อมาได้เป็นนักบุญ) ชื่นชมสมเด็จพระสันตะปาปาคอร์เนลิอุสอย่างมาก ท่านได้เขียนจดหมายแสดงความยินดีกับพระองค์ที่ทรงยินยอมรับทรมานด้วยความยินดีเพื่อพระเยซูเจ้าและเพื่อพระศาสนจักรของพระองค์ เนื่องจากไม่มีคริสตชนแม้แต่คนเดียวที่ละทิ้งความเชื่อระหว่างถูกเบียดเบียนตามคำกล่าวที่ว่า *“พระศาสนจักรโรมประกาศข้อความเชื่อด้วยจิตใจเดียวและเสียงเดียวกัน”*

ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า *“พระเจ้าเที่ยงแท้ แน่ใจฉัน พระเจ้าเที่ยงแท้ เพราะพระไถ่ฉันให้พ้นความตาย ความรักพระองค์นั้นแสนชื่นใจ พระเจ้าเที่ยงแท้ในชีวิตฉัน”* ❧

DESKTOP STAND

& SHIKIRI RACK

เชื่อว่าทุกท่านเคยประสบปัญหาโต๊ะทำงานไม่เป็นระเบียบ ของใช้วางกระจัดกระจายเต็มโต๊ะ ท่านทราบหรือไม่ว่าความยุ่งเหยิงวุ่นวายบนโต๊ะทำงานอาจทำให้ชีวิตของเรายุ่งเหยิงตามไปด้วย วันนี้เรามีตัวช่วย "LIHIT Desktop stand & Shikiri rack" จากประเทศญี่ปุ่น ที่จะทำให้ของใช้ต่างๆ บนโต๊ะทำงานของคุณสามารถวางได้อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย โดยการแบ่งพื้นที่วางของให้เป็นสัดส่วนชัดเจนและสามารถหยิบใช้ได้ง่าย รวมถึงสามารถเพิ่มพื้นที่ให้กับผู้ที่มิได้ทำงานแคบหรือมีพื้นที่จำกัด ส่งผลให้การ ทำงานสะดวกรวดเร็ว มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีให้เลือกหลายขนาดหลากหลายสีเพื่อให้เหมาะกับโต๊ะทำงานของคุณ

Arnoma

**HOTEL
BANGKOK**

The Perfect Location in the Heart of Bangkok...

99 Hualam Road, Pathumvithay, Bangkok 10150, Thailand
 Tel: +66 (0) 2635 5555 Fax: +66 (0) 2635 7355
 Website: <http://www.arnoma.com/>
 E-mail: arnoma@arnoma.com

FELIX RIVER KWAI RESORT
KANCHANABURI

9/1 Moo 3 Thanahean, Amphur Huang,
 Kanchanaburi 71000, Thailand
 Tel: +66 0 34 551 800 Fax: +66 0 34 551 033
 Email: Reservations@felixriverkwai.co.th
 Website: <http://www.felixhotels.com>

Reservation Office:
 P450 Tower, 9th Floor
 88 Silom Road, Sathayomong,
 Bangkok, Bangkok 10700, Thailand
 Tel: +66 0 2534 4011 Fax: +66 0 2534 4081
 Email: rsnd@felixriverkwai.co.th